

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Shire tehilah le-H.

Bukhner, Ze'ev Volf ben Dayid

דוד ןב ףלוו באז, רנכוב

Berlin, 1797

הלהת יריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820)

שירי תהלה

אֶל־זֶה • הוּא הוּא כִּי מֵר לִי מֵר • סָר צֵל כִּי יָד יִי
 זֶה : שֶׁל יָם סָף מִן גּוֹ אֶת חֵל צַד עִם כָּל הַן אֶל
 חָף יָם • שָׁם מִן בּוֹ זֶה יָשָׁד עִם רֶשׁ • כִּי רַב עַד
 שֶׁל יָם מִן עַד שֶׁל נֹא • גַם מִן צַד זָב מִי צָף אֶל
 עִם זוֹ • גַם שָׁם אֵד אֶל עִם זוֹ עַל כִּי גַם הָר גַם גִּי
 שׁוֹ • לֹא מָשׁ אֵד זֶה עַד כִּי בָא קוֹ שֶׁל אִשׁ • אָף
 הֵד הָר עֵת תַּת יִי דַת אִשׁ • שָׁם שָׁם לֹא חֵק סָם
 חִי אֶל שָׁע לָה • שָׁר יִי כִי שִׁשׁ לֵב עִם עַל רֹז לֹ
 רֹז • כִּי אֲזוֹ עַד רָד עִם אֶל • שָׁם אֶל כָּל חֵד יֹר
 פּוֹ • אָף זֶן אֶת אִם זוֹ עִם פֶּת בַּג • אֲזוֹ עִם עֵב טַל
 בָּא מִן דֶּק • צָף אֶל חֵד גַם מָק תֶּךָ גָּף : הֵן תַּל
 שֶׁל

לשון הפ' פרץ, נחל מעט גר (איוכ"ח) : גם, פי' לאנס כי
 אס פרעה : גא, פי' מזרים, חסרו וא"ו : שח, לשון שיחה ודינה
 כי כ"א ממזרים אמר איש א"א אלנע אלהים הוא זה ויד כשה"כ
 את היד הגדולה : הו, חסר (עמוס ה') : של, פי' שורק היס,
 מלשון הפשטה כמ"ד וילך שולל : גו, מלשון הכ' מן גו יגרשו
 (איוכ"ל) : הל, פי' חיל ומליו ת"י גלות חל הוא (עובדי' א') :
 הן, פי' עשרס ושלל ממונס : עד, לשון ציוה כמו לא ישכב עד
 יאכל עד, ופי' בזה היס היה יוסר מניזוס מזרים : אד, ח' כמו
 ואד יעלה מן הארץ והכוונה שעמוד הענן בא להשוות הרים
 וצקעות : גי, ח' כמו בני בארץ מואב ח"א : שו, ח"א כמו בשו
 נחטה (איו"ט"ו), והוא לשון שוה לדעת קצת מפרשים : קו, פי'
 עמוד האש לפי שדומה לקו לכן יכונה כן : הד, הר לשון
 בשמעות כן פי' רשי יחוקאלו, אף כאן לשון שמחה ורוממות :
 שר, לשון הנטה שראה השם שקבלו בשמחה נתן לכ"א כתר :
 עיין שנת ד' : חר, לה"כ ודבר חד אס אחד (יחוקאל ל"ג) :
 מק, חוד נף שנלע באיברים (ישעי' ג') : תל, פי' שהמן היה
 גבוה מן הארץ יותר ממי המבול כי כאן נאמר דלקי ושם נאמר
 ארובות

א
ד
פ
ה
)
ב
ס
יו
זו
זו
ר
כ
ש

שירי תהלה

שֶׁל מִן רֵם סָף רַב מִן מִי נַח • כִּי כָל שֶׁל טַב רַב
 מִן כָּר שֶׁל רַע דַּע פִּי יָא בַר רַב זָב לֹו מַל עִם מִן עַל
 סָף • בֵּן יוֹד שָׁט מִן כֹּה עַד כֹּה : אִם מֵר אֶת מִן אֶף
 אִם יֵשׁ לֹו רַב מִן בַּת לֹא פֶשׁ לֹו : גַּם מִי לֹא שָׁג
 לֹו יוֹד אֶף דִּי קַב • אֶף עַל פִּי כֵן לֹא קָט לֹו • אִם
 בָּא חֵם אִז מָס • אִם לָן בָּא בֹו סָס • אֶךְ מִן שֶׁל
 שֵׁשׁ • אֶף אִם לָן לֹא פָג : גַּם עָשׂ לֹא בָּא בֹו :
 לֹא זֹו אֶף זֹו • כִּי מִן זֶה גַּר כָּל סַד • מִי סָר עַד
 מִי : מִי שָׁם אֶל רַע רַע • כָּל זֶה זֶן עִם יִי • עַד
 בִּי קָם בֵּן דָּג • עַל כֵּן שֶׁל בֵּן עִם רָם • עֵת כִּי
 מֵת שָׁב לֹא רָד מִן • מִן פִּם בַּר זֶה שָׁם נוֹ פָּךְ
 הָא לָךְ עַד • אִז אֶץ בֵּן לִץ כִּי רָץ קַל עִם עִם
 רַב : גַּם רַב חֵץ אֶל עִם טָךְ • גַּם בֵּן דָּם מָל •
 עַד

ארובות : כל , פי' מדה טובה מרובה ממדת פורענות (עין יומא
 ד' ע"ג) , כל לשון וכל בשליש עפר הארץ הוא ל' מדה : על סף ,
 פי' כתוב א' אומר על פתח וכתוב א' אומר טעו , ללדיקים על
 פתח כו' : אם מד , פי' וימודו ולא העדיף כו' נח היא מדת
 היבט : פש , מלה"כ ולא ידע נפש מאד (חיוב) : קט , פי' מעט
 (יחוקא י"ו) : מס , ישע"ל"ד : אך , מן של כו' פי' אומון סירד
 ביום ששי אף חס לן על למחר ביום השבת רמה לא היטה כו' :
 סד , ח' ו' כמו בפדס א תנא , ופי' שהמן היה מנלס נסתרות עיין
 יומא דף ע"ג • רע , כמו ולאמען רע (שמאל ט"ו) : בן דג ,
 זה יהושיע שנקרא דג כדאיתא במדרש פ' ויחי : עם רם , עיין
 זוהר ע"פ וילך איש מניח לוי : עד , כשהוכיח ירמיה את ישראל
 ראו דנר ה' הוליה לכונת המן : רב חץ , מלשון רונה קשת :
 כח דו , כמאח"ז ול ויונב כך כל הנחשלים אחריו זה שנעוכל דן
 שכלעם הענין ע"ש פסל מיכה כש"הכ וענר בים ליה ודן הוא

מאסף 2 2 2 2

יד יי
 זן אל
 ב עד
 אל
 גם ני
 אף
 זן סס
 זן לו
 ד זר
 טל
 תל
 אל
 ס כי
 דינר
 זה"כ
 ייס
 רשו
 :
 עד
 כמו
 ריס
 בשו
 פי'
 שון
 :
 :
 :
 :
 ייה
 מר

שירי תהלה

עד חש בַּח דָּן • אֶךְ בֵּן לֹא נָס לַח רַם יָד נָף אֶל
אֶל חֵי רַב בַּח עַד יָךְ בֵּן נָן אֶת עִם עַד בֹּא
צֶל • מִן אִז עַל כִּי רַב רַב לֹא לֹו • גַּם לֹא קָם לֹא
זַע • מִן יִי לֹא שָׁב אֶת יִי • עַד שָׁח אֶל בֵּן עִם
רַם • הִנּוּ לָךְ אֶת שֵׁם עִם רַע זֶה • כִּי יָד עַל
בֵּם יֶה • עַד צִו אֶל צִו קֹו אֶל קֹו • אֶת אִם שָׁב
אֶל יִי לֹא עַר • הִנּוּ זֶה לָךְ אֶת עַד כֹּה לֹא גַר • מִן
הִם גַּר • עַל בֵּן נָס אֶל אֶל בֵּן צָף • לָךְ אֶל בֵּן גַּר •
צִו לֹו כִּי יָךְ אֶת צָר • אֶל תַּת חֵן אֶל כָּל חֵי • הִנּוּ
שָׁב אִז טָף יִי עַד חָם : רַק לֹא שָׁת לֵב אֶל זֶה • כִּי
יִט אֶל שָׁל • עָט אֶל בֹּו כִּי חֵשׁ בֹּו כָּל צִן עִז שָׁה
פַּר כָּר • גַּם צָד חֵי אֶת כָּר • אִז צִץ מִן בַּד זֶה
כָּל עִט רַע • כִּי זֶן עִם בַּת אֶל זָר • לֹו לֹא חָם
לֹו לֹא נָר מִן בֵּן • הִנּוּ עַל זֶה גַּם עַל חֵט נֵב •
עַד מִן בֵּם : כִּי יִי אִם לִי אֶת נָה דָן אֶת עִם
מַר • תִּן חַח עַל אֶת צָר • צֵא תָךְ לֹו כָּף אֶר

כף

מאסף לכל המחנות ופגע בו חחלה / ועוד נוכל לפרש וירדף עד
דן שחש כמו / על לה"כ ישובו לא על הושע : הו / פירש כתב לך
סימן מלה"כ והתורה סי"ו : אה / ח' כמו והיה הדם לאת :
בן צף / זה שמואל / בן גר / זה שאול נכד אביאל ונקרא נר
ד"ה ח' שהדליק גרוח כף פי"רשי"ו / פי' לא חסי' כל נשמה מלה"כ
ויו כלחם : של / שונג (שמואל נ"ו) : עט / לשון נטיה כמו
ויעט העם אל השלל (ש"א י"ד) : צן / חסר כמו לנה ואלפים :
כר / א' לשון מקנה כר ב' לשון מושל (יחזקאל כ"ד) פירש שחפס
חת אנג : צץ / כשח"ו שונה בבית הסוהר וילא ממנו המון :
חט / חסר א' כמה פעמים / וראיתי בט"ו שכתוב חט בנמטרא /
אנבו מוכס כי פשיע ליה שהוא בלא א' : עד / פי' הסרה / כמו עד

ירח

שירי תהלה

בָּנִים • הָעַם הַזֶּה מִיַּד חָגַם • זָכַר עָשׂוּ בְּנֵי עַמִּי
 מִזֶּה הַיָּם • יַעַן קָשֶׁר עָנַד • גְּלִי הַיָּם וְהַיָּם קָמוּ
 כְּנִד • לְבַל יָנֹד • וְגַם גִּדְּרָה דְרָךְ לָעַם נוֹף מִכָּל
 צָדָם • וְאֵל רֶשֶׁת צָדָם • וְלֹא שָׁאֵר לָהֶם אָדָם •
 אָפֶס מֶלֶךְ לְבַד נִצֵּל • וְיִאֲפֹק שִׁפְטָא עֲשֵׂה לְאֵל
 גָּכַר אֲשֶׁר שִׁקְצָן פֶּסֶל סָמַל נוֹף הִנֵּעַ עֲוֹה שִׁבַר
 בְּצִל • שִׁחֲוֹ חֵיל נוֹף אֲזוּי לָנוּ יְחַ נְגַע בָּנוּ וְסַר
 הַצִּל • הִנֵּה אַחַר אֲשֶׁר לָנוּ הַיָּם בְּקַע • וְאֵת חֵיל
 אוֹן וְכָל הוֹן תוֹךְ סוּף שִׁקַּע • אַחַר זֹאת זָרַק הַיָּם
 הַמָּה וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם וְעַל שִׁפְתַי הַיָּם תִּקַּע • וְאִז
 שָׁלַל מֵעַם מְלֵא אוֹן • בָּזוּ עַמִּי וְגַם מִצָּא אוֹן •
 יַעַן רָבוּ כְמוֹ רָבוּ בִּזְרַת הַיָּם יִתֵּר מֵאֵד מִשָּׁל
 אוֹן • וְיִאֲפֹק מֵיָם מִצַּר הוֹל לָמוּ • וְאֵת עֲמַד עֲנָן
 נָתַן אֲשֶׁר סָקַל אֲבָן גִּגְיָה וְגַם פָּנָה דְרָךְ עֲמוּ •
 וְלֹא יָמַשׁ עֲמַד עֲנָן מִרְסָם הִיָּה עֲמַד הָאֵשׁ עֲמוּ •
 עוֹד זֹאת עֲשֵׂה לָנוּ אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אִישׁ מִשֵּׁה
 עָנָו מֵאֵד מִכָּל בְּנֵי בְּשָׂר • וְגַם הוּא חָכַם יִדְעַ
 פֶּשֶׁר • וְעַל יָדוֹ נָתַן לָנוּ תִרְתָּ אֲמֵת וְחָק יִשְׂרָאֵל •
 הִנֵּה אֵלֵי אֲשֶׁר פָּדָתָ עֲמוֹ מִיַּד רַחֵב • הַבְּטֵ
 אֲשֶׁר

פוליא אכורים בכשרות נשע' שאינה שחונה ולינה : מיד חגם /
 פי' מיד מלרים : שחו חיל נוף / פי' אמרו מלרי' יד'ה' זה :
 ועל שפת הים תקע / פי' זרק הים לינשה : שלל העם מלא
 אוו / פי' הם שונאי ישראל המענדי' בעס נפרך : יתר משל
 אוו / פי' יתר מכוות מלרים הנקרא בחורי אוו ('רמי') : מים
 מצר / חסרו' כמו וסקח לפורה לנר (שמות) : עמד ענן /
 חסרו' כמו ונעמד ענן שלח לך : רחב / הם מלרי' כמו רכב הם

אֲשֶׁר שָׁשׂוּ בְּלֵב טוֹב בְּעֵת מִתָּן תִּרְה לָכֵן נָתַן
 לָהֶם יִרְהב • עֵטֶר לְכָל אֶחָד בְּיַד זֶהָב • עוֹד
 זֹאת פָּעַל לָנוּ אֲשֶׁר יָרַד לָנוּ הַמָּן : הִנֵּה הוּא
 מְרַחֵק לַחֵד וְאֵף נִמַּס תוֹךְ גּוֹף וּבֹו הִיָּה טוֹב טַעַם
 טָמֵן • כְּמוֹ לְשׁוֹד שָׁמֶן • וְכָל יוֹם בְּעֵת הַטֵּל
 נִטָּף : מֵעַל שָׁמַי רוֹם יָרַד לָהֶם לֶחֶם לְפִי הַטָּף •
 וְעַל פְּנֵי אֶרֶץ הִיָּה גְבִירָה מְאֹד כְּהַר יִתֵּר מִמִּי
 שִׁטֵּף • יַעַן בְּמָן קִצַּב מִדַּת עֲרֵף • אֲשֶׁר שָׁחַק
 הָיָה פָּעַר פִּי כְּמוֹ דִּלְת אֶרֶף • וְשֵׁם בְּעֵת שִׁצְףָּ
 קִצְףָּ בָּבֵא מִטֵּר סַחֵף שִׁפַּע מִיֵּם הַלֵּךְ שִׁפִּי יוֹל
 בְּעַד נִקֵּב קָטָן כְּמוֹ חֶרֶף • זֹאת הִיא תַּחַת אֲשֶׁר
 מְדָה טִבָּה • מֵעַל מְדָה רָעָה רַבָּה • לָכֵן הִתֵּל
 שָׁלוֹן עֲבָרָה • דַּעַו בְּנֵי חֶדֶל • הַטּוֹ אֵלֵי חוֹשׁ
 שִׁמְעֵ בְּלֵי חֶדֶל • בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד
 שׁוֹעֵ וְדַל • אִישׁ אֲשֶׁר יֵשֶׁר צַעַר וּפֶר לִבֵּב אֲוִי
 יָרַד הַמָּן בְּסֶף בַּיִת וְשֵׁם מִצָּא • וּמִי אֲשֶׁר חִטָּא
 מְעַט הִנֵּה הוּא יָצָא • וְאֵף אִישׁ רָשָׁע הוּא יָנֵס
 הִנֵּה הִנֵּה וּמִן קִצְחָה וְעַד קִצְחָה • וְאִם מִרַד הַמָּן
 תוֹךְ עֵמֶר אֲוִי שׁוּנָה לָהֶם וְלֹא עֲרַף לְוָה אֲשֶׁר
 רַבָּה

שנה (ישעי) : מתק לחד / חסר ו' כמו חך אוכל יעעס
 (חיוב) : יתר ממי שטף / עין יומא (דף ע"ו) כאן נאמר
 דלת ובמבול נאמ' ארובו' נד' ארובוק גדלק : דעו בני חרל /
 פי' בני כוזמן כמו יושבי חרל : בלי חרל / פי' בלי פניע כמו
 אדע מה חרל אני (תלים) : ירד המן בסף / עין יומא כתיב
 אחד אומר פתח אוכלנו וכתיב אחד אומר ילאו ולקטנו וכתיב א"פ
 שטו כאן לנדיקים כו' : תוך עמר / חסר ו' כחס פעמים :

מעט

י עמי
 קמו
 מקל
 אדם
 לאל
 שבר
 נו וקר
 ת חיל
 ק הים
 ואז
 און
 משל
 ד ענו
 עמו
 עמו
 משה
 ירע
 ישר
 הבט
 שר
 חנס
 זה
 מלא
 משל
 מים
 ענו
 סב הס
 נס

שירי תהלה

דָּבַר צִדוֹ • תוֹךְ בְּדוֹ • מוֹדֵה אֲשֶׁר מַעֲט וּקְט
 לָקַט יָדוֹ • וְכִי זָרַח שֶׁמֶשׁ אֲזִי נָמַס • וְעַת לְהַךְ
 הָיָה עָלַי יָרֵק דְּשִׁעַ מִצִּץ כִּיָּה לְשֵׁד הַמָּן אֲשֶׁר
 הָמַס יָמַס • לָכֵן בָּנִי נִכְרַ הַצֵּד צִיד הָיָה טַעַם
 טַעַם הַמָּן אֲשֶׁר תוֹךְ בְּשׂוֹי בָּמַס • וְאִם יִלֵּן עֲדֵי
 אֹר רְמָה בְּהֶם רְמַס • אֲכֵן הַמָּן אֲשֶׁר יָרַד לְהֶם
 יוֹם שִׁשִּׁי עָמַד טַעַם • וְלֹא נִמַּר רִיחַ וְלֹא נִפְל
 זַעַם • וְלֹא שָׁמַע קוֹל רַעַם • מַעֲשׂ וְסַס בְּזֵה
 פַּעַם • וְאַף זֹאת אֹת פִּלָּא אֲשֶׁר הַמָּן הָיָה גְלָה
 סוֹד לְכָל אֶחָד • בְּאִם שְׁנֵי בָנֵי אָדָם נָצוּ יַחַד •
 אֶחָד אָמַר עֲבַד אֲשֶׁר אֲתָךְ שְׁלִי הוּא וְזֵה בְּחַד •
 אֲזִי בְּעַת רִדְתָּ הַמָּן טָרַם יָבֵא שֶׁמֶשׁ • בְּאִם הָיָה
 עֲמַד בְּפִל אֲצִל פִּתַּח אִישׁ הָיָה כְּמוֹ אִמֶּשׁ •
 עֲבַד שְׁלוֹ הוּא • וְאִם מְצָא אֲצִל שְׁנֵי הֵלֵא אִישׁ
 הָיָה שֶׁקֶר עֲנֵה הֶבֶל אֵין בְּהֶם כְּמִשׁ • וְכֵן בֵּין
 אִישׁ בֵּין אֲשֶׁרִי • וְכָל דְּבַר פִּשְׁעֵ אֲשֶׁר פָּשָׂה •
 הַמָּן הָיָה פִּתַּר לְהֶם בְּכָל דְּבַר אֲשֶׁר גָּשָׂה • וְכֵה
 יָרַד הַמָּן הָיָה מִדֵּי יוֹם יוֹם וְלֹא נִשָּׂה מֵהֶם נִשָּׂה •
 עֲדֵי נֹעַ מִשָּׂה • וּמֵן הַמָּן הָיָה צוּה לְחַרַת תוֹךְ
 כְּלֵי וְגַם הִנַּח אֲתוֹ מוֹל אֲרֵץ עֲדַרַת תוֹךְ אֶהֱל
 מַעַד • זֹאת יְהִי לְעַד • דוֹר דוֹר לְעַד • הִנֵּה בְּעַת
 צֵאת בָּנֵי עַמִּי מִנֵּא אֲמֵן וְהֶם נָדוּ וְגַם נָעוּ תוֹךְ
 אֲרֵץ צִיָּה • בְּעַת הָיָה נִכְרַ עֲשׂוֹ אִישׁ צִיד אֲרַב

לנו

מעש וסס / שמו' תלעי' סס : ולא נשה מהם נשה / פי'
 לא עוב מקומו לש' ניד פנשה : אתו / חסר וא"ו ככל מקום :

כרו

לָנוּ כָמוֹ הָיָה • הוּא וְכָל עַמּוֹ עָפוּ חַיִּשׁ מֵהָר
 כָּמוֹ אֵיחָ • וְאֵל כְּלֵי נְשִׁק מָרַק • וְאֵת שָׁנֵי חֶרֶק •
 וְעַם חֲמָה עֲזָה לֶחֶם בָּהֶם אֲשֶׁר חֲתָךְ בְּשֹׁר
 מְלָה וְאֵל שְׁמֵי רוּם זָרַק • וְכֹחַ שִׁבְט דָּנֵי חֲלָה •
 הִנֵּה תַחַת זֹאת לָהֶם קָרָה • אֲשֶׁר פָּגַע שִׁבְט
 הָלֹז יַעַן הִמָּה סָרוּ כָמוֹ פָּרָה • וְשֵׁם הַמָּא שָׂרָה •
 אֲשֶׁר עָבַר בֵּינָם צָרָה • וְאֵךְ אִישׁ מִשָּׁה בָּחַר
 קָהַל עֲדַת מִדְּעָ וְהֵם קָמוּ מוֹל עֲדַת רִשְׁעָ • וְעַת
 אִישׁ מִשָּׁה רוּם יְדוּ נִשְׂא לְאֵל שִׁחַק לָהֶם שָׁגַב
 יִשְׁעָ • וְעַת רָפָה יְדוּ גִבְדֵי הָעַם מִלֵּא פִשְׁעָ • וְאִז
 חוּר תִּמְךָ יְדוּ מוֹזָה וְאֵחָ מִשָּׁה סִמְךָ יְדוּ מוֹזָה
 וּבֶן נוּן הִכָּה וְגַם פָּצַע בְּעַם מְרֵי לְפִי הָרַב • עֲרִי
 עָרַב • וְכִי בַיָּד שְׁלוֹ עֲשָׂה קָרַב • אֲבָל בְּעַת
 שְׁמוֹ לָבַם בְּחֵי עֵלָם וְעַד נִצַּח • הִמָּה יוֹז נִצַּח •
 וְאֵל הַצִּיר עָשׂוּ רִצַּח • וְכֹחַ בְּנֵי עַמִּי שָׁרְנוּ הָמוּ
 כָמוֹ יִין וְלֹא קָמוּ מוֹל הַצִּיר בְּעַת שְׁהֶם עֲזִי
 מִצַּח • מֵאִז תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לָהֶם וְעַל פֶּרֶק
 עֲמֹד בְּכָל פֶּאֶה בְּכָל עֲבָר • בְּלִי שְׁמִיץ דָּבָר •
 יָבֹא לָהֶם הוֹיָה עָלֵי הוֹיָה שִׁבְרָ עָלֵי שִׁבְרָ • וְאֵל
 מִשָּׁה צוּה הָאֵל שְׁדֵי שִׁים לָהֶם עָקָה • כִּתְבָ
 זֹאת וְעַל סֵפֶר חֲקָה • מַחַה תִּמְחָה שְׁמוֹ וְשֵׁם בְּנוֹ
 וְשֵׁם

סרו , לשון הפסוק כפרה סוררה כן סרר כו' (כושע ד') :
 עבר בים צרה , שהי' צהס פסל מינה : יוז נצח , פי'
 יוזלת דמס כמו ויו נלחס (ישעי' ס"ג) : שים להם עקה ,
 לשון צרה : ועל ספר חקה , חסר ותי' (פס כ"ח) : אין
 נקט

שירי תהלה

וישם נכד אין נקה • ואף באם שבו לאל בלב
 שלם שער הדת מהם שתם סגר • יען תעב
 לנו כמו פגר • וזה לכם אות אמת מאז ועד
 עתה אין אחר מהם ספח לנו לגר • הנה אחר
 זאת דבר שלח לבן קיש מבין צוה וכה צוה אתו
 חגר חרב עלי ירך ולך צרר לעם נבל • אכל
 ראה וגם ראה שלא תעט לבו ואר שלל ואת
 נפש אדם הבה תבה וגם חבל • ולא תחי שום
 נפש ומן גער ועד זקן תעש להם אכל • וגם
 צאן וגם בקר תחת להב חרב חדה הכן להם
 אבת • מכה טכה וגם זכה • אלם פעת לחם
 עמם הלק קרי • אשר שבה שבי צאן ואל אנג
 חסל ולא כרת אתו וזה חטא קסם מרי • יען
 יגע בדי ריק אשר ליל הזה נאף הוך בית פלא
 עוד עשה פרי • שוב פרה וצין מטח רשע •
 אשר גרה מרן בשה רזה • הוא המן הרע הזה
 הנה תחת שלש אלה אשר שנג אשר שלל
 וכוז בזה : בני צאן ועל אנג רחם • ואת בני עיר
 גוב הרג ודם נקי שפך חנם ולא נחם • וגם שאל
 באב

גקה • מלש"הכ המלך השמיע אין נקי ביוד אולם כאן אס כתב נקה
 בה"ה יען אשר נשאר מקומות נמלא כן כמו הנקה חנקה (ירמי'
 מ"ט) נקה לא חנקך (סס"ל) : אין ספח לנו לגר / עין זוהר
 שאין מקבלים גר מעמלק : דבר שלח לבן קיש כו' / פי'
 שמואל לוח לשאל לך וסכים אס עמלק : אבת / לשון טבח כמו
 חנתת חרב (יחזקאל) : מרן / כמה פעמים חסר : בשה רזה /
 שרלס המן לחרוה אס ישראל הנקראי' בשם זה כמו שה פוורפ
 ישראל

שירי תהלה

יד

כַּאֲב בַעַת אֲשֶׁר הִלַּךְ לָחֶם • זֹאת גֵּרִים שֶׁעַל
 כִּנּוּ יֹשֵׁב דָּוִד אִישׁ בֵּית לָחֶם • אָכַן עֲתָה אֲנִי
 אֲשָׂא כַּפִּי לְחֵי עֲלִים שְׂדֵי שָׁמוֹ הוּא אָבִי אָבִי
 קִבַּל שִׂיחַ לִבִּי • שְׁעֵי אֵלַי וְאֵל יִשְׁעַ עַמִּי • וְאֵל
 תִּרְעַ עַמִּי • גְּדִי קָמִי • גֵּרֵשׁ בְּנֵי אֶמְרָה • יִשְׁפֹךְ
 לָחֶם חֲמָה • שְׂאֵף לָחֶם וְגַם שִׁמְהָ • פִּזֹר אֶתֶם
 בְּכָל פְּנֵה • גֵּעַר חַיִּית קִנְיָה • פִּקְדוֹ גִּפְן זֹאת וְגַם
 כִּנְיָה • בְּנֵה גִפִּי קִרְרַת חֲנֵה • וְאִזּוֹ הַשֵּׁם אֲשֶׁר
 עֲתָה עֲלִים • יְהִי שָׁלֵם • אָמֵן :

נאם זאב אבן הרב רבי דוד כהן נר"ו
 בעל חנר חבר ספר נפש דוד נכד
 הרב רבי משה בעל קרן אור • חזק :

ישראל (ירמי') : וגם שאל באב, חסרו' : בעת לחם ,
 פי' בעת שהלך למלחמ' : אשר אתה עלם , פי' שס של
 ארבע אותיות הנעלם בגלות המר הזה :

ויכוח כנסת ישראל עם דודה , ומקוננת על עול גלות
 ורבה משעמה , ודודה מנחמה , יסדה וגם הכינה , ע"פ
 א"ב , ונכל סיגה אות א , ונכל שורה ח"י סיכוס ,
 ונסופו חקס שס המחבר זאב כהן •

אֱלֹהֵי הַרְאִשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים • אֶתְּה בְּרֵאת • אֶפְסֵי אֶרֶץ
 וְאֲדָנִים • הוֹצֵאתֵנוּ מִנֵּא אֲמוֹן בְּאוֹתוֹת נְאֻמִּים • רֵאדָה
 צֵאנֶךְ אוֹמְלִלוֹ בְּאַרְצוֹת אֲדוּנִים :

ב א שאונך באזני ואשלה אפי ובצבאותם אעלה באוש ,
 ואטיב אותך ואל תאמר נואש • ואחריתך ישגא ותאצל
 כאור מאש :

זאלינג

שירי תהלה

ג ואלינו ואלהי אבותינו ארך אפים ואון נושא , ראה איך
אדום וישמעאלים אברו איש ואשה , והכאינו באבנים
אבן הראשה :

ד אבת אבלך אנחם ולא אשקר באמונתני , ואבנה
בכאתני , ואשים אודם ואחלמה , אשנבך ואשיבך
לארמתי , וגאונם אתאב וארמנותם שנאתני :

ה לא אלהי ראה אלה ארבעתן יוצאים אדומים אמוצים ,
ולאום מלאום מתאמצים , ואתה אמרת אני ארעה
צאני ואני ארביצם :

ו אייבתי את אויבך ואחריהם אריק אפי אליהם ואנמור ,
ואליך אפליא פלאות ונוראות ואגזר אומר , אשובת
ארעה צאנך אשמור :

ז את אזכרה ואהימה וארבה אנהות , מאז יצאנו מארצנו
אבלו ארחות , ואבדה שארית ישראל באבנות ,
אוי אחי ואוי אחות :

ח לארת תאניך ואניך אזנתי ובנפלאות אהבתך אנחילך
את הארץ , וארבה אותך ואפרץ , אנכי אלהים ארום
בלאומים ארום בארץ :

ט אטאת אורתנו מאדמתינו , מארץ אחוזת אבותינו ,
אשר נשאת אלה אל אברהם אבינו , ואויבנו בואו
ארצינו , ובמארה נארת אותנו :

י אבתי לאמצך ואביאך אל ארצך ואויבים אשר טמאו
אותה באף אשמים , ואשביתם מאנוש ואכחידם ,
ופתאום אביא אידם :

כ לוא ולא אציה מארני אחלי הלאה ואירא ואצר ,
אשר ארום ומואב ואצר , אספו כאיש אחד לאגור
ממאודי לאוצר :

שירי תהלה

טו

ל א אחשה אם לא אחריכם ואחריהם אחפש ואדלק
וכאשר ימלאו סאונם את אוצרותיהם אבלק , ואויבך
ארדוף אנשי אהלך :

מ אנה אנחם בראותי מנאצי אורו גאורת ומצאו און
ובאיש ישראל ימצאו תאונים הלאות וקאם שאון
וארא אור קפאון :

נ אקתך אזנתי ואשים אותך לאב , ואנשי מנאצך ארים
אדאב , ואנכי ארת גאונם אחאב , ואכתל אלופי
אדום אלי מנאב :

ס און סאון ונאק גאקת וארץ יגמא , ואם אביט לארחות
תימא , מאד אפפוני אימרה , אני אל אלהים
אקרא ואחימרה :

ע ממיא אשייצא אמאסם ואנאלם , ושונאך ראשים
ואצילי ארץ אשר בריא אולם , אני אברא ואמילם ,
וכסבאם סבאם באש אכלם :

פ לואה לא אוכל אבין אשר אנשי מנאצי ימלאו ממאודי
ארוחת אורח לואת אשאג אצרה , אני : אלך אנה אברח :
צ באם אפיל וראשי אנשי שוא אאלצם וארחק , וכאפר
ארץ אדיש אדיש ארק ואשחק , ואף אני באידם
אלעוג ואשחק :

ק ראתי מארץ נוראה , אל אלהי אדיר איום ונורא
אשר מצאני תלאה אחר תלאה , ואני מתלאה , און
נגאלה ומוראה :

ר פואה וארוכה אעלה אליך ואתך אמיר , ואת אנשי
אויבך באיבם אקטוף ראש אמיר , ואנוש אותם
ואייסיר במכאוב וממאיר :

ש ונאך השאטים אותך אני אפיח אליהם ואונם , ז אר
אעשה

שירי תהלה

אעשה אודת נאונם • אף אשיב אליהם את אונם •
בטלאות סאונם :

תוארך אצילך מתלאות • כ מאז מנוח אמון אריאך
נפלאות • הלא אף אקבצך מארבע פאות • נ וראות
תראה איך אשימך לאות :

תנאים להג הפסח

ז כד טוב הווד לי כי נקראתי לנוח אל סמלך •
וכה אמר שתחסן בי היום וקחי אללי שר פלך •
כי מלאת חן השואת חן חן לך •
א ד תעבי דרכך ואל תקשי צריז ומלה •
וקעוונ • צונדך ומולית החולה •
ב כי יפה את רעימי כתרסה •
רית עולם כרמי ואני חננלת הסרון •
ערוכה בכל כהכשר וימרון •
עס אלה מתימן ינח וקדוש מהר פארן •

המגיד מראשית אחרית : הוציא אסירם
בכושרות : ללא דברי התנאים והברית :

מצד אחד בחור כארוזים חכו ממתקים • לו משפטים
ישרים וחוקים • עיניו כיונים על אפיקים :

מצד השני הבתולה בתולה ישראל בת סגנים ופחתים •
נכרת עקוד אשר הערה למות נפשו וחיותו
למומתים • גל נעול מעין חתום :

ד"ד החתן ישיא את הבתולה בחופה וקרושין • בקול
צהלה תשואות מלאה שמחה וששון • ועל מקראית
ענן יומם עשן :

ואל יברחו ואל יעלימו זה מזה רק יורו באהבה ואחות
וריעות הוא יקרא לה הבלי וגורלי • והיא תקרא לו
אלהים

שירי תהלה

טז

אלהים חלי , ותקרא לו איש ולא תקרא לו עוד בעלי .
החתן התחייב לסלק להכלה תרי"ג מצות ונחלק לשנים ,
רמ"ח עש' ושס"ה לא תעש' מצות ה' ברא מאירת
עינים , והסילק יהא בשעת מחולת מחנים :
השליש המרוצה להצדדים הוא משה איש אלהים איש
בשורה , ואחר מחולת מחנים יסלק להכלה קל
מהרה , ויאמר ה' אל משה עלה אלי ואתנת
לך לוחות האבן והתורה :

ואחריות קיבל השליש איש אמנים , כשיקרה אונם
נשבה או נשבר אזי ירדוף שלמונים , ויאמר ה'
אל משה פסל לך שני לוחות אבני כראשונים :
מתנות להכלה מתנה טובה יש לי בבית גנוי והנצורה
כבבת , ואתנה אותה לך בחיבת , ושמרו
בני ישראל את השבת :

בגדי החתן עושה אור כשלמה ענן לבושו , ערפל חתולתו
וכובע ישועה בראשו , עוז ותפארת במקדשו :
בגדי הכלה הרתייבה א"ע שתהי' בבוקר בבוקר בצמר
צחר מעוטפות : ומכורבלת בציצת על כנפות ,
ופארה חבוש עלי' והיה לטוטפות :

מזונות התחייב החתן להכלה אשר אליו משולבת , לחם
חוקה כל עת אשר בשימון מסובבת , את
המן אכלו עד בואם אל ארץ נושבת :
והמזונות אשר מוטל עליו , כה יהי' משפטה בבוקר
תשבע לחם המודות שלאנן ושליו , ויהי'
בערב ותעל השליו :

כל ימי-משך המזונות התחייב לתת לה כל תשוקה ,
להאכילה ולהשקה , להלבישה ולהנעילה הכל ישלים

חוקת

שמח החתן עם הכלה טובת מראה ויפח עינים / ביום
הוציאם מארץ מצרים / בעבור ישמרו חוקי
אלהים חיים / והכל שריר וקיים :

כתובה לחג השבועות

רח משעיר והופיע מהר פארן אל עולם / להפעלם
דודים עם נח נדב למלאות משאלם / ועם כל
קדושו פרס סוכת שלם .

לים ואופנים רכב ופרשים / הנה והנה על פני השדה
נעושים / וילכו לראות מה ידבר דודי לרעותי היפה בנשים .
ית זבול בנה צהר המור נבעת הלבונה / וכה אמר דודי
יונתי רעיתי קרב אללי עד הנה / וארשתיך לי באמונה .
ה ענתה איומה את שמעת דודי שמעתיבו ממטונו /
והענתי דרכי לבקש אהבה מלפניו / אמרתי אעלה
בתמר אחזה בסנסנו .

נה לחופה ילזה קל חיש מהר / וימהרנה לו לאשה ויקדש
ויעבר / ויתן ישראל נגד ההר .
פלאה אהנה בנייהם ירוכות ושמורות / בדברי הנרית
הכרות / והמכתב מכתב אלהים הוא חרות .

כשינשי בשבת בחודש השלישי לצאת בני ישראל מטיט
היון / אל חי עשה כיון / להנחילם אדר היקר
ששה ימים לחודש סיון :

שנת אלפים וארבע מאות ושמונה וארבעים לבריאות
עולם למנין שאינו מנין כאן בכל מחנים / פה תבל
וקצוי איים / כי ה' יסד ארץ וימינו טפתה שמים :

איך התחן הנגיד נגידים / שר ערים לו התללים שחורות /
אמריו אמרות טהורות / נמצא מאד עזרה בצרות :
אמר להרא בתולתא יפיפי לא עממה ארוים / נושאת
חן בעיני כל רואי בשאון עליהם / גאוו לחיי

שירי תהלה

בתורים צוארה בחרוזים :

הוי לוי לאינתו כרת משה וישראל וחקותיך על כפים ,

ותהי לוי סגולה מכל העמים ואיים , אנוכי ה

אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים :

ואנא אוקיר ואיוון ושמנת עבית כשית השמר פן יפתח

לבבך לחרשי צידים , זכור את הדברים , לא יהיה

לך אלהים אחרים :

ואפרנס יתיכי ליכי ועל לבך אהיה נרשם , ובי הדבק

ובשמי תשבע באמת ואמונה ואל תאשם , לא

השוא את שם :

כהילכת גוברין יהודאין דפלאחין ששרת ימי המעשרה

וביום השביעי ירגיעו וינפשו , כל אחר מקצירו

וחרישו , זכור את יום השבת לקדשו :

דמוקדין זנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא אף אנא

אברך לחמך ומימך , עיכ כבר הי מרהונך

וימלא אסמיך , כבר אביך ואמך :

ויהיבנא לך גר מצוה ותורה אור כחוס צח , ובאהבתה

תשנה נצח , ודברך בנחת נשמעין ואל תפתח

פיך תרצח , לא ברצח :

מוהר בתולייכי כסף תכסף לביתך כתפארת אדם לשבת

בית וכאשה המנאפת שמרה נשף , אל תשאף ,

ותשמור מאף , לא תנאף :

דהזי ליכי מדאורייתא ובתורה תשנה אז בשיבה תנוב

ואל תשית לב אל חיל כי ינוב , לא תגנוב :

מזונייכי וכסותייכי וספוקיכי אתן לך למנה , השמר פן

על פת לחם יפשע גבר ותהי ער מומחר מוכחש

אמונה , לא תענה :

ומיעול

שורי תהלה

יח

ומיעול לוותיכי (ע"ד הכחוב כי בעולין עופין ה') (ישעיה כ"ד)
כאורה כל ארעא ושמך מלפני לא יכרת ולא
ישמר. ותגל נפשך בחלקך תמיד. לא תחמוד :
וצביאת כלתא דא והוית ל"י לאנתו ולקיים החזון .
והקדימה פיה לאזון . וענתה ואמרה נעשרה
ונשמע בחיפזון :

ודין נדוניא דהנעלת ליה בכסף וזהב ותכשיטין . לשמור
ך"ד ספרים הנחמרים מחוטבות אטון . כי נעים
כי תשמרם בבטן :

במנא דלבושא נדילים יעשנה . בשימושה דירה מזוזה בבית
אשר הוא חונה . כי מלאך ה' סביב יחנה :

כשמושי דערסא בחדר המטות ערשנו רעננה . משם
יסכות ה' שוכן מעונה . עתרת ושועת מי מנה :

בבגדי פשתן פארי פשתן ומכנסי פשתן ילבשו כהנינו .
וחסיריך ירגנו . בהר מרום מראשון מקום מקדשינו :
הכל קיבל עליו חתן דגן בתר"ג זקוקי דנורין להנחילם
מומדבר מתנה . לקיים על ידיתן אשיות ארץ על
כנה . כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה :

(נ"א הכל קיבל עליו חתן דגן נסרי"ג זקוקי דנורין להנחילם
בכנל נמרץ . חוקים ומשפטים פרוץ רפריץ כי עונ סמרה
מסמר כסף ומכונתה ממריץ)

וצבי חתן דגן והוסיף לה עוד נדיליה ולהניח ברכות .
חוקים מה שעתידים להתחדש ממי הבריכות . על
כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות :

ס"ה נדוניא דין ותוספתא דא אשר ארשתיך . השמר לבל
נעו מעגלותיך . בכל רדביך דעהו והוא יישר אורחתיך :
וקיבל החתן להתפרע משפר ארג נכסין להביאך אל

שירי תהלה

ארץ הכנעני , ובתוכך ארץ משכני , משם
אתקנך ותהי חותם על יד ימיני :

דקנינין דאית לי תחות שמיא להתפרע מנאי אם ילכו
בחוקתי , וישמרו בריתי וערותי , אבנת ארץ
בית נכורתי :

ואחריות כתובתא כו' קבל החתן דגן ככתובות דנהיגן
בישראל דלא כטופסי דשטרא , רק ערוכרה
ושמורה , לה משפט הבכורה :

על כל הא דכתיב לעיל בעבור ישמרו חוקי חיים
מאלחי השמים , והכל שריר וקיים :

שבע ברכות

וכאשר תס כחזקתא דא ונדוניא דין , או מלאכי לבנות
יודין יודין , וכפ אל כפ דא לדא נקשין , ושפחותיבס
מרחשין , וירונו לאלהי המערכות , בשבע ברכות ,

ויענו להקת מלאכי מעלה , וירונו בקול המולה *
מזה נעים עלי תבר בערה חולל חלד ליריו
לא נער מהשלמת חפצו כל אלה יסרה ירו
שעשועי הצפון יומים לשלומי אמוני ישראל גלה סודו
ברוך אתה ה' שהכל ברא לכבודו :

ויפנו חנרת אראלים , מול המלשינים והרוגלים , המה הנפילים *
מזה אומלה לבותם עת דברו סרה על האדם
באמדם מרה אגוש כי תזכרנו אל חבא בסודם *
הן רב עליליה חשבה לטובה להפילם חבלי קדם *
ברוך אתה ה' יוצר האדם :

ויענו לבנות מרשישים , המה ענדיו המלחשים *
ברוך אתה אשר חקק צלמות אנושית ותבנית חודם
בצלם

כצ
כס
וי

ברוך
קל
קול
קול
קול
קול
קול

שירי תהלה

יט

כצלם דמותו יתארהו ויפעלהו בעת יוצרו מראש מקדם
גם סגולתו גברת גילו מגידי גרמיו לקחה ברום
ברוך אתה ה' יוצר האדם :

ויענו רכובי אופנים בלשון יהודית ! ומדברים דברי עתידית

שוש נשיש בה' בערת בזרועו יקבץ פלאיה
וברא על מכוון הר ציון ועל מקראיה
הנה עברי מחיל גוים ינקו משוד תנחומיה
ברוך אתה ה' מנחם ציון בבניה :

ויענו סמוני השנאים / בקול רננים

שמה תשמה צמידת רעים אהובים כאלה
כשמחך ליצירי כפיך בערן גן בתהלה
תחת אלה ואלון כי טוב צילה
ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה :

ויענו גדולי חיות הקודש כנסיות חליפות

חליפות / לשורר נשנע חופות

ברוך אתה אשר ברא שמחת לבב לעם סגולה
קל מרור יבשר בחוצות מחוז יבוס לשבי הגולה
קול שמון ישמח בחופת ענן יומם וערפל חתולה
קול שמחה בחופת עשן לצרי עין בעשן יכלה
קול חרין ישיש אלהים בחופת נוגה סביב לה
קול כלה בחופת איש להבה לסלר בחילה מהגולה
קול מצחלות חתנים בחופות כבוד וסוכת החיי לצילה
ברוך אתה ה' משמח חתן עם הכלה :

שיר

שיר היחוד ליום ראשון

שיר היחוד ליום ראשון . להי נוצרנו כאישון . לנובב

בבית רחשון :

אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶפְיִם אֶרְצָה אֵל אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי
אֲנָרְהֵם . אִמְרָתִי יִגִּיד אַחֲוֵיהֶ
אֶהְלֵל אֶקְלֵם אֲשַׁבַּח אֶפָאֵר אוֹתוֹ אֵל אוֹמִים .
אֲכַל אֵיזָא אֶפְחַד אֶדְאֵג אוֹלֵי אֲבֹלֵע . אֵךְ אֶפְסֵם
אֶמְרִים אַחֲדִים אֲזַכִּיר . אֶדוּנִי אֶמַר "אֲנָרְהֶ
"אֶרֶץ אֵיסֵד אֶשׁוּוֹתֶיהָ . יִכְוֹנֵן יִפְסִי אֶרֶץ .
"אֶטְבִּיעַ אֶדְנִיָּה אֵל אוֹפֵן (אִמְתִּי) . אִם אֶמְצֵא
"אֵיזָה אֲוֹן אוֹ אֶשְׁמָה אֶשְׁלַח יָפִי אִמִּיתִם .
"אִמְרָתִי אֶפְאִיֵּהם אֶשְׁבִּיתִם . אֶפְשַׁעַה אֶצִּיתִם .
"אֶבִּיא אֶלֵיֵהם אֵידֵם . אֶשְׁמִידֵם אֶנְחִידֵם .
"אֶדְלַח אֶרְפוֹשׁ . אֶשִׁיב אֶרְקָא אֵל אֶפֶע . יִךְ
"אֶמַר אֱלֹהִים אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה " אֵיךְ אֶאֱלֵצֵם אוֹ
אֵיךְ אֶצְדִּיק אֶדְאִיב אוֹתָם . אֵיךְ אֵיפֹא אוֹדִיעַ
אֵל אֵיִם אֲנִי אֵל אֶרֶךְ אֶפְיִם ? אֲנִי אֶשֶׁל אֲנִי
אֶסְבּוֹל . אֵל אֶשִׁים אֲבֵל . אֶרְחֵם אֲנוּנֵן אַחֲוִינֵן .
אִם אֶרְאֶה אֲוֹן אֵל יִתְבּוֹנֵן . אֶתְחִיל אֶסְפֵּר
יִוֹמֵץ אֲוֹן אֶדִירֵנוּ . אֲשֶׁר אֶטֵם אֶשְׁנֵבִי אֶשְׁמֹנִים
אֶפְלוֹת

אולי אבולע , אם אמר איש חספר שחיוו של הק"ב יבולע :
אדוני אמר , פי' מחשבה כמו אמרתני אני בלבי
(קבלת ב') : און אוו אשמה , פי' שרעה לנרוח במ"ד ורחם כו' :
חכע , פי' לקוהו וכוהו כמו פעלכס ממפע יסעי' מ"ח : אלס ,
לשון דוחק ולחץ (סופטים ע"ו) : אדאיב , פי' לער ועלעות
(שמואל א' , ב') : אדאיב , נ"כ עילבון עיני דאנכ (תלים פ"ח) :
אטס , סתם חלוני חושך ואמר יכי אער : אער , פי' אמר יקוה
כמים

שיר היחוד ליום ראשון ב

אֶפְלֵ אִישׁוֹן • אֶצֶל אֹר • אֶצֶר אֲנִי אֲפִיקִים •
 אֶתְחַבֵּר (אֶפְדֵּר אֹהֶל) אֶפְדֵּר אֹהֶל אֹהֶל מִן
 אֶצְבֵּעַ אַחַת • אֶחָד אֵין אַחֵר אֶתּוֹ • אֲשֶׁר אֱלִים
 אֲרֵאֲלֵם אֲזַנִּים אֲוֹתָם אַחֵר אֲוֹדוֹת אֲוֹת אַחֲדוּתוֹ •
 אֲזִי אֲזוּב אֲזִי אֲחֹו אֲזִין • אֲשֶׁר אֵין אֲזִי אֲלִי אֲדַמָּה •
 אֶף אֲדָם אֶכֶר אֵין אֲשֶׁר יֹאמֵר יִגְנִי אֶתְפַּלֵּל
 אֲוֹדוֹתֶיהָ • אֶךְ אֶכְבוֹ • אֲדִים אֲוֹלוֹ • אֲלִי אֲרִץ •
 אֲשֶׁר אֶמֶר אֱלֹהִים אֶעֱשֶׂה אֶת אֲדָם • אֲזִי אֲרַה
 אֶכֶר • יִרְגֵּ אֶכְרִים יִצְלִי לֹת יִרְכְּבוֹת יִזְנִים
 אֶפִּים • אֶצֶל אֶת אֲדָם • אֶלְּהוֹ אֲרִחוֹת אֶסְוִנְתּוֹ •
 אֲחֵרִי אֲמַרִי אֲמַת אֱלֹהִים • אֶמֶן אֲדָם אֶל אִוִּם
 אֲזִי אֶף אֲנִלִי אֲזִי אֲשֶׁרוֹ • יִזְרַח יִדְמָה יִחֹו
 אֲוֹדוֹת אֲשֶׁלִי אֲזוּנִים אֱלֹהִים אֲלוֹן אֲשָׁבוֹל • אֲזִרַח
 אֲשׁוּר אֲרָנִים יִרְזִים • אֶף יִגְרֵ אֶסְמִי
 אֲוֶכֶל אֲלִמּוֹת אֶכִּיב • אֲנֹזִים יִבְטִיחִים • יִצֶל
 אֲלֵפִים

המים : אֶתְחַבֵּר אֶפְדֵּר אֹהֶל / פי' שֶׁעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם סָבִיב לְאֶרֶץ כַּחגֹרֶה
 סָבִיב הַגּוֹף וּמִלִּינוּ נִדְבַּךְ אֶתְחַבֵּר יְהוֹפֵט ח' בְּמִקּוֹם ה' : אֶלְצֵעַ
 אֶחָד / פי' שֶׁמִּים בֹּרֵא תִיבֵן : אֶתְדוּתוֹ / שֶׁלֹּא יִחַמְרוּ שֶׁהֵמָּה הִי'
 שׁוֹתֵפִים ח'ז אֶכֶן לֹא נִבְרָאוּ הַמַּלְאָכִים חֲלָא בְיוֹם ב' : אֲזוּב אֲחֹו
 פי' שֶׁלֹּא הִי' שִׁיחַ הַשֶּׁדֶה וְעֵשֶׂב : אֹר / פי' מִטֵּר לֹא הִי' כְּמוֹ יִפִּין
 עֵנַן אֹרֹחַ (אִיּוֹב לו') כְּחוֹס לֹחַ עֲלֵי אֹרֶךְ (יִשְׁעֵי מ"ח) : אֶכְבוֹ / פי'
 רִדְקַת הַבְּנֵה אֲדִים וְחֵחַ כְּמוֹתֵיהֶם לְאֶרֶץ לְהַשְׁקוֹת וּלְהַרְטִיב לַעֲשׂוֹת
 מִמֶּנּוּ אֲדָם אֶכְבוֹ כְּמוֹ וְיִקְאֶבְנוּ : אֶרֶב / כְּמוֹ אֲרִיִּי מוֹרִי (שִׁיר ה')
 פי' הִק' בֵּה לְקַט אֶפְרַיִם מִד' רִחוֹת עוֹלָם וּבִרְאָת אֶת אֲדָם בְּעִבּוֹר אֶס
 יִמּוֹת אֲדָם בְּאִיזֵק מִחַח יִקְלוֹט אֹתוֹ אֶרֶץ וּכְוֹנֵתִינוּ בֹּזֵה בְּאִמְרָנוּ אֶפְרַיִם
 כִּי אֲדָם ר"ת אֶפְרַיִם דֵּס מִרְבֵּה : אֲנִלִי / פי' עֲבֹת מִטֵּר (אִיּוֹב ל"ד) :
 אֲוֶכֶל אֲלִמּוֹת / פי' זֵרֵב עֲלֵמָה לְסוּלִיָּה לְמַחֵה וּנְפֵשׁ חַיִּים :
 אֲרָנִים / רְבוּיֵן עֵץ אֹרֶן כֹּל מִשְׁגֵּה : אֲוֶכֶל

שיר היחוד ליום ראשון

אלפים ארבי אבר איל איל אחשתרנים אתננות
 אקו אריות ארנבת אבעה איים אוהים אנקה
 ארבה איה אפרוחים אף אכני אקדה אודם
 אחלקמה אוצרות אופיר אפז אשר אצרו
 אבותי אלה אשר אמרתי אונתם אותם
 אולם אשאיר אלה אלפי אלפים אשר אם
 אחשכם או אשעדם אזי אגע אותם אסף
 אלהים אפיץ אונים אל אהבת אדם איש
 אמונים אשר איה אליו אודותיו אלהים אנה
 אותם אצו ארשתו אל אמירה אחת אף אם
 איתרו אם אצלו אחר אלו אמן אלו
 אששו את איתנם אחר אשר אמש אמצם
 אין אתם אף אנלה אוון אנשים אשר אמן
 אצלו אף אם אז אנודות אפסי ארץ אין (א)
 אמונת אומן (ב) אשלי אבקי אהלות (ג)
 אברון (ד) אריאל (ה) את אדר איש

אפרתי

אורות מין עשב על אורות טלך (ישעי' כ"ו) : איל , שם חים
 חוכר : חיל , מין אחר עיין חו"ש בכורות פ"א מ"ה : אלו ,
 לשון מהירות כמו לא חץ לבא (יהושע יו"ד) , והכונה
 שכולם נבראו ביום א' ובמאמר א' : אף אם איחרו , פי' מה
 שיסדר הכתוב בכל יום ויום בריאקו זאת בא להודיע כי ביום א'
 עדין לא נגמרה מלאכתן אך הולאחס לפועל פי' בכל יום ויום :
 אששו , לשון חווק כמו זכרו זאת וכתאוששו (ישעי' מ"ו) :
 אמש , פי' ביום שלפניו : אמנס אין אחס , פי' לא נגמרה
 בריאחס : אשלי , פי' בן עדן : אדר איש , לשון חווק וממשלה
 עיין נדריס ד"מ פירש הר"ן ז"ל , ונראה מדבריו ששמו של משיח
 אין שם ממש רק לשון גדולה כמו שמו פלא יועץ הנאמר על משיח

פי'

שיר היחיד ליום ראשון כא

אֶפְרָתִי • (י) אֶפְדָן אֹר אֱלֹהֵינוּ • (י) אִם אָמַר
 אִישׁ : אֲלֵבִין אֹדֵם אֲשַׁמְתִי אֵלֶךְ אָשׁוּב לֵא אִישִׁי •
 אֲזִי אָמַר אֱלֹהִים אֲשַׁמַּע אֲנַקְתָּ אֶסִיר • אֲטִיב
 אִטִּיב אֹתוֹ אֶפְתַּח אֶלָּיו אֶרְמוֹנֵי • אֶקְרַבְנָה
 אֶרְחַמְנָהוּ אֶגְאֲלֵנוּ • אֶהֱבֶה אֶהֱבֶה אִישִׁמְנוּ •
 אֶכֶן אֲנִי אֵל אֱלֹהִים אֶקְרָא אֵל אֱלֹהֵי אֶתְחַנֵּן •
 אֶפֶן אֶקֹּד אֵל אֶפִיר אֲוִנִים אֵילְתִי • אֵלָיו אֲשַׁאֵג
 אֲזַעַק אֶצְרַח אֲזִי אֲבֹי אֵלֵי אֵל אֲשַׁמְתִי • אֵילִיל
 אֶהֱרֹ אֲבִין אֶרְתִי אֵילְתִי • אֶאֱנַח אֲמַר אַח •
 אֲטִיף אֲוִרִיד אֲנָלִי אִישׁוֹן • אֶפְגֹּנִי אִימֹת אֵילִי
 אֶרְדֵּ אֶבֶל אֵל אַח • אֶבֶל אֶמַת אֲנִיד אִם אֲשַׁמְתִי
 אֲשׁוּם • אֲוִנִם אֲנִי • אֲשֶׁר אִישׁ אֲוִרַח אֶפֶן אֵילִי
 אֶרַח אֵל אֶרְחַתִּי • אֶף אִם אֶמָּאֵם אֲנָאֵל אֶמְרִין
 אֲוִרְבֵּ אֵל אֲשׁוּרֵי אֶת אֲזִיקִים אֶסְרֵנִי • אֶמְנַם
 אֶנְתָּם אֲוִחִיל אֵל אֱלֹהִים • אֵלָיו אֶפְרוֹשׁ אֶרְבֹּת
 אֲצִילִי • אֵלָיו אֶתְקַוָּה • אִם אֶתָּא אֹר אֶרְחַתִּי
 אֶהֱרִיתוּ

פי' רש"י ז"לג"כ קריאת שם זה אינה שם חמש חלא לשן גדולה
 ופררה , וכן יקרא שם בנית לחם , חף כאן חדר לשון ממסלה
 הנאמר על משיח לדקינו : אפדן אור חלקותו , פי' כסא הכבוד
 אפדן נבזר מויטע חלו חפדנו (דניאל י"ח) והרד"ק ומאיר
 נתיב הביאו בשני שרשים ובשירינו זה השתמשנו בחלו הי' מורכבת
 משתי חלה הכוונות ובכתוב ה"לג"כ נדברה ע"ד הרכבה כדרך
 הלועז עת ירצה לכתוב שם למקום חמנות כבוד רמה יאמר מלה
 אחת סובלת שם המקום ושם הדר כבוד המלכות : חבל אל אח
 פי' ביהנוס כנוו אח לכניו, מבושרת (ירמי' ל"ו) : חגאל , לשון
 לחם מבואל : חרבות חזילי , פי' אפרוש כפי חלה' כנוו חרבות
 ידיו (ישעי' כ"ח) חזילי ידיך (ירמי' ל"ח) : חם חתא אור , פי'
 כשינס

שיר היחוד ליום ראשון

אחריתו : אפתח אשדד אדמתו • אישחק אלעג
אלי אידו • אשמה אניל אשר או הפס הש
אודו • אלך אט • תרגיע אל אוסיף אחטא :
אתבודד אהסה אל אל אשר אויתיו • אף
אם אנוע אל אסיר אהבתי • אגא אדני אדונים
אלוף אלופים אדיר אדירים • אלי אתה אודך
אלהי ארוממך • אתה אומני אם תירא אני
אליך אבטח • אנא אלך אנא תכרח • אם
אסק אילמה אפגשה אם אציע אברון אמצאך •
אחים ! אלי אתה אשחרך אם תמצא אפריון
אמן ארוכתי אשר ארוחתי • או תישר אתקן
ארחותי • אברך אלהי תמן :

שיר היחוד ליום שני

שיר היחוד ליום שני , לצורי וקוני , המלבן אודם שני :

בשני בורא ברא בריאה בעליונים ברואי ברק
במראה בזק בוערים • ברא ברכות
בצאתיו : בללם באש בהרקיעו בשחקים •
בעתום בלהות בהבליגם בנערתו בעים • באשר
בראשון

בשיבא משיח : אחריתו , פי' או ינועל הי"הר • אש אודו ,
פי' תאות יב"ר : אפס , כמו בהוסע' עד אפס מקום פי' אפס
היותו עוד : אסק , לשון עלי' (תלים קל"ט) : אם תמצא
אפריון , פי' תמצא חן בעיניך : ארוכתי , לשון רפואה :
ארוחתי , פי' ששדה ופרנסתי •
ברואי ברק , פי' מלאכים : ברכות , פי' מים חלה על הנרכה
מזה (שמואל ב' ז') : בלאתיו בנבואו , פי' ג"כ
מים ולשון ככ' (יחזקאל מ"ו) : בהבליגם , לשון חווק כמו
הבבליג

שיר היחוד ליום שני . כב .

בראשון בתחלת בריאתם בעודם באפם בלי
 בריאים (טעם למה לא נאמר כי עוב נשאי) בעט בורא במים
 בקע בם בקיעים • בהיות פחל בהם בריב בעת
 בדלם ברקיעים • בעדם בלע בטוב באמירה
 (עוד טעם אחר) בשגם בידיעות בורא בעתידות בן
 בתיה בברכו בשם • בכנותו בטוב בעת בורא
 באון בהכותו בסלע • באר בגדו במים • בל
 בדוא בנאמן ביתו בטלו בתורה • במצות
 בקרה • בעבורו בראותו בו ביום ברע בגללו בלי
 בחור בטוב בזכירה : בינו בואת בראותכם
 בעליל בשלישי באר בפעמים • באשר בו בצע
 במקום (מבאר שהמים חקלים להק"נה) בצות ברכות באו
 במרוצה • בתלל בשיר בחרה בריצה • פרטיזה
 בקריצה • בחן פוראם במחשבתו באם במים •
 בלי בקרן ברפיים • בלי ברר בשפתים • באו
 בהלל בשמים • בקראי בני בשר בעלי בונת
 בעלי בטוי בעיו בי • בקשו בי בכפלים • (טעם למה

נכח

המנליג שור ופי' שהיום הזה נתחזקו הרקיעים / כי ניום א' עדן
 לא נבמרה מלאכתן : צעט / כ' פי' צעט שזוה הק"נה להיות
 מים מעל לרקיע הי' מים מריבים ו"עו עד שנעט הק"נה ומהם
 נתהוה המחלוקת ע"כ לא נאמר טוב בשני : בן בתים / הוא פשת
 ר"עה : נכנותו בטוב / פי' משה נקרא טוב ונענש במרינת מים
 שנבדא בשני לכן לא נאמר כי טוב בשני לידע כי לא נענש רק על
 ידי מים ויום רעה הוא כי זוה הי' ענשו : בלע / כמו כמו בלע
 ה' את מעשיה (ישעי' ו"ד) : בקק צוקקים / פי' ריקות יצוקו
 את חרבה (ירמי' ג"א) : צולעים בלע / לשון גולה נתקו :

בחדשותם

שיר היחוד ליום שני

כרא ליום שני) בהביט בורא בהיר בשחקים *
 בקום בני בליעל בוערים בעם בוקקים *
 בנגד בוגדים בנגדו * ביניהם בוזו בוז * בוצעים בצע
 בתקו בתרבותיהם בעוברים בטח בשוקים *
 בשנים בהשחיתם ברתחים בהפירם בשר ברית *
 בכז בראות בוראם בעמדם במרדם באין בוששה
 במעללם : בעזן בצעם כמאסאה בשלחו בירח
 בול פלה בלל בעולם : בזה בחר בשני בצורת
 ברכות בהוראות בשטופים * בהיות במקראות
 במעשה בראשית בימים * בהשתוות ביניהם
 ביריבים (עשה משואר פה"קנה התנה עם המים) בוראינו בא
 בכריתות ברית בהתנותו במים בשעת בריאה *
 בהוציאו בני בכורי פלולים בעמים בכור ברזל
 במצרים * ביום בואם בתוכך בחורים בתולות
 בתוך בחורי בעם * פאים פאנשים * בהנהגת
 בהמתם בעירם בצאנם * בכקדם בעצי ברושים *
 באבני ברזל בנגזי ברומים * באוצרות בצר *
 בעברם בתוכך באין בודד במערו * בקע ברקק
 בפניהם

בחרבותם / פי' דקרו (יחזקאל מ"ז) : בעון זלעם / לשון
 הכחוב (ישעיה נ"ז) והכונה שלח נחמס בור דינס אלל על החמס
 וזול : בזה בחר / פי' שנאלף השני הי' המכול וכל המאורעות
 שז"מב רומז לאלף שלו / כנן ווס ח' רומז לאלף הראשון וכן יוס
 ב' וכן כולם לכן ברא מים ביום שני לפי שהמכול הי' נאלף השני :
 בהסתותו / לשון תכאי נגור מן ויסנו נגוים (הושע ח') עיון
 רס"י ורד"ק וחזירה נחוב / ומפלת מלילותו על ב' השמש : בעלי
 ברושים / שנטע יעקב לצורך המשכן וכשילאו לקחו אותם :
 בגני ברומים / פי' סיבות מלא אולרות (יחזקאל כ"ו) : בלר *

שיר היחוד ליום שני כג

בפניהם במנין במחוקק במשענותם • בשנית
בא בתנאי בקבצי בזרועי בני בחוני בזורים
בעמים • בעת בואם בתוכך ברא בפניהם
בתרים • בקץ פדרכי בוגדים בתוך בצרה •
בתקעי בשופר במשוך בקרן במהרה בימינו
אמן :

שיר היחוד ליום שלישי

שיר היחוד ליום שלישי , לצוד מלכי וקדושי ,
כבודי ומרים ראשי .

גבורת גואל גאה גאה • גמר געשת גולת
גבים • גרפם גללם גיא גומץ : גדר
גאון גליהם • גה גבולם גבל גבנונים : גלה
גפי גבעות גבוהות • גאו גדלו גמרו : גומא
גופר גבעל גרש גרגרי גד גפנים : גוע גושים
גרעו

זהו (איוב י"ד) : צמנין במחוקק , כ' פי' שיקרע הים לשנים
עשר קרעים כשילחו משלרים , ולעמיד לבא לשבע נחלים
כמש"כ והכהו לשבע נחלים : גרא , פי' כריחה כמו ונרא
חוקהו בחרבותיהו (יחוקאל כ"ג) והכוונה שיגזור לבורים :
גמר , פי' שק"נה גמר ביום השלישי את המים שברח ביום ב'
געשת , ענין רעש : גולת , לשון מנועת המים כמו
עלת עליוח (יהושע ט') : גבים , מקוב מים , כמו מים מגבת
(ישעי' ל') : גרפם , כמו נחל קישון גרפם (שופעי' ה') :
גיא , פי' עומק כמו כל גיא ינשא (ישעי' מ') : גומץ , ספירה
כמו חופר גומץ (משלי ב') : גה , כמו זה , כמו גה גבול
(יחוקאל מ"ו) : גבנונים , כמו הרים גבנונים (סללים ס"ח) ,
זפי' שסס גבולס הרים כידוע לעובר ארחות ימים : גלה , פי'
אחרי שהקוב המים או גראה היבשה והרים : גרש , טובאה :

שיר היחוד ליום שני

נָרְעוּ נִזְרַת נֹאֵל : גֹּלֵם גְּלִישַׁת גִּישׁ גַּם נִכְרַת
 גִּילוּ נִזְרַת גִּידֵי גְרָמוּ : גְּרוֹנָם גְּרָרוּ גִפְנִים •
 גְּרוּעַת גְּחוֹן גְּלַגַּל גְּרָם גְּדוּפָתָם : גְּלַל גְּזוּ גִזְרַת
 גֹּזֵם : גְּרָשָׁם גְּלִילוֹת גֵּן : גְּבָהֶם גִּידְעוּ • גְּרָמוּ
 גְּעֵרַת גְּזָעִם גְּוִיעַת גּוֹפָם • גְּדִיעַת גִּשְׁמָם • גַּם
 גְּלָלוּ גְּדַף גִּישִׁים • גִּזְרַת גְּזָרִים • גְּמַל גְּמוּל גְּחוֹן
 גְּרָם גְּבָהוּ גְּהַר גְּוִיַת גְּלָחוּ גַם גְּרָר גּוּ גְּלָלִים • גּוּ
 גְּדָרִים : ^(קקסה) גּוֹאֲלֵי גְדוּר גְּלִמּוּדַת גּוֹלָה • גִּישׁ
 גְּאוּלָּה

נאה, לשון לחיכה כמו סיגאה בומא (איוב ח') : גוש, דבר
 הבדל נקרא גוש כמו וילא חוטר מגוש ישי, וכדברי חז"ל גוש
 מחלק : גושים, לשון גוש עפר (איוב ח') פי' שהארץ שינה
 ליום הק' בה כי גור אומר עץ פרי ועשם עלו ופריגן שזה, היא
 לא כן עשקה רק ומולא כו' עץ עושי פרי : גם גולם, פי' אדם
 הראשון : גלישת גוש, פי' שנברא מגוש עפר : גזרת גילו,
 פי' מזה שהיא בת מולו הדומה לו וכן מן הילדים כנילכס (דניאל
 א') : גורם גידי, פי' שהיתה עלם מעלמיו : גרגרי גפנים,
 אכלו מעץ הדעת כמ"ד גפן הי' גרגרי נובע מחלת גרון : גרועת
 גחון, פי' הנחש ע"ש עתיד נקרא גחון היא השיאם : גלל גזו,
 פי' בעבור שעברו ליום הק' בה הנקרא גזוי : גבהם גודעו,
 פי' מחילה הי' קומתם מארץ עד שניים לרום ואחר החטא הכיח
 הק' בה ידו והקטינו : גערת גועם, פי' שהם גרמו מיתה עד
 סוף הדורות : גדף גושים, פי' כשהארץ שנתה פקודת הק' בה
 בהולאת לחה ולא קיבלה ענשה עד כשקלל לאדם קלל גם לארץ
 עיין רש"י ז"ל : גזר גזרים, הק' בה השיב לנחש גמולו בראשו :
 גרם גבהו, הנחש הי' הולך בקומה וקופה עתה נכרת קומתו
 וגבהו גרם פי' כריסה : גהר, פי' שוטח כמו ויגהר ארצה
 (מלאכים ב' ד') : גלדו, עורו (איוב ע"ו) : גו גללים, פי'
 שמגרר בין אשפתות ובין גדרים כמאמר חז"ל היא פרץ
 גדר לפי כך יתגורר בין הגדרים : גואלי גדור, עתה
 מתחיל

שיר היחוד ליום שלישי כד

גאולה • גאל גלותי גרד געולתי • גרע גאון
גליל גוים : גבר גדיים :

שיר היחוד ליום רביעי

שיר היחוד ליום הרביעי / לה' אשר זרה ארתי ורבעי
וכנעודי הוא רועי :

דודי דלה דודנורין • דירת דבירת דוק : דרך
דליגת דישת דהרות דרגותיהם • דור
דור דורשים דתייהם • דמה דודי דמות
דוגמתייהם : דיוקנא דסהרא דברה דבה •
דודנכסין דיירו דירה דחיקא : דודי דן דינה :
דעך דליקת דורה : דלפה דמעחה : דכרית
דגרה דברי דעת דפרתי דפיתני : דחה דחיתני •
דחפני דחיפת דראון : דברי דיצה דבר דודי : דום
דלותי

מחיל הנקשה שיקרב בקץ : נרד / פי' שימך ליכלוך עוני •
דודי / פי' הק"נה : דלה / לשון הרמה : דודנורין / פי' שני
מאורות חמה ולבנה ודו הוא שנים / עב למיחב טן דו
דו / פרזופין ונחלז גם נעברי כמו חקן דופי (תהלי"י) מורכב
משתי מלות דו ופי ופי' שתי פיות ידבר אחד בפניו ואחד שלא
בפניו / (עיין שרשי רד"ק ומכלל מרשב"ס ומשב"י) ופי' הק"נה
בראשמה ולבנה / והנניחם לדוק / פי' שמים : דרך דליגת /
פי' דרך הלכס יודעים הדורות לחשוב ימות השנה : דימה /
פי' בתחילה פי' חמה ולבנה שוים בזהורם : דיוקנא / פי'
קלסתר של לבנה כמו שפי' חוספות מלאך אחד מכהג להלונס
והשני מכהג להחמה : דודנכסין / הכונה שאמרה אי אפשר לשני
מלאכים לשמש בכתר אחד : דעך / לשון כבוי כמו ידנך נרו
(משלי י"ג) : דורה / לשון דלקות ובורה כמו דור עלמים תחתי
(יחזקאל כ"ד) : דגרה / חספה דגרים לפני הק"נה : דראון /
לשון

שיר היחוד ליום רביעי

דלוחי דאכת דאגתך : דע דומדומי דחמה
דבקתי דריסת דגלך • דבריה דברה • דליקתי
דק דלוח • דברי דודים דבר דודי
דיך דפיתי דוד דגמתך : דעו דודי דורות •
דודי דקדק דאתי דתבא דעתה • דברי דופי
דאינשא : דמה דאשד דם • דינא דידעק
דלתותיו דיתרפקו דביקת דודים :

שיר היחוד ליום החמישי

שיר היחוד ליום החמישי • ליוצרי המקשיב לחשו •
לפניו אשפוך שיחי ורחשי :

היום החמישי התאזר הבורא השמים • הוא
האלהים הרוקע הארץ המיסר האיים •
הרופף הים : המעופף העופות המהגים •
הפרה הדגים • הרבה הסוגים • הזמין התנינים
הגדולים • הפריץ הימוני הפהמות החיות
הטהורים • הכין המינים הטמאים האסורים •
השניא הרמשים המנתרים • היום הזה הית
הברכה

לשון חרפה : דנר דילה / פי' בק"נה מפיים ומנחם להלבנה :
דמדומי דחמה / פי' שמקבל והורה מהחמה לפי שהלבנה נראה
אף ביום : דליחת / לשון עכירה כמו וחדלח מים (יחזקאל לב) :
והכוונה שהשיבה שרנא במהירי מה מהני' : דוד דוגמתך /
פי' לדיקים יקראו על שמך דוד הוא הקטן : דאחייחנא
דעתה / פי' שפיים להלבנה : דופי / הכוונה שאם ינאו אנשים
שיפייסו ויעשו שלום •

המהגים / כן קרא לפלף העופות ישעי' ח' : הסוגים / ככל מין
יש כמה סוגים : התנינים / הוא סלויקן ובה זוגו •

ואתן

שיר הוֹדוּ לַיהוָה לְיוֹם הַחֲמִישִׁי כה

הַבְּרָכָה הַתְּרַבּוֹת הַתְּהִים • הַנָּה הוּא הַצְּמִיחֹת
הַרְוֹת • הַיּוֹת הַדְּיָגִים הַפְּוֹרְשִׁים הַמְּכַמְוֹרֹת •
הַמָּה הַמְּחַסְרִים • הַיּוֹת הַבְּרָכָה הַרְאוֹת
הַתְּמַלְאוּ הַיְאֹרִים • הַדְּוֹגוֹת הַכְּרִיֹּת הַמוֹנְעַת
הַתּוֹהוּ הַמְצִיא הַבּוֹרָא • הַגַּם הַתְּנִין הַגְּדוֹל
הַרוֹכֵץ הוּא הַלּוֹיֹתָן • הַדְּוֹגוֹתוֹ הַעֲרָה • הַבֵּן
הַאֲלֹהִים הַנְּעַרְץ • הַלֵּא הַפְּרוֹת הַזּוֹג הַלֵּז הִיא
הַסְּבָה הַמְּסַבֶּבֶת הַתְּפוֹרֵר הָאָרֶץ • הַרְג הַנְּקֵבָה
הַמְּלִיחָה הַצְּפִינָה • הַעֲמִיק הַרְחִיב הַגִּיּוֹת הַדְּגָה
הַלֵּז הַקָּדֵשׁ הַקָּדֵשׁ הַכְּנוֹת הַמְּשַׁתֵּה הַגּוֹנָה •
הַרוֹת הַצְּדִיקִים • הַמָּה הַמְּחֹקְקִים הַשׁוֹמְרִים
הַחֲיִקִים • הַתְּנַחֵם הַיּוֹצֵר הַרִים • הַיִּמִּין
הַתְּגַלְגְּלוֹת הַדְּבָרִים • הַלֵּא הַנָּה הַיּוֹבֵן הַתְּעוֹרֶרֶת
הַלּוֹיֹתָן הַתְּאֹוֹת הַתְּחַבְּרוֹת הַמִּינִים הַנְּשֹׂאֲרִים •
הַעֵת הַזֹּאת הַסְּרִיסוֹ • הַנָּה הַעֵת הַכָּא הַלוֹט
הַלוֹט הֵן הַמָּה הַתְּעַתְּרוּ הַיּוֹת הַכְּרָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת הַתְּעַדְנֹת הַנּוֹטְרִים • הַחֲכָמִים הַהוֹרִים •
הַפְּשֻׁמֹּת הַעוֹרוֹ הַעֲתִיד הַתְּהַלְקוֹת הַחַבְּרִים
הַזּוֹכִים • הַבְּתֵר הַאֲחָד הוֹכֵן הַטּוֹכֵן • הַזְּבֵד
הַשְּׁנִי

ואוסן הנזכרים בתנ"ך ביבשה מיני גמלים הם : הגם התנין ט' /
פי' אפילו כלויתן אשר כל העולם כנרגר חרדל לפניו אף אליו
צרא בת זוג : כודווגוסו בערפ / לשון דבוק כמו קיר ערה מנן
(ישעי' כ"ג) : בנינה / לשון הפסוק דרך גפני גדרוה בנינה
(יחוקאל מ"ב) וח"ל משעשים בזה הרבה : הרסיסו / פי' לשק
שנירה / כמו כבית הגדול רסיסים (עמוס ו') : הן כמה / פי'
פלויתן ונקבא : הכמר ט' / כמאמר ח"ל ב"ג : הדוריס /

השני התענגות הצלצל • החלק השלישי
 הזקעת הקמיע • הפלג הרביעי המה העוקים •
 השאר הזרות הלאה הקוף הדורים העיר
 העליזרה החשובה • ההיתר הפוכה הפרת
 השוכה • הנרה הבהמות הררי האלף הקריר
 הנקבה • הלא הדברים הנאמרים • המרה
 הפלאות הנקרים • השנות הסדרים • התשובה
 הנכונה הפשר המלה הוא התולת (הוללת)
 הקרואים הגם הבאש הבאיש התלע התולעים •
 הגה הדגים המלוחים היא הארתת השועים •
 השמים האלה החבא החביא • העריך הסעודה
 הקדושה הרחבה • הערת המלאכה החרבה •
 השקיה הפורא הצפת המים הזדונים •
 הצרות הפאות הגלות החל הזה המונים
 המונים • הגה היות האלף החמישי • החרת
 החזיק הפורא היום החמישי השרצת התנינים •
 הלא הביטו האזינו המית המולה הגדולה היה
 הקיפה הזעקה היות הלמות העתים התחתים
 השלכתנו

הוא חומת העיר ונקראים ע"ש שהם מעוקמים (ישעי' מ"ה) :
 הוללות / פי' גנאי לה כחמר חו"ל כשרא מליחא לא מעלי כורי
 מליחא מעלי : המלטה / החרבה (יחזקאל ל"ה) : הסקיף כו' /
 פי' כי ששתימי המעשה מרומן לאלף שלו כבר נוכד ביום השני /
 ואלף החמישי הי' לרות רבות ושרביע הנלות הורד כידוע לקוראי
 בספרי בזכרונות לכן ברא הדגים ביום החמישי / כן מונס הגדול
 בולע לקטן הימינו : החרה החזיק / (נחמ"י ג') פי' החזיק
 רק"ב במלחמה לשון מושאל הוא כלפי מעלה : היך / כמו איד

שיר היהוד ליום החמישי כו

הַשְׁלַכְתָּנוּ הַתְּרַמְזֵנָה • הֵן הַגּוֹיִם הַשׁוֹלְלִים
הָאוֹדִים הַעֲשֵׂנִים הָאֵלֶּה הָאֲמָרִים הָאֵחַ הָאֵחַ
הָעִיזוּ הַלּוֹם • הַמְצִיאוּ הַתּוֹאֲנָה • הַשְׁחִירְנוּ
הַתְּעִיבוּ הַדֶּר הַכְּרָמֶל הַרְגוּ הָעִיר (הוֹמְיָה)
הַמוֹנָה • הַמְעַרְוֹת הַפְּרִי־צִים הִיָּה הַבֵּית הַזֶּה
הַמּוֹעֵדָה הַמְזוֹמְנָה • הַחֲרִימוּ הַמְדִינָה • הָרְסוּ
הַיֵּכָל " הַיֵּכָל " הַמָּדָה הַיָּדֵד הַיּוֹשֶׁבֶת הַיָּא
הַפּוֹכֶת הַחֲרָב הַיּוֹנָה • הַפּוֹזוֹת הַזֶּן הַמְּפַלֶּת
הַמְּדַרְיָגוֹת הַיְהוּדִים הָאוֹמְלָלִים הַיַּעֲזֹבוּ הַיּוֹנְחוּ
הַיַּחֲיוּ הַיִּבְנָה • הַנֶּהָה הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַבּוֹרָא
הַאֲמִירְנוּ הַסְּגִילְנוּ הַבִּיָּא הַתְּלָאוֹת הָאֵלֶּה הַרְעָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת הַיּוֹרֵת הַשְּׁטִיעַ הַגִּיעַ הַתּוֹר
הַמְּעַלָּה הוּא הַתְּחַלֶּת הַקֶּץ הַגְּאוֹלָה הַרְבִּיעִית
הַנְּכֹנָה • הֵלֵא הִיא הַעֵת הָאֶסְפָּה הַמְּקַנָּה :

נבואת

בא' ואיך יוכל עבד אדוני זה (דניאל יו"ד) / עוד בד"ה א' י"ב
היך אביא אלי את הארון / הלומוס / לשון שבר וכתוס כמו
להלמוס עמלים (שופטים ה') : הכתחמים / לשון קתת
(קהלת י"ב) : המונה / הכוונה בזה שחרנו עיר תשואות מלאה
חכמים וכופרים הנקרא אומנה ובערכאות נכתב בומנה וגם
לש"כ כן וזה העיר המונה (יחזקאל ל"ט) אחרון דמין : המה /
פי' הנוים המה : הידד הושבת / פי' שבת משום לבינו : היעזבו
כו' / לשון הנסוב נחמיה : היונחו / וכי יונחו
ונחי שמחה בננין : היחיו / לשון רשאה הנא בדרך שאלה כש"כ
כי עלתה ארוכה לחומה : מי יתן / תבנה תכונן במהרה
בימינו אמן •

שיר היתוד ליום השישי

שיר היתוד ליום השישי , לבוראי מוצאני משוט רפשו •
אליו אשא נפשי :

בואו והשתחוּו לאלהינו בוראינו גואלינו
אבינו מלבינו • נהללו נשבחנו
נפארינו • שלכבודו בראנו • בהתמו יצירתו
ובראתו בנמרו מלאכתו עולמו ומלואו מעונו
ומכוננו למשררתו וקדוּשׁוֹ וּלְשִׁנְאָנוּ וּלְאֲרָלוֹ
ואופנו ותְרִשִׁישׁוֹ • ואדמתו וארצו לבהמתו
ולתייתו ורמשו • ובהקימו סודו ועצתו למלאכיו
באמרו ארצו תוהו ובוהו עֲוֹדְנוּ • ואישו לשמרו
איננו • נעשהו כדמותינו וכצלמינו • מענותנותו
ילמדו עמו ונחלתו • שישאלו בעצתו לזולתו •
ומלאכיו אותנו הלעיבו • השחיתו הרתעיבו •
השיבוהו ידענהו מנעורו בעודנו באבו • יצרו
ותאותו תרמיתו ועותתו בקטנותו • עודנו קמו
עמדו בהעלותו העניו למרומו • בהחילו רוחו
לפעמו • להנחילו דתו ושעשועו לעמו השטינו
עליו והכלימו • הלשינו וגרפו • קטרנו וחרפו •
ובהושיטו אצבעו נשרפו (עמ"ס חזון לענין ראשון חיד
טכרא חדס נכמר ינוריו) • בוראינו אצבעותיו צברו
עפרו ועשהו גולמו ובהפיחו בו רוחו ונשמתו •
כלו זממו ומגמתו • שעלו במורשו בראשיתו •
וזהו שאיחרו ביצוריו בהלבישו גאונו ונאותו •
יעמדו לעומו • ויהסו קולו ונאמו • ויאמרו לו •
יתישו וזביבו קדמו • ובהביאו בוראו לגנו ועדנו
בהפילו שינתו ותנומתו עליו צלעו בהעבירו

ממנו

שיר היחוד ליום השישי כז

מִמֶּנּוּ • חֲסֵדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ הִרְאָהוּ בְּהַחְזִירָו אֵלָיו
שִׁפְחָתוֹ לְשִׁמְשׁוֹ זֶהוּ אִשְׁתּוֹ • וַיְצַו אֱלֹהִים וּלְאִשְׁתּוֹ
שִׁיזְהָרוּ מֵעֵצוֹ מִלְּאֲכָלוֹ שִׁפְרֵיו יִשׁוּ לוֹ (כמאן דאמר
אילן שאכל אדם הראשון אחריו הי' ועשו ופריו שוים) וּבִעֲבָרוֹ
בְּרִיתוֹ יוֹצְרוֹ גִרְשׁוֹ מִחֲבָלוֹ וּגְזָרְלוֹ • וּמִרְדּוֹ מִגְּבוּלוֹ
וְזָבוּלוֹ • עֲזָבוֹתָיו לְכַדּוֹ אוֹתוֹ • מִשְׁפָּטוֹ וּשְׂאֵתוֹ •
מִיִּתְרָתוֹ לוֹ וּלְאִשְׁתּוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו לְבָנוֹ וּבָתוֹ •
וּבְרֵאוֹתוֹ סִרְחוֹ וְאַשְׁמֵרָתוֹ • יְשִׁיבָתוֹ בְּשִׁקּוֹ
וְתַעֲנִיתוֹ • מִחוֹלְלוֹ בְּרַחֲמָיו רַחֲמוֹ וְחַנּוּנוֹ • דַּעַן
וּרְאוֹ דוֹרֵינוּ פִּחְדוֹ וְתִרְהוֹ מֵאלֹהֵינוּ • בְּהִיּוֹתוֹ
אֲבִינוֹ מַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ • וּבִעֲבָרוֹ מִצּוֹתוֹ בְּשִׁגְגָתוֹ •
שִׁהַשִּׁיֵּאתוֹ אִשְׁתּוֹ • בּוֹרְאוֹ הִפְהוֹ בְּחֻבְטוֹ • וַיְצַו
לְצַו קוֹ לְקוֹ מִשְׁפָּטוֹ • וּמַגִּנוֹ וְעֵדְנוֹ וּמִרְזוֹנוֹ
הַשְּׁמַיִטוֹ • וּבִעֲבָרוֹ אֲנַחְנוּ וּבְנֵינוּ עֲוֹנוֹ סִבְלָנוּ •
אֲבָדְנוּ כָלְנוּ אֲבָדְנוּ • נַחֲנוּ כָלְנוּ הִרְגָזְנוּ לְבוֹרְאֵינוּ
חֲטָאנוּ עֲוִינוּ • וְעֲוִינוּ עָנוּ כָנוּ • וּבְמַרְיָנוּ גָרְיָנוּ
מֵאַרְצֵינוּ • הִכִּינוּ אַחֲיָנוּ בּוֹאוֹ וְהִתְפַּלְלוּ
לְאֵלֵינוּ • יִתְקַנוּ דְרָכֵינוּ לוֹ יִתְגַּלְלוּ רַחֲמָיו עָלֵינוּ
וַיִּשְׁיַעֲנוּ וַיִּשׁוּבוּ עִמֵּינוּ לְאַדְמַתֵּינוּ • אָמֵן :

עזי

אמר זאב הכהן בוכנר / יען וביען כי ידי יסדה שיר של כל ימי
השנוע / כל יום בהתחלת אות שלו כמו ביום א' באות א' /
וביום ב' באות ב' / וביום ג' באות ג' וכן כלם / לכן גם ביום
השבת וממתי ליסד בהתחלת כל תיבה באות וי"ן / אולם שרשי
הו"ן קטן הוא מהכיל את העולת שבת / ולשוני נלמה לכלל
במשפט המליצה / ולחסוף חף סנסן אחד / לכן נמלך לבי עלי
ליבד קלת דיני שנת אשר בכל תיבה יבא אות וי"ן או בהתחלת
תיבה

שיר היחוד ליום השבת

שיר היחוד ליום השבת, לא שוכן סנה בלבת, וינוצרינו כבבת.
 עזי וזמרת לעוזרי וזקפי • המזיח זעמי וזעפי •
 ואחיות זלעפתי • המזהיר זיו זהרו ומרמו
 רוזן ורחוץ • המזכיר זכר זכרים ומזמן מזון •
 הזהירנו בזכירה • ומלזמר בזיני זמרא • מלזרות
 במזרה • ומלזרוע זונים זונים • זנים וזרעונים •
 ומלגזור במגזרות הפרזל ובמזמרות הזוללים •
 והנזהרים יזכו לזר זהב זלים • זמורת זרים
 יזהירו מלזיונו • ומלזרוק זיון וגזוסטראות מזון
 לזו • ובזיתים מלעזוק ומלאזרי זיקות בזק • הגזון
 גיזה וניז • גלזו ומליו • והזריז יעלוז • גזרו מלשונ
 בגזוי זרם • מגזירה שיגזור לגזרים • אזהרה
 מלאחוז

מינה / או באמלע אונסופו / ואספתי אפס דיניס כמה כמה
 דאחי לידי :

עזי וזמרת / פירוש אומר לה' העוזר וזקף כפופים : המזיח /
 לשון הסרה שמסיר ממני' הועס והועף והרוח
 זלעפות : המזהיר כו' / פי' ה' מלא ארץ כבודו ומאתו נהמה
 כל רוון וסודות ונבואות : המזכיר / פי' שהוא מכין מזון לכל
 בריותיו : הזהירנו בזכירה / פי' שהזכיר בשמירת שנת זכור
 ושמור : זיינא זמרא / כי הוא השמעת קול בשבת : מלזרות
 במזרה / זורה הוא אב מלאכה : זונים זונים / פי' מיני הנאכלים
 על למינהו תרגום לזינבו : הזוללים / לשון הפסוק וכתת
 הזוללים (ישעי' י"א) : זהב זלים / לשון הפסוק הזלים והב מכיס
 (שס מ"ו) : זמורת זרים כו' / אס ימלא ענפים תחת אילן יזהר
 מלטלעל בשבת משום מוקלה ואף אס הענפי' ההס ניכרים שאינם
 מאילן זה אעפ"כ לא יעלטל / ובמאורי זיקות (שס כ') / פי' שלח
 לבשר אס בשבת : בזק / כמראה הבזק (יחזקאל א') / פי' אס
 פינלא מן החרסים : יעלוז / לשון משנה : מלשונ כו' / פי'
 שלח

שיר היחוד ליום השבת כח

מִלְאָחוֹז זֹחַל לְמִזְרוֹ • וְשִׁוְהַל מֵאִיזָה נֶזֶק אֲוִי
 יִחְזִיק וַיִּבְזַע • בְּמַחֲזוֹת הַפְּרוֹזוֹת • יִזְחַר מִלְיִזְל
 בְּכֹמֶז וְנָנִים וְעִזְקַת זָהָב אֹפֶז • וְחִרְזוֹרַת פֶּז •
 וּבִזּוּג דְּמַחֲזֵי כְּאֵזֶל לְמִזְבֵּן • זִפְתַּת מִזְעָר כְּבִרְזָא •
 זָבֵל כְּזֶרַע : הַזְחַל מִגְּזֵלָנִים הַמְזוּיָּנִים הַבְּזוּזִים •
 וְשִׁאֲחוֹז תְּזוּזִירַת וְשִׁוְהִירוֹ מִזִּיקוֹ לְהוֹיִים : אֲוִי
 לְזִקְקִין יִזוּ וַיִּזְרָה • וְלַחֲזוֹת בְּזִיו זְהָרָה • זוֹ גִזְרָה •
 וְהַחֲזוֹן יִחְזֶה וַיִּשְׁוֹף לְזַעֲרָה : שְׂמִזְרֵעוֹ הַחֲזִיקָה
 יִזּוּעוֹ וַיִּנְזְרוֹ וַיִּזְכְּרוֹ בְּזִכְרָה • זֹאת אֵיזוֹן וַיִּזְאִינּוּ
 אֲוִיזוֹן שְׂבִזְדוֹנּוֹ וּבְאִזְהָרָה רוֹזְנִים יִזְקִיו בְּזֶק וּזְזֵלַת
 אִזְהָרָה נְגִזֵר בְּזַעֲרֹת זְמֵנוֹ • וּבְזוֹלַת מִזִּיקָה
 יִזְבַּח זְבַח • בְּזִוִּית הַמְזַבֵּחַ • זֹהֲמַת זְכָרוֹת
 בְּזִמְנוֹ

שלא ירחץ בכפור הנגלד משום שיגזור לגורים ונמס כמים ונוולד
 מים בשבת : וזחל / נחש ופי' הלד נחש בשבת אם לרפואה חייב :
 ושחל מאיזה נזק / פי' אם מתעסק בו שלא ישכנו פטור : יבוע /
 יבקע מוחו : במחזות הפרוזות / פי' עיר שלא עירנו : למזבן /
 כמו שאמרו חז"ל דמחזי כאלו לחיבגי פי' למזבן : זפת /
 שיעורו חז"ל לפקק פי' חביות : כנרזא / פי' נקב / אכה בדוד
 ובקיר חרנס ואברזגא כנוסלא : זכר כו' / לשון המשנה המכנה
 את הנר מפני שהוא ירא מפני גויס כו' : זחל / פי' ירא ופחד
 כמו זחלתי ואירא (איוב ל"ב) : סזוויס / פי' רוח רעה :
 לכוזים / פי' בשביל החולה שיטן פטור הוויס סוכנים (ישעי'
 כ"ו) : לזקוקין יזכ ויזרה / פי' יבנה כמו ואש זרה הלאה :
 ולחזום בזיוזרה כו' / פי' לא יקרא לאור הנר שמא יעה / אבל
 סחון מוסר לשווף לראות / כמו שזפתהו עין אי' (איוב כ') :
 לזעירס / פי' לקטנים : נגזר בזעירות זמנו / פי' בעודו באיבו
 ועול ימים זהו כרת : בזק / פי' סקולה באגנים / כמו ויפקידם
 בזק : ונוולת מווימה / פי' בשתנ : וזהמת זכרות בזמנו נגזר

שיר היחוד ליום השבת

בזמנו נגזר • ולחילת זבוי יזמין מזרון למזור •
 ומהשחזות איזמל יגור • יזחר סמזון איזוב שזהו
 מזור • זולתי יועזר • שלמעוז ודחזוק יתעזר •
 תבור גנוכה • ותזקק לזית זך • זולתי זפת
 שזהרו נועד • יזקוף וזיף למזונך • והעוזר
 המפור חזוים • יעזר ויחזור זוים • תעלו
 בזכירה וזמך יולזל מעזבונך • ולמזוזה יז
 זכרונך • תזהירנו בזכירה מאז התפורו זקנינו •
 במחוז זרמת זרע זננים • רוזנים פרשו זכר
 שיעלו בזכירה • זאת יחזו להחזיק באזהרותיה
 גזון מנתזות פנויה וכוזין • זיח מזעפיה • גוע
 זדים הזנבחים למזלות ולמזירות ובזכירת
 נזהרים אז בזכיות נזכרים :

שיר

כו' / פי' מילכ בזמנו דוחה שבת : מזרון / הוא כמו סמרטוט כמו
 מזרון היולא מן המטע אך מהשחזות סכין ימנע יען כי אין זה
 הכשרה מילה : שזה מזור / פי' רפואה / רק יועזר שהוא חף
 מאכל כריאים : שלמעוז / פי' כריא : נועך / לשון הפסוק /
 כמו יפי נזמכו (שס י"ז) פי' כנוי : מעיזונך / מן משא ומתן
 שלו ופי' שלא יעסוק במחשבתו בענין מסחר : יזה זכרונך / לשון
 הפסוק אחר הדלת והמוזס שנות זכרונך (ישעי' כ"ו) : במחוז
 זרמת זרע זננים / פי' מזרים : גזון / פי' סמנטיון : פנויה /
 פי' אננים : נוע זדים כו' / פי' אפילו עובדים לכוכבים ומזלות
 כדור אנוש אך אם נזכרים בשמירת שבת מוחלין לו עונותיו :

שיר

שיר
 זמין מזרון למזור •
 ומהשחזות איזמל יגור •
 יזחר סמזון איזוב שזהו
 מזור • זולתי יועזר •
 שלמעוז ודחזוק יתעזר •
 תבור גנוכה • ותזקק לזית זך •
 זולתי זפת שזהרו נועד •
 יזקוף וזיף למזונך • והעוזר
 המפור חזוים • יעזר ויחזור זוים •
 תעלו בזכירה וזמך יולזל מעזבונך •
 ולמזוזה יז זכרונך •
 תזהירנו בזכירה מאז התפורו זקנינו •
 במחוז זרמת זרע זננים • רוזנים פרשו זכר
 שיעלו בזכירה • זאת יחזו להחזיק באזהרותיה
 גזון מנתזות פנויה וכוזין • זיח מזעפיה • גוע
 זדים הזנבחים למזלות ולמזירות ובזכירת
 נזהרים אז בזכיות נזכרים :

שיר היחוד לראש החדש כס

שיר היחוד כולל ליום ראשון של כל ראש חודש ומודע, לה' דרכו בקודש, הדיע וראש חיד באוסיות מא' ועד למ' ד מסונך, וכולך יפס רעיתי ומ"ס אין נך, ואף ימר אוסיות עד הי"ו לא באות ולא יהיה, סיה לא פסיה, עורדו ולא מדע מקומם סיה.

אֱהִלֵּל בְּגִילָהּ אֱלֹהֵי אָבִי גִדְל כַּח כִּי הוּא
הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה : אֱלֹהֵי יָאָה לְהִלֵּל
הוֹדוּ : כִּי הוּא לְבָדוּ : יְחִיד בְּיַחְוָדוּ : הוּא בְּבַד
וּטְאָטָא אוֹבֵל יוֹבֵל וְגִלְלוּ אֵל גְּבָא וְגִיָּא : וְגִבְלֵ
גֵּה גְבוּל בְּחוּל : אוֹלֵי יְגִבְיָה גִלוּ וַיִּזְוֹב וַיִּזְחַל :
וַיֵּאבֵד לְחֵלֵד וַיִּבְלַבֵּל בְּבַהֲלָהּ כָּל חַי הַיּוֹלֵד :
בְּזָה הַחֲדִיל : וּבְגִבְוִל הַבְּדִיל : דְּבַל יִזְוֹבוּ וַיִּגִּיחוּ
הַלְאָה וְגִרוּ בַּל יִגְדִיל : וְהוּא אֱלֹהֵי בְטַח בְּדַד
בְּיָדוֹ חוֹלֵל חֵלֵד לִיְדִידוֹ וְחַבְלוֹ : וַיִּט אֱהִלֵּל
וַיִּזְבְּלוּ טִלְלוּ וְהִיכְלוּ : לַגְדוּדֵי אֵילֵיוֹ וְהִילוּ : וְאִזּוֹ
הוֹחֵל לְהֵלוֹךְ בְּחוּג חֵלֵד כָּל חַיָּה דוֹב וַיִּזְאָב
וְלָבִיא כָּל אֱלֹהֵי גְדוּלֵי כַּח וְאֵיל : וְהַחוֹלֵד וְהַכַּח
וְהַלְטָאָה

כבר, לשון נקוי כמו הסכנדו כילק (נחוס ג'), וכן כנד מכלי חמדה (סס ג) : ועאטא, גס כן כנד (ישעי' י"ד) : אובל, כן יקרא המים במלות טונוס כמו אובל אולי (דניאל ח') : יובל, גס הוא מים כמו ועל יובל ישלח שרשיו (ירמי' י"ו) : אל גבח וגי'א, פי' הק"ב כה צוה שיקוו המים אל מקום אחד : גה גבול, פי' זה גבול (יחזקאל מ"ו) ובאב' במקום זי"ן כמו בג לבוים מספטונו : בחול, כמס"ה שס חול גבול היס : ויזוב ויזחל, לשון כגרה וספיכה כמו חכן הווחלם (מלאכים א' ח') , וכדח"ז המוטילה אין לה חוקה : בידו חולל חלד, עס"ה ככי ידו יסדה ארץ : אהלו וזבולו, פי' הס שמים לרום : לגודדי אליו

שיר היחוד לראש הודש

וְהִלַּטְאָה גְדִי וְטָלָה אֵילָה וְאֵיל : וְרָאָה בְּגַב
 חֶלֶד אֵיָה דָאָה גּוֹבֵי חֶגֶב גּוֹזֵל וְיִזוּ וְחוֹל : וְיִדְגָּה
 הַדְּגָה כָּל אֵלוֹ יַעֲדוּ גְדוֹר כַּחֲלוֹל : וְהוֹלִיד אֶגְלֵי
 טַל וְאֵד וְחִזִּיז וְאֵז גְּדָלוֹ וְנִצְחוֹ בְּדֵי אֲזוּב אֶחָד
 וְחֶלֶב חֶטָּה וְכָל זֶגִי יָבוּל וְכַלִּיל : אֵלָה
 וְחֹת וְאֶמֶד לוֹו זֶאֱגוֹז וְאֶבְטִיחַ וְדַבְּלָה : כָּל אֵלָה
 יִהְיוּ לְכָל הֵי וְלְכָל גּוֹיָה וְגּוֹיָת וְלַחֲתִיָּה לְאֹכֹל :
 לְלַחֲוֹךְ וְלְכַלְכֵּל : וְלְכָל אַחַד יֵהֵב בְּגוֹ וְיֵט אֶלְיוֹ
 אֹכֵל : וְאֵל כָּל אֵי וְגַבּוֹל אָבָה : לְהַחֲטִיב
 בַּחֲטִיבָה : הֵלֵא הַפִּיטוֹ כִּי פִאֵי הַחֲוִילָה יִהְיֶה
 בְּדִיל וְכַדְכַד וּבִהַט וּבְדוּלַח וְטוֹב זְהָבָה : וּבְגַבּוֹל
 הוֹדוֹ בְּגְדֵי הוֹד וְחוֹטֵי בַד : וּבְגַלְלִיל אַחַד יִהְיֶה
 גְּזָה לְבַדָּה : כִּי יִגְזוּזוּ גְזָה וְיִטְוּ טוֹה לְבַגְדֵי כְבוֹד :
 וּבַחֲכָל אַחַד לֹא יִהְיֶה יָבוּל כָּלֵל : אֶבֶל יִהְיֶה
 בּוֹ טֵיט וְכַבּוֹל וְיִגְדָּלוּ בּוֹ אֶמֶד וּבְכָא וְכָל הַחֲתִיָּה
 יִלְכוּ הֵילֵךְ וְהֵילֵךְ בְּכָל הַחֲבֵל הַזֶּה : וּבְאָב
 וּבְאֵלוֹל

אליוכו' / הם מלאכים : צנצ חלד / לשון ברוס חלד כמו
 וסננה לך נב (יחזקאל י"ז) : זיו וחול / שמות העופות זיו
 שדי (תליס פ') / וכחול חרכה ימים (איונ ח') / וחז"ל קראוהו
 מורשני (סנהדרין כ"ז) : גדלו ובאו / פי' למחו כמו היגאש
 בומא (איונ ח') : וכליל / פי' תבואה ומספוא : בנו / לשון
 פתב (דניאל ח') / ובג הוא שם הטלל לכל מיני אוכל : לסחטיב
 נחטיבה / פי' הק"ב הסביל לכל מדינה נסבולה מיוחדת אשר
 יפלל במעלותי מה שאין במדינה אחרת ומטיבה לשון חובה כמו
 חטובת אטון (משלי י"ז) : טיט וכבול / פי' בעלת חול ורפש
 שנשקע הרגל בטיט (מלאכים ח' י"ז) : וכא / פי' מין חילן
 ממול הכנאים (ט"ב ח') / ופי' כי שם שכיח יערוק ומורשים

אשר

שיר היחוד לראש חודש

ל

ובאלול יחד יבואו גדודי חיל פגוב גובי ללכוד
 כל החיה בחכה לחבל ולאבד : ויזפרו זכר :
 אך פאלה גלדי החיה לבד : וכל ההבדל הזה
 וכל ההנהיגה הלזו הוא כי לא ילוח פגבול אחר :
 כל טוב יחד : ובגבול זה יפחד : אך האל הטוב
 הוא בפבורו איה ואכה : לחולל חלד ובכל
 חבל וגבול יהיה טובה וחוכה : יחד פה יחבא :
 אזי חלב ויבול וטוב הגדל פאיזה גבול ואי הוא
 בזול יוליכו אלה לאלה ויבולו זה בזה וכה
 יולידו חיל וכל אחר יבלה חיו פשיכה : ולו יהיה
 החלד כולה : פלולה פכל טוב בלי הבדלה :
 יכזבו בהבטחה ולא יביטו הטוב גדול פח האל
 ויגידו לא ידו חוללה : ופה יגלגל בכל חיו
 חקר • זה ילכד בחבלי הטאז ויהיה בזוי וחדל
 ויבוא אליו בידו ואירו : וילך בלא פח פכאב לב
 בברויי

אשר החיות יקוננו הם : ובאב ובאלול / פי' יש גבול נפאס
 לפניות מורחיים הנקרא סבריא והיה מקדס חסם מוטות כנפי
 קדר וכעת סרים למשמעת ממשלת רוסיא הוא יון וטיא ארץ
 מלחה ואינה מיושנת כי אם מעט מוער לא כביר ועיר עול קנא
 הוא מערופולון ומחמת הקור וכיזטיט סיון לא יוכלו אנשים לסבול
 האויר וסם בחורשים רבו כל מיני החיות ובאב ובאלול יבואו אנשי
 חיל ועם כלי נשק יצטרו החיות ויעשו סחורה עם עורות
 המתנוססים נדמים יקרים כמו עורות זאבים ודונים למורות
 ול'ים ואוחים : גלדי החיה / פי' צעור החיה כמו שק חפרתי
 עלי גלדי (חוב י"ז) : טובה וחובה / פי' מעלה ומסרון יש בכל
 מדינה ואקלים : יולדי חיל / פי' עושר ולולי זה עיין בס' חובת
 הלצנות ושאר ספרי מחקר : וידחה הילוכו בחלכו / פי' רחוק
 הליכו

שיר היחוד לראש חודש

בְּפִלִיּוֹתַי בָּגְדוּ : זָלַא יֹאכַל בְּטוֹבָהּ כִּי דַל הוּא
וְהִילֵךְ וַיִּדַּל כְּבוֹדוֹ : וְלֹא פוֹכְחוּ יְהִל וַיִּגְבְּהוּ
בְּדִיּוֹ וּלְזִלְזוּתוֹ יִגְדְּלוּ : וַיִּלֶּךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדַּל : וַיִּבְלֶה
כָּל חַיִּי הַכֹּל בְּחֶרְפוֹ וַיִּגִּיל כְּאַחַד אֹהֲבֵי הָאֵל
וַחֲכִיבוּ : וַיִּלְט בְּכַנְיָו בְּדַ וַיִּדְחֶה הַלִּיבֹ בְּחֶלְבּוֹ :
וַחֲלִיו וַזְחִבוּ : יִהְיֶה לוֹ כְּלָבּוֹ : אִזִּי אֵלֶּה לְאַלֶּה
הַטִּיב יִטִּיבוּ : זֶה יִלּוּחַ לוֹ בְּחֶלְוָאָה אִזִּי יִכְבֵּד לוֹ
בְּזֻחָבוֹ : וְזֶה פוֹחוֹ לְאַלְהֵיו וַיִּחַלֶּה לִּי לְהַטִּיב לוֹ
כִּי יִהְיֶה לוֹ יִהְיֶה : וְזֶה הוֹכְחָה יִבִּיאוּ לְבַטּוֹחַ בִּי
וְלֹא יִכְבְּדוּ בְּאַחֵיו וּבְגוֹאֲלוֹ הֲלֹא לֹא יִדּוּ וַיִּכּוֹל
לָזֶה לְהַדְרוֹךְ : וְלִהְגִּיבִיהַ לְדָךְ : כִּי לֹא יֹאכְרֶה יִי
לְהַאֲדִיב תְּהִי וְלִהְכַחֵד הַגְּוִיָּה אֶךְ אִיוִּיו לְהַבִּיא
לְכָל אֶחָד וְאַחַד אֵל חַיִּי חֶלֶד תִּבְאֵ : וּבְזִוְיָה
אֲכַלֶּה לְבִטָּא גְדִלוֹ וּכְבוֹדוֹ : כִּי חֲכִי יִלְאַרֶה וְלֹא
אֵיבֵל לְכַבְּדוֹ : כִּי־אֵה אֵל יְחִיד כִּי־חֹדוֹ :
וַאֲחַל אֲחִיָּה אֵיךְ הִיָּה הַיּוֹיָה לְהַל בְּחֶלְדוֹ : וּכְךָ
הִיָּה כִּי הוּא אֵלֶּהי הַחַל לְהַטִּיב גְּתָה בְּרִיחַ
בְּגֶדוֹ הַלּוֹטָה וְחֹהַה יִזִּיחַ וַיִּהְיֶה בּוֹחוֹ וַיִּלִּיל וַיִּהְיֶה
לְהַבָּה וְכֹה הִיָּה הוּא בְּטָא וַיִּהְיֶה זֶג לְהַבְרָה יְחַר
בְּגֶדֶל אֶחָד גְּלָה : וְהַבְּדִיל זִיו אֶחָד לְהַגִּיחַ
בְּלִילָה

הליכו בחמאה (איוב ט"ו) : וכוה אכלה לבטא / פי' אכלה לדבר
ולספר מזה הענין כי לא אוכל לספר מהלקו כאשר נאה חליו ואחל
אחזה איך בראת הק"נה את שאור גש"יב : להטיב גסה / פי' אור
(משלי י"ז) : בנדרו הלוטה / פסחים ד' ע"ב אור מהיכן ברא
מהוד מעטה לבושו : יזיח / לשון הסרה כמו לא יזיח החושן :
ויסנה / לשון הונה מן המסילה (שמואל ב') הגה סיניס (משלי) :
להבדיל

שיר היחוד לראש חודש

בליִלָה : וזיו הגדול להגדיל זיו בלא די והל
 ויגיה בכל חלד בלה : וככה יהיה הולך ובא
 הולך ובא וגלל חלילה : ובוה יוכיח ויכזב גוי
 חוטא ואויל כי יגידו בטווי הבאי ובדאי ויבטחו
 אליו באירו הוא אלהי חלילה : והוא לא אלה
 הלא יחזו בהלוך כה וכה פי יד יי הוא גוללה :
 בהלוך זיו הגדול בגלגל אז יהלל ליי בהודאה
 והלל : כהולך בחליל : ולא יוכל החי להביל
 הגילה וההדרה : אבל יהיה חלד : והלחב הזה
 הוא חכלילי : כי חילוכו הוא בגבול האח והלהט
 חכמה לכל פוגד וזד וכילי : ובבט אל חי לזיו כי
 טוב ורא יהיה כראי ילודי חלד להביט בזיו
 כבודרה : אז ירו הרה : ודלה דגל הודה :
 והחביאה ללהב הקזה : ובבוא הלוט הלוט הלא
 זה : אליהו החוזה : הכל בה יחזו : ולכל גד
 וכוכב

להגדיל זיו בלא די / פי' לממשלת היום : וכוכב גוי חוטא /
 פיין רמז"ס הלכות עכוס מ' ב' וב' / וכתיב כי חי אפשר שיפיה
 בגלגל נוכח סמיד בחיוב ולא יהיה לו מנהיג מי שיסבב אותו :
 הנאי / הוא לשון עברי' כמו אשר אחס הנאיט שס יחוק / ופי'
 ה' וחרנ' וסרד"ק לשון הנאי ברס"ז : כהולך בחליל / השמש משמיע
 קול שירה וזמרה נבדאס וסלל כנגן המנגן בחליל ולא יכול שום
 בריה לסנול החדוה והשמש מגדל ערכות ונוף ומתקוות
 הנגונים עד כי ימות ויכול חלל בשמעו : הוא חכלילי / פי' אור
 השמש הוא ארמדם כי חליף אפיסחא דנהינס ב"כ דפ"ד : האש /
 פי' אש ואחא אח לכינוי מנוערת (ירמי' ל"ו) : וכילי / הוא איש
 רע עון המחויק טובה על שעת הויתר ועונתיו הם רעות :
 בלוע שלוט / לשון וילע פניו באדרתו : ולכל גד וכוכב / פי'
 הקנ"ה

שור היחוד לראש חודש

וכוכב הכדיל אין חגיו וחליל להאחיל ואל יזיוו :
ואל יליוו : וכחה ליוו

ההוגה

בדפה : בנאווה פגורל לכבה : וכה הגירה
ודכבה : לא יוכל זוג יחד : לאחיל באחיל

אחר : בגלל זה דללה וטרטלה בחובה : וכחה
להכה : בבכי ודאגה ואבל פחלו כה :

חבל וחלחלה אחז פה : הגה והי ויללה יכבה :
וכה הפיחה אהה תה אלהי גאה גאה : הלא

ביטוי הפוכה : ואיך ידחה ברחי ויכבה : אח
להט גחלי וקד זיו להכה ויחלל אהבה פאיבה :

חוללה פהביט לזילזולה ודאבה : ויאאל אלהי
וחלה אליה וכה הבטיחה בחגי יהודא חגך

יחבבוך : כי בגלגל הלויך יחוגו חג : וחבל
פיהודי כוכבי זבול אליה הזביר והחליט :

ובכל לילה יבאו וידדו וילכו אט : לאחוז בגבילה
ויהלו פלט : ולהביא גדי ולזכות זכתי הכהבי

ויאכלו והחלב יהיה פליל כדי להדיח ולהזיח
חטא ליי חטא בלי גלוי אלא ליי : והבטיח לה

לחבליגה כי יבוא דוד : אז אל הכבוד : הווא
בכבודו

סק"צה חלק לכל מול נקב שלו ולא יזיו משקומו : וכסה / פי'
חלשות ורפיון סקטין שור הלכנה : ודננה / הוא דיבור בלתי

הנח מלשון דבה • לא יוכל זוג / טכונה אי אפשר לשני מלכים
לשמש בכ"א : וחלה / לשון פיים : יחוג חג / לפי שכל הרנגלי

ועייתנו מחשבות ידעי כינה לעמים אחר הילך וסינוב הלכנה :
ומכל בידודי / לשון הכורה כשו סבל גביאים : חטא בלי גלוי /
בששח"ול

שיר היחוד לראש חודש לב

בכבודו ייבב ביוכל כי אז יבוא גדר לגאול ולזכור :
 לה לני גולה החל הנה לכודי בכבל : יגדל
 כבודה הפדודה כאבל : וככחה אז פכה יהיה
 פחה בלי חבל : וכה אוחיל ואחכה להביט האח
 האח איך כי חלה וילדה אחליכה ואיך יגדל
 גבולה לגבול הגליל והקבול : ואז כל גוי יבילו
 אליו יהב ויפואו באגודה וידו ליי כי הוא אל
 אחד ויכזו ויחבטו כל אחד זכוב אלהיו הפדו
 כהבל : וילבטו כל בכבל : וידו ויטילו גלולי
 ויאלילי זהב הכזב ויבטלו לזבל : ויכו וירפאו
 ויחטבו ויגאלו הטיב כזבה ודורה : ואז הידה
 הידר לא הידר כי לא יגביחו גוי אל גוי כליו
 לאפר או לגזול ולבזוז כזו זה אל זה וילכו בטח
 בלויה אחד באחבה ואחווה וחרוה : ויחד יאכלו
 מלה ויזאב בלא דאנה ולב דיה הלא כה
 החווה נבא :

נעליץ

כמשאח"זל חטא שאינו מכיר בו אלא ה' : כי אז יבוא בד / פי'
 שיתרומם מולס וגם נופל לומר על אליהו שבא משפט גד כדאיסת
 בפסיקתא : הגליל והכנול / פי' ירושלים תהיה ככל א"י וארץ
 הכנול והגליל הלא מאז המה פי' במקצת א"י בי הס גבוליה : ויגשו
 כובה ודומה / פי' ימאסו כמו לחם מגוש : סידד סידד / פי' לא
 זהו עוד סרועת מלחמה : כליו לאנד / פי' כלי זיין כמו כלקד
 וקסטיך : כלוי אחד / כמש"כ יסעי מ"ה זאב ועלה ירעו
 כאחד ולא ייקרו"או בל"א ר"ס בן לאדוני אבי דאנה ולכדוה
 ר"ס דוד ה' לא כ"ה ס' חווה ט"ב בא יסעי' גבא ר"ס הכהן :
 פירוש

שיר הירח ליום שני של ראש חודש

שיר היחוד כולל ליום שני של כל ר"ח / לספר קצת
כפלאותיו / אחותי שני קצותיו / וטהי המוחה חלק ח"ב
ראשון ליום א' של ראש חודש היותיו : ומלק השני הלוח
יסדתיו / שאוק למ"ד עד אות טי"ו *

זאת טפחה ימיני / אשלים פרים לקוני י בה' שותי
בטחוני / כירחי קדם יתנני / הן שרי יענני / נחרת זרועו
יראני :

נַעֲלִץ לַנְּעִלָם • נִקְלָם נְעִלָם לַמַּסְתַּתֵּר • נִרְנָן
נִשְׁנָן חִקְקָה נִם שִׁפְעֵר • לְעַם רֵשׁ •
שִׁעָנָם מִמִּצַּר פְּרָקָם מִן עַל • לְפִצְעָם נָתַן תַּעֲרַל
(תִּרְרָף) • לְמַעַנָם קִרְעַ סָף קָם עֵרַמַת עֵרַמַת נָתַן
עִמָּק קִרְקַע שֶׁל סָף לְמַרְמָם נְעֵל • נִתְפַּשׁ צֹר
מִחֲנֻקֵּשׁ עַל נַפְשָׁם לְפִצְפִץ עֲרַפָּם עַל מַעְרָם
מְעַל • קִלְעָם לְעִמָּק שָׁפַל מִמְּעַל • נְעָרָם לְרַפְּשׁ
רַעְלָם מִסָּף רַעַל • נָקָם שִׁצְף קִצְף עַל מַעְרָלָם •
נִמָּס

פירוש על הפייט ותוכן הפייט הזה לספר קצת ניסים מיציאת
מצרים ומלחמות עמלק וירידת המן ונתינת התורה /
ואח"ו מענין השמש וירח / שהוא מענין החודש / והפיוט הזה
הוא כפלא מאד *

נעליץ / פי' נשנה לה' הנעלם ומסתתר : על חסר כמו לא
עלה עליה עול : ערמת / כמו ערמת חטה שה"ס
ב' ופי' שנלכ כמו נד : נעל / פי' שהדריכס דנעלים : מתנקש /
כמו מתנקש דנפשו להמיתו אצל בעלת אוב (שמואל) והוא לשון
מתחכם ומסנב לשום מוקש לנפשו : רעלם / פי' מהומה
שנטבעו כבכום התרעלה : מנע מנלם / פי' פלא נמרו מחשבותם
מנלם לשון מן להם (איוב ט"ו) ושרעפס נ"כ הוא ענין מחשבות :
עם נמל / שנאותו לילה שיצאו נמלו לפי שלא היה להם מנוח
שינאלו

שיר היתד ליום שני של ראש חודש לג

נָמַם שׁוֹרְעָפִים מְנַע מְנָלִים • לְמִרְמָם עֶפְרֵם סָלֵם •
 סָר צִלָּם • מִסֶּפֶר עֶשֶׂר שְׁלֵם • נִשְׁלַע עִם מָה עִם
 עֶשְׂרִים עַל צִלָּע • שֵׁם נְמוֹסֵר שְׁלֵלִים לְרִשְׁתָּה לְעַם
 נְבוֹל • נִשְׁלַל מִשֵּׁם נִסְרָק פֶּתֶן צֵר נִצֵּל מִן עֶמֶד •
 מִפְּלִצָּת שֶׁקֶץ צִלְמִים פֶּסֶל סָמֵל • נִקְצֵץ נִקְמֵל •
 עֶקֶל מִסָּעִים מִרְעָמָסִם מְנַע לְתַת פְּעָמָם עַל
 מִסְרֵת פְּלִשְׁתָּה • פֶּן מִרְעִישׁ רַעַם קִשְׁתָּה • תִּתְפַּתֵּל
 עִם לְשָׁנִים מִתְנָם לְפִלִּים מִסָּעִים לְנֶה • (מִיּוֹסֵד ע"פ
 שְׁמַעו עַמִּים יִרְגֹּזוּן כו) : לְשִׁמְעֵם מִפְּלִתָם • שְׁנַפְרַע
 עֲצָתָם • נִלְפַת רִתַּת לְעַם פְּלִשְׁתָּה עַל שֵׁשֶׁם
 נִשְׁקָה רַעְתָּם • לְעַת נִפִּץ מִקְצָת עִם מִצְעֵן
 שְׁנַתְעִלִּים מִעַמָּם קֶץ צִרְתָּם • שֵׁם עִם פְּלִשְׁתָּה
 פֶּסֶע לְסַעֲף עֵץ עִם צִמְרֵת • לְמַעַנָם נִשְׁמַע
 יַעֲקֹתָם • פֶּן קֵם מִסְרָפִים לְנֶקֶם נִקְמָתָם • פָּרִס
 זִסְמֵר שִׁעְרָם עַל עֲקַת נִפְשָׁם • שְׁנַעֲרֵר תִּתְפַּעֵם
 נִשְׁמַתָם

שינאלו רק פסח ומילה / עיין רש"י פ' בשלח : נשלל / נגזר מן
 וסר מרע משולל פי' משולל ונגזר השכל / אף כאן פי' שלא גם
 ונשאר רק פרעה : מפלגת / ענין ע"ו : נקמל / כמו קנס
 זסוף קמלו (ישעיה י"ט) ופי' כריסה : עקל / פי' שהולכים
 ארחות עקלקלות : מסלת / חסר כמו מסלת שדה כונס (ישעיה
 י"ד) ופי' שלא נחוס דרך ארץ פלשתים : כן מרעש רעס / פי'
 כן תקראנו מלחמה ושנו מלרימה : לשמע מפלחס / מיוסד
 ע"פ שמעו עמים ירגזון / ונס מספד כאן מן מלחמות עמלק :
 לעת נפץ / פי' שנט אפרים שמהירו וילאו קודם הקץ והרגס
 אנשי נת ויראו לנפסס פון ינולו עתה לנקום נקמחסכן פיר"שי :
 אמרת / לשון סעיפים (יחזקאל י"ו) וכאן לשון מושאל ופי' שהרגל
 לנני אפרים הם וענפיהם ר"ל לאנשיהם : מסרפס / פי'

שיר היחוד ליום שני של ראש חודש

נִשְׁמָתָם רַק עֲמַלְק סָרַר • רִשְׁפָּת קִצָּף מָנַע
 דְּקָרַר • לְעַם נִמְשַׁל לְעֶבֶר צָרַר • לְעַת נִסְעָם
 מִמִּסְעַ לְמִסְעַ נִפְשָׁם תִּתְעַלֶּף • פָּתַע עֶפֶל לְעֵלֹת
 קִפֵּץ דְּסִלֶּף • מִכָּע מִתְעַר שָׁרַף • רֵץ קָל עִם
 עֲצָרֹת עִם שִׁקָּר • לְשִׁסַּע לְשִׁסַּף לְקָרְקָר קָר •
 קָם עַל פֶּרֶק לְעֶקָר • נָשַׁל לְמַעַל עֲרִדֹת עִם
 שִׁנְפַתֵּל לְעֶקָר • שָׁם שָׁמַע לְתִפְלֹת עֲרָעָר •
 נִעְתָּר לְצִעֲקָתָם • נִפְרַע עַל מַעְלָלָם • נִצְמַת
 עֲצִמַת עִם עֲמַדָּק • לְעַת שִׁנְשָׁקַע שִׁמְשַׁע עֲרָפָם
 נִמְלָק • (עֵתָה מִתְחִיל לְסַפֵּר מִהֵעַתָּה מִהֵמֶן וּמִהֵנָּה) פָּרַשׁ
 עֵנִן לְקַלְעַ עֲרַפֵּל לְשִׁמְרָם מִנִּשְׁקָ • מִן בְּסַת מִן
 נָתַן לְעַם מִשְׁקָ • מִן שֵׁן סָלַע סִפְקַ מִשְׁקָם •
 (עֵתָה מִסְפֵּר מִמֵּתָן חֹרֵה) שִׁעֲשַׁעַת מִתָּק מִנְפֹת
 בָּמֶסֶר לְעַם עֵתָק לְרִשְׁתָּ • קִצָּת נִסְתָּם קִצָּת
 מִתְפָּרֶשֶׁת • נָתַן פָּרִשְׁתָּ פָּרִשְׁתָּ • (עֵתָה מִתְחִיל

לספר

קְרוֹבִיהֶם (עֵמוֹס ו') : פֶּרֶה חֲסוּמָה / פִּי שֶׁלֹּא הִי' לֵהֵם לִפְחוּד
 כִּי לֹא לֵהֵם כְּמִלְחָמָה אֲךָ אֵלֶּה מִתְאֹנְנִים עַל זָרָת וְחֲרַפְתָּ מִזְרִים
 וְאֵלֶּה מִתְאֲנִלִּים עַל כְּבוֹדֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל : מִסַּע מִחֲעַר / אֶחָד מִכְּלֵי
 מִלְחָמָה (אִיּוֹב מ"א) : עֲזַרְתָּ עִם / אִסִּיפַת עִם כְּמוֹ עֲזַרְתָּ
 בְּזוּגִים : קָר / חֲסֵר יו"ד כְּמוֹ קָר עֲרָה מִגֵּן (יִשְׁעִי י"ד) :
 שִׁנְפַתֵּל / לִשׁוֹן לְמִיד פִּתִּיל שֶׁהוּא הַסְּחָרֹת • לְעֶקָר / ע"ש
 פֶּסֶל מִיכָה כְּמוֹ לְעֶקָר מִשְׁפַּחַת הַגֵּר : עֲזַמַּת / לִשׁוֹן רִבּוּי מִן
 עֲזַמּוֹ לִי אֲלִמְנוּתָיו וְהַכּוֹנֵה שֶׁהַחַלִּישׁ יְבוֹשִׁיעַ אִם עֲמַלְק : קַלְעַ
 פִּי מִסָּךְ מִבְּדִיל : מִנְשָׁק / שֶׁהֵעֵנֵן אֲכָל וּבְנֵשׁ אֲנִי קַלְעַ : פֶּסֶת
 לִשׁוֹן רִנּוֹן וּפִיּוֹם : מִשְׁקָ / לִשׁוֹן מִשְׁקָ בֵּיתִי שֶׁהוּא לִשׁוֹן פֶּרֶנְסָה :
 שִׁעֲשַׁעַת / פִּי הַחֹרֵה נִקְרָא שִׁעֲשַׁעַת נָתַן לְנוֹ יְרוּשָׁה : עַחֲקָ
 פִּי רִדָּק רִבּ וּגְדוֹל פִּי לְעַם רִבּ הֵם יִשְׂרָאֵל : קִלְתָּ נִסְחָס כו' /

פִּי

שיר היחוד ליום שני של ראש חודש לר

לספר מענין ר"ת שנרא חמה ולבנה ואמרה לבנה אי אפשר
 להסתמש בכתר אחד) שם על מעון שמש לממשלת
 צפר • צר לנשף שפר • לעת עשם נמשל צר
 לשמש קרו רשפם עצם מלספר • מן עת לעת
 מרמס מסעם מרתנענעת • צפר שמש
 משתרעת • לנשף שמש משתקעת •
 צר משעשעת • שר שם נעלם מפעלות
 מעש עם רשע • מנע לתת שפרת נר
 לשעשע • רק נצנע לקץ צפון לעת חתם פשע •
 שרקת נר של נשף נשמע ממדלת קצר מצע
 לשמש עם שמש • למען פשק שפם נעתם
 רצפת רשפת נר מקרו ממשלת סש • צעקת
 קל מר נשמע למען ערמת מלל גמרץ • קמת
 לערץ • תקצה תקרץ • פרצת פרץ על פרץ •
 נפתת מן שם נערץ • שנפתל נרת לשרת •
 לעת שתפסע על משמרת • פעם על פעם

טחעסק

פי' יש נבלה ונסתר : פרשות פרוש , (ניטין ד"ס) ס"ג
 ססומה ניתנה וח"א מגילה ניתנה פי' פרשת ונכפל הלשון להודר
 על רבוי פרשת : צר לנשף , פי' שנרא חמה ולבנה , זר
 היא לבנה כמו צר ואור (ישעי' פ') ונקרא כן ע"ש שנתמעטה :
 צפר , פי' צוקר וילפר מהר הנלעד , מן עת לעת פי' שגולל
 אור מכני חושך וחושך מכני אור : שר שם נעלם , פי' שראש
 סק"צה שאין עולם כדאי וגנו לעתיד לבא : שרקת , חסר כמו
 שרקת עולם (ירמי' י"ח) : נר של נשף , פי' לבנה ומספר
 והולך למה נחקרת על שאמרה לשני מלכים להסתמש בכ"א
 נעתם : פי' חשך נרה : שפס , עיין מועד קטור' ט"ו שפי'
 על שפס יעטפ דמזורע לשון שפה : קל , חסרו' כמה פעמים
 שנפתל נרת , שונד לה שנעה כ"ל : פעם על פעם , פי'

ג ב א 5

מנע
 עם
 עלת
 עם
 קר •
 עם
 ער •
 מת
 ורפם
 פרש
 ת מן
 :ם
 פרת
 צת
 זמחיל
 זר

לפחוד
 זורים
 מבלי
 צורת
 : (ד
 ע"ש
 ין
 קלעו
 סת
 :ה
 זק
 כו' ,

שיר היחוד ליום שני של ראש חודש

מתעסק לרצת לשוף שער על שנתקצרת *
נם פעם שלש לתקן רשפת נר לעת פרק עם
רש מרסן צר מן עקת עמלם * ערער תתערער
שם עמלק לעקר שרשם לשלם על מעללם *
מתרפק שם נעלם * תשפת שפעת שלם *

שיר היחוד לראש חודש ניסן

ל' אשר בקולו סוּבַר ארזי לבנון , ובמלריס על
בחינו פסח וגנון , ובכל תיבה חות נו"ן *

בבואה ונשתתחה נכרעה ונברכה לפני
עושינו הנשגב והרחמן * נשגן נספר
גסים ונבלאות שנעשו לאבותינו ולנו בנוא אמן
מאדונינו הנאמן * הן בראשונה נגלה אלהינו
להימן * ונם נאקת שאין * בני בחוני מעניס
נשמע לפני במעון * ולשונאיהם נתמלא סאון *
והנה זמן ועונה שיאמן נאומי שנשבעת לאיתן
הראשון למאמינים * ורצוני שאנסה בנסים
לעיניהם למען יאמינו באמונה * ויען הימן
במענה * ניבי נבזה נלעג לשון אין בינה *
ובאהרונה נתרצה ושגם מתניו ונסעו שניהם
אהרן והימן לנף וינאמו נאום נגיד נוא
אמן

שנית לשרף שער לדעת מסורת הרמ"ה נמלא שער חסר , ופי'
לוח הק"נה להביא קרבן על שמיטת הירח : מסרפק , לשון
חבר (סה"ח) : שלם , בקמ"ץ וסב"ל על משקל ושלם מראיכס
שפי' בו לשון שלט עיין שרשי רד"ק ונהפך סב"ל הראשון לקמ"ץ
כמנהג ס"פ *

שיר היחוד לרח נימן לה

אֶמּוֹן • וְנָגַד עֵינַי הַהֶמוֹן : שְׁלַחְנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּצְוֵנוּ
שְׁנַלְכָה וְנִזְבַּחַה זְבַחֵינוּ בִישִׁימוֹן : וַיִּמָּאֵן לַהֲאֹזֵן
וַיִּנְעַר מִבֵּינָה כְּקָטָן בֶּן שָׁנָה • כִּנְאָמוֹ נִרְבַּקַר
זְכָרוֹנוּ וְאֵינוּ נִרְשָׁם • אֲנִי אֲנִי אֲדוֹן אַנְשִׁים אֲנִי
נוֹצֵר נַפְשִׁים • בְּרָצוֹנִי נִכְמְרוּ נְחוּמֵי לִנְחָמִים
וּבְרָצוֹנִי בִּנְגַעֵי אַנְשִׁים אַעֲנִישָׁם • וַיַּעֲנוּ לְאֲבוֹתֵינוּ
כַּשְׁנֵה מִשְׁנֵים קִדְמוֹנִים • יַעַן כָּנְעוּ נִתּוֹן מִתְּכֵן
לְכִדְמוֹנִים • וּכְבָרֵאשְׁנֵה נִצְטוּוּ לְהַכִּין תּוֹכֵן
לְבָנִים • הִנֵּה שְׁלֹטוֹן תַּחֲפֹנְהֶם נִדְמָה בְרַעֲיוֹנוֹ
לְנִצָּח • אֲמַנָּם אֱלֹהֵינוּ שְׁשֹׁנוֹתֵינוּ נִצָּח • נָם לְעֵנוּ
שְׁיִנְטָה אֲהַרֵן מִשְׁעַנְתָּ קָנָה וּכְנִטוֹרָתוֹ נִהַפְכוּ
נְהַרּוֹת אֵיתָן לְנִצָּח • (פ' דס יטעיה ס') עוֹדֵנוּ
כִּמָּאן לְעֵנוֹת וְנַעֲקֵשׁ בְּדַמְיוֹנוֹ • וּנְפַתֵל בְּעֵנֵינוּ •
כִּמָּאן לְהַנִּיחַ לָנוּ • וְנִשְׁרִץ מִנִּלוֹס מִיֵּן הַנּוֹרֵק
נִאֲקַת הַמוֹנִים הַמוֹנִים • וּמִנְתָּרִים בְּתַנּוּרִים
וּבְאַרְמוֹנִים • בֵּין מֵינֵי מַעֲרָבִים • וּבֵין אֲנוּשׁ
מִנוּעַר מִפְּנֵק • וּבֵין זָקֵן נַעַר וַיִּזְנֵק • וְנִשְׁקָצוּ
מִפְּנֵיהֶם הַהֶמוֹן וּנְבַחַר נַפְשָׁם מִחֲנֵק • וּבְהַכְנַע
נָגִיד חָנֶס • הַתְנוּסֶס נָם • נַעוּ וְנָדוּ וּבְנִירוֹס
הַתְכַּנֶּס • וְעוֹדֵנוּ נִהַפֵּךְ בְּלִשׁוֹנוֹ וְנִהַמַּת גְּרוֹנוֹ •
כִּמָּאן לְהַכְנִיעַ גְּאוֹנוֹ • וְנָכּוּ בְכַנִּים • וְנִרְתַעַרְב
בְּהַמוֹנוֹ מֵינֵי נַחֲשִׁים וְצַפְעוֹנִים • נְמָרִים וּשְׂפָנִים •
הִנֵּה וְהִנֵּה נְטוּשִׁים וּמִמְקַנְהָ אוֹיְבֵינוּ יִרְטָשׁוּן
וְנִפְלוּ נְבַלְתֵּיהֶם וְנִשְׁפְּכוּ נַפְשׁוֹתֵיהֶם כְּדוֹמָן
וְדָשָׁן • אֲמַנָּם מִמְקַנְהָ עֲמִינוּ בְּמַדִּיגַת גּוֹשָׁן •

בקרו

שיר היחוד לריח ניסן

בקרן בן שמן ירויון מרשן • ואלהינו החסון •
 ממונו נשלח לפניהם רסן ונגפם באסון • ופניזק
 דשן הכבישן מחפני הימן • נגעם בשחין פגעמן •
 ונתבישו לכנוס לארמון השלמון יען בנגעים
 עין פניהם נסמן • וקלון בפניהם ענה • נתעבים
 ונאלחים מנגעים מפנה לפנה • עיניהם פחוריהן
 תמקנה • ונגעם פחנקל ונשפרו אלוים • *
 ונשרפו הגנם ונשל תנובת השמנים • ונהרנו
 ממקניהם וצאגם הן הנלאים והן המשנים
 והשמנים • הנה מאנשי חנם • שמקנהו הגים
 אין אינם • והפשתן והשערן נכו יען הנה
 נצבו בתכניתם • אכנם החטין וכוסמין עידנם
 אין עונתם • וינודו בקנה ונצבו במכונתם • ומן
 שלמון נוא אמוז • יבין בן נבר לענות נגד ההמון •
 ולנטות פאגמוז • פנראה בתנובות הנשאים
 הנקשים וחסונים באלונים הנה החסון לנעורת
 וינקפו • נשפרו ונשרפו • ונצנים הרעננים קנים
 הקטנים נעו ונדרו וינופו וחניטתם שאגן •
 ותנובתם שלאגן • דשן ורענן • בן נדמה שלמון
 חנם הנפתל והנעקש הנקשה באלון ירומוז
 בענינו • להכניע גאוונו • ולנער חצנו מהרזנו
 וזרנו

* חנמל לדעת הרד"ק / ואוהל מועד מר' שלמה מאורוונא
 הוא צרד / כי מה ענין ארצה לשאר ארזים / אך צרד דרכו
 בכך / ומה מאד תמהתי לדעת רש"י וז"ל שפי' חנמל ארצה /
 הלא במזרים לא הי' כי אס מין אחד וארצה שמו ולא חנמל •
 לכן לדקו יחדיו הרד"ק ואוהל מועד שפירשו חנמל צרד •

שיר היחוד לריח ניסן

וזרנו (עיינ מעשה ה' ע"פ והכסמה והסעורה נכחה) *
 עזרנו נתעקש וקאן לענות נגד פני אדון האדונים
 ונטה עניו משענתו ונהג צפוני הנורד כנה
 במצפון ולנויהם נהלו * ובנשק נבלו * ולהון אין
 נבהלו * והנה הנם אין אדונים להמונם ונשללים
 משלטון (פי' מלך אין לארבה) וינת המון מחניהם
 במדינת נוף ובחלונים פגנב יבעטון * בנתיבתם
 ילכו ואין יעבטון * בגן עדן מדינת נף לפנים *
 וכאין נגד עיניהם מוזן נכרת ונשחתו גרנות
 דגן יין ושמן ותנופת הגנים * וחניטת אלונים
 ונפנים * שושנת השרון תאנה ורמון הנותר
 מחנמל * משניהם נכרת ונמל * נקצץ ונקמל *
 ונגעם באשמינים * ונגלה לאבותינו מכמניהם
 גנוי מטמונים * ובנגע אחרן הוציאנו בשטון *
 יען שנשמד באשמיני אישון * בן אונם בן שגולד
 ראשון * נבקה נשמתם באין בוחן * לבן המסכן
 השוכן בטחון * לבן הסוכן השוכן בארמונות
 בבטחון * ושונאינו לאבותינו בהפוזן ישלחון *
 ובאחרונה פנסעם אחרינו אנשי צוען נואלו *
 נטבעו ובנהשול נכשלו * ונתמלא סאונם
 בנבליהם שנבלו * ובפניהם ענו גאון * ונשמע
 שאון * ולאבותינו נמצא און * ונחמד ניסן
 שנת עטרו וקיינינו * ראשון לכונן אדני אדמתינו *
 ראשון לחנוכות נשיאינו * ראשון לכהונה
 שחתבהן אהרן ובניו ראשון לקרבנות * ראשון
 לנבילת

סון *
 בנורק
 עמן *
 געים
 ועבים
 זוריהן
 * * *
 נהרגו
 שנים
 הגנים
 הנח
 עידנם
 ומן
 המון *
 ואים
 עורת
 קנים
 וכן *
 זלטון
 רזמון
 הרזון
 יזנו
 זורונא
 ד דרכו
 רכס
 ונמל *
 *

שיר היחוד לרח ניסן

לנפילת ניצוצין משוכן מעונות ראשון שנאכלו
 קרשינו במחנה • ראשון לשכון שכינה • ונתמלא
 שכינתו מפנה לפנה • ראשון שנתברכו עמנו •
 ראשון שנאסר במורתנו • ראשון לחדשינו •
 ונאה ניסן שהישנים והטמונים באשמים •
 אפשו מגיהנם ואינם נדונים • ומנין יציאותנו
 מנוף הנאמרה וגשנית מבין נגד מנין ארמוני
 בינה (פי' חמסי' פעמים נאמרס יליאת מל"ט בתורה נגד
 נו"ן סערי בינה) ואלהינו כון גאולתנו בזמן
 ועונה • שאינה שחונה וצנה • ובניסן נגאלו
 אבותינו • ובניסן שברינו שינון יבנס נדחי נמעי
 כנה • הנפוצים בפנות צפונה ותיכנה • וינהלינו
 לציון ברנה • ולנשוא אותנו בכנפי נשרים
 כנשוא אומן • וכעונות פדותינו מנוא אמן •
 כן יראנו גפלאות אמן :

שיר היחוד לראש חודש אייר

לכ' חסה אין לו סינוי וסלוק / אליו נפשי חלף /
 וכל סיבה חוט חל"ף •

אכור ראשי באגמון ואשתהוה לאלהי אמן •
 אשר הפליא אותותיו לאבותינו ואותנו
 שהוציאנו מנא אמן באותות ובמוראים אשר
 לא יאמן • ונשא אותנו באשר ישא האומן •
 ונאל אותנו מאבד ודאבות • ובאייר האמירנו
 והראה אלינו אהבה אשר המציא אכל אל
 האבות

שיר היחוד לרח אייר

וּמִבְּאֵר אֲבֵן הַגְּמִי' אֲנִי • וּמִיַּד אֵשׁ הָאֵירֵנוּ •
וְאֵלֶּה אֲזוֹן אֲנָשִׁים שֶׁבְּאַהֲבַת יְקוּתֵי אֱלֹהִים
אֲנֵה אֲרַחֲוֹתֶם • וּבְאַהֲבַת אַחֲרֵן אַחֲזוּ בָּא אֵידִים
לְאֲשֶׁר הָאָרֶץ וּלְהָאֵיר אֲרַחֲוֹתֶם • וּבְאֵר בְּאַהֲבַת
אַחֲוֹתֶם • וּמְאֹד אֶהוּב וְנֶאֱחָה אֵיר שְׁאֵם יְקָרֵי
(פ' מִקְרַס נְמוּ כִי יִקְרָא קוּ לְכוּר דְּנִרִי כ"ג) לְאֵישׁ
אֵיזָה מִקְרָאוֹת שֶׁנֶּאֱמָר אִזּוּ שֶׁנֶּטְמָא אִזּוּ שֶׁאֵר
תִּלְאַה • אִזּוּ שֶׁהוּא מֵאֲדָנִי הָאֵרִיָּאל וְהִלְאָה •
וּמִצְאָנוּ לֹא הִבִּיא לְאַבְחָתוֹ אִזּוּ בְּאֵיר יְכִיָּא צִאָן
בְּרִיא • אִוְלָם הַפְּלִיא וְנֶאֱצֵל (פ' סְפָרִים וּסְנַדִּיל
בִּינִיס) אֲוֹדוֹתֵיהֶם • הָרֵאשׁוֹן אֶסוּר בְּלֹא יִרְאָה
וְלֹא יִמְצֵא שְׁאוֹר בְּאַפְדְּנֵיהֶם • וְאַחֲרוֹן שְׁאוֹר
וּכְפִיָּדָא אַחֲוִים כְּאַחַד בְּאַהֲלֵיהֶם • הָרֵאשׁוֹן הוּא
קוֹרָא • הוֹדָאָה לְאֵל הַכּוֹרָא • הָאֲדִיר אִזּוּם
זְנוּרָא • וְאַחֲרוֹן אִינוּ קוֹרָא בְּאַבִּילְתוֹ • אֶמְנָם
אִלוּ וְאִלוּ קוֹרָא הוֹדָאָה בְּאַחֲרֵיתוֹ • לְאַחַד
אַבְחָתוֹ • (פ' אֶסֶר שְׁמִיעֶסוּ) וּמְאֹד אֶפְעֵר אֶת
אֵיר שְׁאֵן הוֹצִיא אֱלֹהֵינוּ אִוִּירִים וְאִידִים נָאִים
וּכְרִיָּאִים • לְאֲנָשִׁים הַנְּהַלְאִים • הָאֶסְוִרִים
בְּמִכְאוּבִים אִזּוּ בְּאֵר אַרוּכָה אֵלֵיהֶם וּכְרַפְוֹתָה
נְרַפְאִים • אֲבֵן אֶף אֲנִי אֶכְרַע וְאַשְׁתַּחְוֶה וְאֲנִיעַ
רֵאשִׁי • אֶלְךָ וְאַשׁוּבָה אֶל אִישִׁי • אֶל אֵל
הַהוֹדָאוֹת שֶׁאֲזוֹן אֶרְשִׁי • וְיֵאֵר אֶפִּילְתִּי •
וְיֹצִיא אַרוּכָתִי • וְאַרוּכַת אֲנָשִׁי אֶמְוֹנְתִּי •
וִירָאנוּ

שיר היחוד לריח אייר לה

ויראנו נפלאות • וימציא אלי אוכל ארוחת
בלא לאות : ואדעה שמצאתי אהבה
בתשאות מלאות • אמן :

שיר היחוד לראש חודש סיון

לאל אשר לך סומך • ולנופלים סומך • ונכל סינה אום סומך •
בעלם נקלם נספר נפרסם נסם שהתנוססו
בנסיה מחוסינו • שבחסדו ממוסרי
רסן סוגים הסירנו • סלף מסעינו מרעמס
מסרב במסלת כסלוחים להפסיענו • סברו
מסער סאון סואן הסכסוכים לתחפנחם יוסג
פסיעתנו • ובהתאסף האססוף ובנסיות פתרום
משונסים בסריונות ובסוסיהם כחכל סמר
לסעינו : (בנין הכנד מורה על הפוך בפעולה) שסע
לסוף ובסרה לסגניהם וסרגיהם וסוסיהם
ונסתחפו ונמכו בהמסה וכאוסף החסל החסיל
למסטינו • ומסר למשיפיה אסמת וסגלת
שוסינו • ובסוף סח חוסינו • לסרסר לאסוף
ולכנום

סוגים / הם המזרים ופי' שהוליו מבלות מזרים : סילף מסעינו /
פי' יוסב אלהים דרכס ולא נחס דרך ארץ פלשמים :
וכסלוחים הם פלשמים ונקראו על שם שילאו ממנו כמו שפי'
רס"ו"ל שהחליפו נשותיהם נראשי' : סברו / פירוש סבר
כמתשבתו : מסער סאון סואן הסכסוכים / פי' פן תקראנה
מלחמה ושנו מזרים : ובהתאסף כו' / פי' חיל מזרים נסעו
אחרינו : לסעפנו / פי' להרנג אחנו כמו מסעף פארה :
מסע / לשון בקע והכוונה שקרע לים וענעם : לסרסר / פי'

שיר היחוד לריח סיון

וּלְכַנּוּם לְסִינֵי סָגְלָנוּ • וּלְכַבֵּם כְּסוּתֵינוּ • וְאַסֵּר
 לְסַפַּח לְכַנּוּסֵינוּ • וְנִסְמַן סִימָן וְסָג סוּגָה
 לְדַרְיֵסֶת פֶּסֶת קְרִסוּלֵינוּ • לְסַלֵּסל וּלְסַבֵּב סַחֹר
 סַחֹר וְסָמוּךְ לְסִינֵי נֶאֱכָר לְפֶלֶס דְרִיסֶת
 פְּרִסוּתֵינוּ • וְהִסְתַּוְּפֶה חוּסֵינוּ וְסַפַּח לְפִסְגַת סִינֵי
 בְּסַעַר וְסוּפָרָה וְשָׁח בְּסַפּוּרוֹ • (א) בְּהִתְיַחֵסוּ
 לְחִסִּין וְטַבְּסָר וְסַבְּרַת הַסְּבֹרַת שְׁהַסִּיר מִמַּסְגֵּר
 אֲסִיר מְסוּהָר חָנֵס • (ב) וְאַסוּר מְלַפְסוּל סָמָל
 כְּסָבוֹרַת וּבְהָרֵם וְסַהֵר וּפְסָל וּמְלַסְגוֹד לְפֶסֶל
 וּמְסַבָּה וּלְהַכְנִים בְּמִסְדְּרוֹנוֹ • (ג) וְקוֹנֵס בְּחוּסֵינוּ
 בְּאִיסוּר סֶקֶל מִמַּסְלָתָנוּ • (ד) וּבְסַהֲדוּתוֹ
 הִסְגִּילָנוּ • הַסְּבֵרַת מוּסָר מְסַבְּטִיוֹן שְׁרִוּסָה
 מְלַסְקָל סְלָעִיו בְּהַסְכֵּינוּ • (ה) וְלַעֲלוֹם לְנִסְיָכִים
 הַסּוּבְּלִים עֲמוּסֵינוּ • לְסַגְּבֵם וְיַחֹס מְלַהֲכֵעִיסֵם
 וּמְלַסְרֵר

משה נקרא סרסר והכוונה שהק"נה אמר למשה שיבשר לישראל
 שיחן להם החורה : לבגס כסותינו ואסר לספח לכנוסותינו /
 פי' שאמר להם מלות הנבלה : לפרסותינו / פי' לראש ההר :
 (א) בהתיחסו לחוסן / פי' שאמר אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מני' ענדי' : (ב) אסור מלפסול סמל כסוכות /
 פי' עבודה זרה כמו את סוכות מלכם (עמוס ה') כחרס וסרסר
 וכסל / שמש וירש ולבא השמים אסירנו לפשות לסס ע"ז :
 במסדרונו / פי' נחדרו כמו וילא אהוד המסדרונו (שופעי' ד') :
 (ג) וקונס / פי' לא תשא לה' אלהיך לשאגו וקונס לשון משנה הוא
 שנוע נדריס : (ד) וננאוסים שהדותו / פי' שנס הוא עדות
 לה' שהוא אחד : ולעלוס לנסיכים הסובלים לעמוסינו כו' / פי'
 כנד אביך ואמך שהי' סובלים מאתנו והמסכן המחוסר פרנסה
 יחזור על הפתחים ויפרנס אותם הנה כל זה לדעת הירושלמי
 אמנם

שיר היחוד לריח סיון

לט

ומלסרר בעסקיהם לסעדם בהסבת סעודהם
 וסבאם ולכסותם בכסות כמסת ספקינו •
 והמסבן המחסר פרנסה ואגס כספו יסבב
 בספים להתרפס פריכות פרנסת נסיכינו •
 (ו) ומאסון אפרנו • (ז) ופסוק קרסול לאגום
 ולהסית ארוסות וכנוסות המאיסנו • (ח)
 ומלאסוף סגלת כסף וסגור באסור וחמס אפר
 לכנסיותינו • (ט) ומלהסהיד באסור סהדותינו •
 (י) ומלכסוף מפיעתו נכסו וסריסו וסגלתו
 הסביתנו • ובסוף סח חוסינו לסרסר להסיע
 סנפירון מסף הכסא ולפסול ולסדר מכסת
 הספורים המסולאים ובסודותיו הנעלמים
 והעסיסים הספיהנו • וממחספס הסעירנו •
 ומסעוף סלע הספיק סבאינו • והסירנו מסחיבות
 בסותינו • וגריסת קרסולינו ובנסיעותינו ממסע
 למסע נסע גם לסול המסלה לסקל סלונים
 וסרפר

ומנס אליבא דדינא אס אין לבן לפרנס לאביו אינו לדין לחזור על
 הפתחים : (ו) ומאסון ט' , פי' לא תרנח : (ז) מפיק
 קרסול , פי' לא תנחף : (ח) ומלאסוף סגולת כסף , פי'
 לא תנכוב : וסגור , פי' והב כמו לא יתן סגור תחתי' (איוב
 כ"ח) : ומלהסהיד באיסור , פי' לא תענה ברעך עד שקר :
 (י) ומלכסוף , פי' לא תחמוד : מפיעתו , פי' מרעו : נכסו
 וסריסו , פי' ביתו וענדו : וסגלתו , אשתו : מסף הכסא , שאמר
 ס' ול סלוחות היו מחת כסא הכבוד : הספורים , פי' עשרת
 הדברות : וממחוספס , פי' חמץ : ומסעוף סלע , פי' נאר
 במאמר רז' לכמין סלע מקגלגל לישראל : והסירנו מסחינות
 במותינו

שיר היחוד לר"ח סיון

וְסִרְפָּה וְרַסַּס לְרַסְיָסִים הֶרְכָּסִים בְּמַסְלָתֵינוּ •
 וּבַהֲסַמֵּיכְנוּ לְסִינֵי הַפְּסִיק פְּסוּלַת סִינֵנוּ • עֵבֶס
 הַמִּסִּית שְׁהַסִּיתָנוּ • וּבְמַנְוִסָּה נָסוּ הַפְּסַחִים וְסָבוּ
 הַסְּנוּרִים מִסִּיעָתֵנוּ • וְסִבְרֵינוּ לְחוּסֵינוּ
 שִׁיִּסְפָּרְנוּ • סִתְרֵי סוּדוֹת הַסְּפִינִים הַזְּמֹוֹסוֹת
 וְהַסְּתוּמוֹת מִכְּסָלֵינוּ • וְלִסְפוֹת וְלִסְלָר בְּסוֹפֵינוּ
 וְלִהְבֵּנִים לִיבּוּס מְסָרְפֵינוּ שְׁסַחֵב סִנְחָרֵב וְחַסְמָם
 בְּסִפְרֵ סִבְטִיוֹן (נִסְפֵר פִּי) צִמְלָד כִּמוֹ וּלְכוּד קִרְיוֹת סִפְרֵ
 (סוֹפְטִים א') שְׁעוּמַדַּת עַל הַמֶּלֶךְ דַּעַת קֶלֶט מִפְרָשִׁים
 שִׁיִּסְתַּוְּפָפוּ לְכִנֵּי־סִוְרָתֵנוּ • וְלִיִּסְרֵ בְּסִפְרֵי־סִי
 וְסוֹחָרֵת סִפִּי סוֹפְתֵינוּ • סָלָה :

שיר היחוד לר"ח תמוז

לֹא־אֲשֶׁר אֲהַנֵּם עוֹלָם אֲהַנְתִּיו / אִיוֹ יִסְדְּתִיו / וּנְכַל סִינֵי־אֹוֹס סִינֵי •
 אֲשֶׁת־חַוָּה בְּקוֹמַת זְקִיפְתֵי לְהַמַּת־נִשְׂאָה
 וּמַת־הֵדֵר וּמַת־עֵטָר בְּבָרְכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת וּמַת־הֵלֶל בְּתִשְׁבַּחוֹת וְתַהֲלוֹת • וְנַעֲתָר
 בְּתַפְלוֹת • שְׁמַאתוֹ מַתְהוּהָ עֲלִילוֹת וְסִבּוֹת •
 וּמוֹצָאוֹת מְעַרְכוֹת הַעֲתִים וּפְעֵלוֹת רַבּוֹת • רַעוֹת
 וּמִזְבוֹת • בְּאֵתֵי לְעוֹמְתוֹ לְתַנּוֹת צְרוּתֵינוּ • חֲלָאֵת
 הַתְּלָאוֹת הַנִּמְצָאוֹת לְאִבּוֹתֵינוּ • שְׁבַת־מוֹז הַתְּחִיל
 לְנִתְקַ פְּלָאוֹת אֲהַבַּת כָּלוּלוֹתֵינוּ ! אֲתִי־פַח וְתַפְעֵם
 נִשְׁמַתִּי

כְּסוּתֵינוּ / פִּי שְׁמַלְטָךְ לֹא־נִלְחַם וְרַגְלִיךְ לֹא־צִיָּקָה : נִסְעָנִים •
 פִּי עִמּוּד עֵנָן שֶׁהַשּׁוֹבֵה הָרִים וּבִקְעוֹת וְאִנְנִים : הַפְּסִיק פְּסוּלַת •
 פִּי וְהַמַּת הַנַּחֵשׁ : וּמִסְרֵפֵינוּ / פִּי הַקְּרוּנִים שֶׁלָּנוּ הֵם עֲשָׂרָה
 הַשְּׁנַעִים :

גִּשְׁמֹתַי וּפְסַת בְּרוּתִי נִתְהַפֵּךְ בְּתוֹכִי לְמַדְרוֹת
 פְּתָנִים • בְּהַעֲלוֹת בְּמַחְשַׁבְתִּי אֲבוֹרֵי־וֹת הַמֵּת
 תְּנִינִים • שֶׁהִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ בְּרוּתוֹת בְּרוּתִים
 מִלְשָׁכוֹר וְתֵאֵי טִירוֹתֵינוּ • וּבְתֵינוּ וְאֲדַמְתֵינוּ
 תַּחַת מְשַׁלֵּת הָאוֹמוֹת גְּתוּנִים גְּתוּנִים • אֲשֶׁתָּה
 מִבּוֹעַת דְּמַעְתִּי • בְּרֵאוֹתִי לְהַקְרַת אֲמוֹנָתִי •
 הַגְּנֵסוֹת יוֹשֶׁבֶת וּמִבְּכוֹרֵי אֶת הַתְּמוֹז אוֹדוֹת
 חֲרָבוֹת נְכוֹתִי • וְשִׁבְעֵתִי יְגוֹנוֹת וְהִשְׁבַּתִּי
 מִזְנוּחוֹת • בָּעַת שְׁזַכְרְתִּי שְׁנֵשֶׁת־בְּרוֹ הַלוּחוֹת •
 וּמִתְמִידִים הַשְּׁבַת הָאֲבָחוֹת • וּבְקִיעוֹת
 חוֹמוֹתֵינוּ • וְשָׁרִיפֵת תּוֹרֵתֵנוּ • וְעַמִּידַת תִּיעוֹב
 בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ • בּוֹאֵת אֶתְנַחֵם בְּרֵאוֹתִי הַזְיוֹנוֹת
 גְּבוֹאוֹת הַמֵּת־נִבְאוֹת נַחֲמוֹת עֲרוּכוֹת וּשְׁמוֹרוֹת •
 שְׁתַּעֲנִית הָרְבִיעִית וְהַחֲמִישִׁית • וְהַשְּׁבִיעִית
 וְהַעֲשִׂירִית עֲתִידוֹת לְחַדוֹת גְּדוּלוֹת וַיִּשׁוּעוֹת •
 הָאֲמֵנִתִי וְנַחֲמֵתִי וּמִמֵּתִי בְּהִיזוֹתִי בָּעַת הַזֹּאת
 נִפְלֵתִי בְּרֵשֶׁת • וְנֶאֱסַרְתִּי בְּרֵתוֹקֵת נְחוּשֶׁת •
 בְּטַחְתִּי שְׁוִת־עוֹרֵר מְעַרְבְתִּי וְתֵרָא אֲוִיבְתִי
 וְתִכְסֶה בּוֹשֶׁת • לְזֹאת בָּאתִי לְהַעֲתִיר וּלְהַתְּפִלֵּל
 שְׁוִת־נֶקֶם נֶקֶם־תֵּינוּ • מִהַמְשַׁחִיתִים הַלְמוֹתֵינוּ •
 וְהַסּוֹתְרִים אֲרַמְנוֹתֵינוּ • וְתַקּוֹתֵינוּ לְפָדוֹתֵינוּ
 בְּשָׁרִיקוֹת • וְלִרְאוֹת תְּאִים וּלְשָׁכוֹת הַחֲשׂוֹקוֹת
 וְלִבְנוֹת רְפִיסַת רְמִיסַת שְׁמִשׁוֹתֵינוּ בְּבִרְקָת •

אקונן

•
 גבס
 סבו
 סינו
 ות
 פינו
 זמס
 ספר
 (סיס)
 ים
 ייו
 ז
 גות
 עתר
 ת
 עות
 לאת
 גחיל
 פעם
 תי
 גנס
 זולמ
 עשר

שיר היחוד לרח אב

לפ' אשר חנעורי הוא לי לאלוף / מול קמי
חרבו שלף / וכל מינה סות חליף •

אֶקְוֶנָה אֶת־אֲוִינִי אֶת־יַפֵּחַ בְּרֵאוֹתַי אֲבוֹכוֹת
אֲרִיאֵל וְאוֹלָם אֲשִׁיחֶם אֶכְלוּ בְּאֵשׁ
וּבִישְׂרָאֵל קָאֵם שְׁאוֹן • וְאוֹיְבֵנו גָּאוּ בְּגֵאוֹן • וּבִזְאוֹן
אוֹתֵנוּ זִמְצָאוּ אוֹן • אֵהָה אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ חֲטָאוּ
וְאֵינָם וְאִנְחָנוּ אֲשַׁמְתִּיהֶם נִשְׁאָנוּ • אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ
אוֹתֵנוּ לְאִנְחוֹת • וְשׁוֹנְאֵינוּ לְצִאֲצָאֵינוּ בְּטִלְאִים
הִבִּיאוּ לְאִבְחָה • אוֹי אָחִי וְאוֹי אָחוֹת • הֲלֹא אֱלוֹ
הַמִּכְאוֹבוֹת וְהַדְּאֻנֹת בְּאוֹנוּ • אֲדוֹת אֲנָשִׁים
אֲשֶׁר בְּשׂוֹא נָאֻלוּ • אִישׁ בְּאֵהֲלוּ וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
מֵאִסּוֹ וּגְאָלוּ • וּבִזְאוֹת אֲשֶׁר אֲשַׁמּוּ אֲשֶׁם בְּאֶמְרֵי
אוֹלֵת • בָּאָה אֱלֵינוּ אֲבִלוֹת בְּאֶמְרָם הִי־אֶרֶץ
אוֹכֵלֵת • אוֹי אֵב אֲזִכּוֹר אֱלֹה אֶרְמֹנֹת אֲחֵרוֹן
וְרֵאשׁוֹן • אֶתְבוֹדֵד וְאֲשַׁב בְּאוֹפֵל וְאִישׁוֹן • וְאוֹרִיד
אֲשֵׁרוֹת אֲגִלִּי אִישׁוֹן • מֵאֵד אֶתְפֹּלֵא אֵל אֲרִיכוֹת
הַתְּלֹאוֹת • אֲשֶׁר מִצְאוֹנוּ הֲלֹא מִנָּא אֲמֵן בְּאֲשֶׁר
מִדָּאָה צְבָאָה הוֹצִיאָנוּ בְּהַפְּלֵא פְּלֹאוֹת • מִמֵּאִסֵּר
נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר וּמֵאֲנִטְיוֹכְס הִרְאָנוּ נוֹרְאוֹת • אֶדְךָ
בְּאֲבוֹכוֹת אֲדוּם וַיִּשְׁמַעֲהֵל • אֶמְתֵּנוּ מֵאֵד
מִגְּאֵלָה אֵין נוֹאֵל • אֶתְפֹּלֵשׁ בְּאֶבֶק וְאֲשִׁים אֶפֶר
אֵל רֵאשִׁי וְאִזְרוֹב אִיד אִישׁוֹן בְּאֶפְיוֹקִים • אָף אָחִי
אָחִי אֲנָשִׁי גְאֵלְתִי נֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים • הִרְאֵשׁוֹנִים
חֲטָאוּ וְצִאֲצָאוּם אֶסְרוּ בְּאִזְיוֹקִים • לֹא אֲזַכֵּל
לְהִתְאֶפֶק מֵאֵין אֲנָחִים • לְמִקְרֵאוֹת אֲשֶׁר יִהְיוּ

שיר היחוד לרה אב טא

בְּאֵב • מְאֹד מְתָאֵב • כְּמוֹ מִתְלַבֵּד חֲנִי חַח מֵאֵן יִעֲקֹב
 (עמוס ה') אֲמַנֵם בְּזֹאת אֲתַנְחֵם • שִׁמְחוּ אֲפֹסוֹ
 וְכִלְאוּ אֲסוֹן מֵאֲנָשִׁים אֲשֶׁר חָבְאוּ אֲמָרִים בְּדָאִים •
 מִהוּא וְהִלְאָה בְּרִיאִים • אֵיתְנִים וְלִמְיִן אֲדוֹנִים
 כְּמִרִיאִים • אֵף בְּזֹאת הָאֲמִירָנוּ שִׁבְאָב בּוֹרֵאֵינוּ •
 הַפְּרִיא (אֲשֶׁעִי נִלְשׁוֹן לְמִיחַס וְהַכּוֹנֵס שְׁמֵיחַ נוֹלַד נֵט נֹאֵב)
 אֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר יִגְאֹל אוֹתְנוּ מֵאֲדוֹנֵינוּ • וְיִצְרֵר
 אֶפְרַתְנוּ • וְיִבְיָאֵנוּ אֶל אֲדָמְתְנוּ • לְאַחֲזוֹת
 אֲבוֹתֵינוּ • וְיִרְפָּא אֵת תְּחִלּוֹאוֹתֵינוּ • אֵף הָאֲמִירָנוּ
 בְּאֵב אֲדוֹת • אֲשֶׁר אֵנָה מְקַרָּא (נִמְלֵא בַל כְּמוֹ כִי
 יִקְרָא קוֹ לְפִיר) אֲוֹלֵת תְּאֲוִנִים הִלְאָת • אֲשֶׁר נִמְצָא
 אֲנָשִׁים הַחוּטָאִים שִׁנְאָפוּ בְּאִשְׁתֵּי אִישׁ וְלֹא לָבוּ
 לְאֲסוֹף אֲזִרָה בְּאֶהְלִיחֵם בְּמִקְרָא הַזֶּה •
 אֲמַלְלוּ וְאֶבְדוּ אֲנָשִׁי אֲמוֹנָה אֲרָפִים וְרַבּוֹאוֹת •
 (פִּלְגֵשׁ בְּנַעֲשֵׂה שִׁנְחַבְדוּ כְּמֵה חֲלָפִים חִיִּרְחֵל וְנִסְבְּנוּ סֵלַח יִשִׁחַ
 חֵס חַח כְּמוֹ לֵהֵס) וְאֲסָפוּ אֲנָשִׁי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאֵוּ
 אֱלֹהֵי לְהַאֲלוֹתוֹ וְאֲסָרוּ וְאֶרְרוּ שְׁלֹא יְבוֹאוּ
 בְּלוֹלָאוֹת הָאֲחֻזָּה אֲתֵם שְׁלֹא יִשְׂאוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 אִשָּׁה אֶל הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה • וּבְאֵב הַנִּיבָא זֹאת
 הָאֵלֶּה • לְהִתְאַחֵד אֲתֵם כְּמֵאֵן בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה
 הַפְּלֵא וּפְלֵא • אֲבָן אֲיֹחִיל אֶל אֲדוֹנֵינוּ גּוֹאֲלֵינוּ
 שְׂאוּבָה אֲנִי וְאֶחָי לְרִאוֹת בְּקִנָּא אֲדוֹנֵינוּ אֵת
 קִנְאָתְנוּ כְּשִׁיתְמַלֵּא לְאֲדוֹנֵינוּ סֵאֲוֹן וְלִהְגַּמִּיא
 לְמִשְׁנֵאֵינוּ מִשְׂאוֹן • וְיִרְאֶה אֱלֵינוּ נִפְלְאוֹת
 כְּאֲשֶׁר הִרְאֵנוּ בְּאֵן • אָמֵן •

שיר היחוד לרח אלול

לפי אשר אורח יושר חומי יחלף / אליו חסלם
מזדק חלף / ובכל סיבה חום חל"ף •

אֶכְרַע וְאֶשְׁתַּחֲוֶה אֵל אֱלֹהֵינוּ • אֱלֹוֹ אֶפְאָר
אֱלֹוֹ אֶקְלֵם וְאֶהַלֵּל • אֱלֹוֹ אֶתְפַּלֵּל •
וְיַסְפִּיר אֶת הַמוֹצֵאת אֲשֶׁר קָרָא לַחֲבוּתֵינוּ
בְּאֵלֹוֹל • שֶׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ לִיקוּתוֹ וְאֵל • נְשַׁמְתִּי
אֶן יִשְׂרָאֵל • אֲשֶׁר אֶצְבְּעוּתֵיהֶם נִגְאָלוּ בְּאֵלֵי
אֱלִים וְהִנְאוּנִי בְּלֹא אֵל • וְיֵאוּ אֶמְלִלוּ אֶמִירֵי
אֶמְרָתוֹ • אוֹתֵיזוּתֵי אֲשֶׁר בָּאוּ בְּאֶבְנִים בְּאֶצְבַּע
אֱלֹהִים וְקָנֵא בְּקִנְאָתוֹ • וְאָבְחוּ אִישׁ אֶת לִבּוֹ
וְאָמְרוּ אֲחִיו וְאֶחֻזוֹתוֹ • (וּבְאַחַד בְּאֵלֹוֹל הָיָה
אִישׁ אֶמוּנִים • אֵל אֱלֹהֵי אֲמִיץ אוֹנִים • שִׁישָׁר
אֶמְרִים אֶחְרוּנִים • אֵף זֹאת הָיָה יִשְׂרָאֵל •
בְּאֵלֹוֹל שֶׁבְּרָא הַבּוֹרֵא אֵהֵל אֶלְמֹו • וְצִבְּאִים
מִדְּאָכִים וְשִׁנְאָנִים אוֹפְנִים אֱלִים אֶרְאֵלֶם רֵאשִׁים
וְאֶלּוּפִים וְאֶחְרִייהֶם בְּרָא אֶדְנִי אֶדְמָה וְצִבְּאִיהָ
לְמֵאוֹת וּלְאֶלְפִים • צִאָנָה וְאֶלְפִים • וְיֵאָף אֶת
אָדָם הָרֵאשׁוֹן אוֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ בְּרֵאֵם • וְלֹא אֶדְנֹו
וְלֹא רְמוֹנוֹ הַבִּיָּאֵם • וְאָסַר אוֹתוֹ לֶאֱכֹל מִאֲשֶׁל
אֲשֶׁר תּוֹצֵאת אֶבּוֹ יתּוֹאֵר אֱלֹוֹ אֶמְנֵם בְּאֶתְנַסֶּם
חֲטָאוּ אֲשֶׁר אֶפְעָה הַשִּׁיָּאֵם וּבְאֶפִּילָה הָרֵאשׁוֹנָה
אוֹתוֹ

(*) כי האמלעים היו כרלון כמבואר ברש"י פ' עקב •
(**) וכך כתבו המוספות בראש השנה דף ח' לדעת ר"פ
כי כך"ה באלול נברא העולם •
ההל חולמו / פי' שמים ונמ"ד שמים נברא חלמ •

שיר היחוד לרח אלול מב

אותו ואשתו מאהלו טאטא אותם • וכראות
 אדם קנאת אלהים אודות חלאת חטאתו
 ובאשו • עפאים ופארות תאנים הביאו לראשו •
 ואו יצאו לאור זכאים ואמר בוראם אלהים
 הצאתי אתכם ונשאתי אתן והחביאה חטאתם
 במשאון • ומצאו און • וגאו בגאון • לזאת נאף
 אני אליך אוהיל נאקוה אעתיר ואשוע להראות
 אלי אות • להפיל את פלאות • להוציאני
 מתלאות • ולאשר אורחתי ואו אתקן חטאים
 השאטים אותי הלא אליו מאויי אך איש אורח
 ואכזר הניא אותי מאו צאתי מאמי לאויר ארץ
 בא אלי להשיאני באלולתו • להכנייא אתי
 תנואתו • לא אוכל אפרד מאתו • ואם יבא אלי
 כשאני מאלף באותות הבורא אוי אנעל אמרני
 לשחק אלעג אליו • אך הוא בא יבא אלי
 כשאני באפי מאו זניק מזומני לא ידע
 לאימין ולהשמאיל לא אוכל לבין ואצורה
 אזהרותיך • אנא אדוני שא נא נאולת חטאים
 הנמצאים הנטאסים כרואי • ונמצאני כרואי •
 ותראני פלאי פלאות וימלא משאלותי
 יצעל אנשי רואי • אמן :

אשתחווה

רצאיתי • באות אל"ף (יחזקאל מ"ג) : אורח • הוא י"ס
 כמחול בסחילה נדמה כאורח :

שיר היחוד לראש חודש תשרי

לכ' אשר מהעס הכרסיו / האמר האמרסיו / ונכל סינפ
לוח הי"ו •

אֶשְׁתַּחֲוֶה לְעִלַּת הָעִלּוֹת • וְלִהְמַכְתֵּר
בַּתְּהִלּוֹת • וּמִרְעֵטֶר בְּמַעְלֹת
אוֹתוֹ נֵאֹת לְתֵאֵר בְּבִרְכּוֹת בְּמִקְהֵלֹת • הַיּוֹת
שֶׁמִּפְעֻלָּתוֹ נִתְרָאָה מִמְשַׁלְּתוֹ • וּנְתוּדָע גְּדֻלַּת
הַבְּאֲרָתוֹ • וּמִמְלֵאכֶתוֹ נִתְבּוֹנֵן גְּבוּרָתוֹ • שְׁבַת שְׂרֵי
גַת־יֶסֶד תִּבְּל כִּי־אֵת תּוֹכֵן רוּחֹת • וּבַתְּבוֹנֹת
חֲכָמַיִם מְלֵאכֶתוֹ שֵׁת בְּטוּחֹת • עֲלִיּוֹת מְרוּחֹת •
לְיֹשִׁיבַת שְׂכִינָתוֹ • וְלַחַיּוֹת קְדוּשָׁתוֹ • וְלַחֲנִיּוֹת
הַרְשִׁישָׁיו וּמְשַׁרְרָיו רֵאשִׁית בְּרִיאָתוֹ • וְתַקַּע
בְּעֶרְבּוֹת • צְבָאוֹת וּמַלְאֲכֹת מֵאוֹת וּרְכָבוֹת •
הַמְתַּגְּלִלִים שֶׁהָרִית וְעֶרְבִית וּבְמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּשִׁלְהֵבֶת מִשְׁלָבוֹת וּמִתְנוּעוֹת הַמְעַרְכוֹת
הַמוֹעֲדוֹת • מִתְחַשְׁבִּים בְּתִבְל אֹתוֹת וּמוֹעֲדוֹת •
לְדַעַת אֲצִילוֹת בְּרִיאֹת יִצִּירוֹת וְעִשְׂיוֹת עִפְרוֹת
תִּבְּל זֹאת הָעֲרוֹת • וּבַת שְׂרֵי רֵאשִׁית שְׁנוֹתֵינוּ
נִשְׂאֵת מְלִכּוֹתוֹ יִרְתַּבְּרֵךְ • וּנְפִתַח רְשׁוּמֹת
הַזְּכוּרוֹת • וּבְקוֹרַת תְּהִיָּה מִפְעֻלֹת הַבְּרִיּוֹת
זְכוּרַת וְעוֹנוֹת • מִצּוֹת וּזְרוּנוֹת • וְאִמְתִּינוּ
מִתְחַלְקִים לְמֵתוֹת אַחַת לַהֲקַת הַתְּמִימִים
לְתַחֲיָה נִכְתָּבִים וּנְחַתְמִים • וְחִכְרַת הַשְּׁנִית
שֶׁמִּכְסַּת מִצּוֹת וְאַשְׁמוֹת גִּשְׁתּוֹ וּמִתְאַמִּים •
תְּלוּאִים לְמִשׁוּבְתָּם • (לשון הכ' ועמי סלואים כושע י"ג)
בְּשִׁיתוֹרֵנוּ מִחֲלָאֵת חֲטָאֲתָם • מִבְּתָמִי אֲשַׁמְתָּם •
נִכְתָּבִים

נכתבים וחרות פלוחות • לטובות נבוחות
 לשלות ומנוחות • ועדת המתועבים שתחתיהם
 תעמוד הכהרת • יכתבו ויחתמו למרורות למות
 תוצאות לקברות • ובעקבות עשרת מעת
 לעת • עת ותור תעניתינו שבת שבתון לכפרת
 עונותינו ולסליחת אשמותינו • ומחילת
 חובותינו מעת היותנו ולהקתנו מתעטפים
 בפשתן ומציתים נרות • ומתפללים
 ומתוודים ומתמהמהם לעת צאת המזרות •
 וככלות זאת עונת סבות ובהתירנו במצות
 ערוכות ושמורות • לעשות סבות בגנות
 ובחצירות • תשבו כבדירות • ובפקודת קדשתו
 כתרנו לקחת אתרוג וכפות תמרים ועבות
 וערבות • ואגודתם תהיה משלבות • מצומדת
 ומקרבות • ותועלת לקיחתם לדעת שאתרוג
 לעומת משפחת • שבתורה ומצות שמוחות •
 וכפות תמרים • נמשלות לחברת שבתורה
 זולת מדת ישראל • עבות נדמת להקת
 שיהתאמצו במצות ובתורה תכונתם נשחתה •
 ערבות מתארת לאותם שמצות ותורות מאתם
 מתנכרות

זאת המזרות / רומז ללאט הכוכבים : לשומת משפחת / רומז
 לר' כחוק שנישראל כנגד' מינים שנלולב באחרונ ים אכילה
 וריח : בהדס / ריח ולא אכילה ובכפות תמרים אכילה ולא ריח /
 וערבות / לא ריח ולא אכילה כא' מהמינים גמאל לכסס אמש
 מישראל כדאיתא בעדרם •

סינפ
 כתר
 לוח
 יות
 לת
 שרי
 גות
 יות
 יות
 תקע
 •
 הם
 יות
 •
 יות
 ינו
 ח
 יות
 ינו
 •
 •
 •

שיר היחוד לרה תשרי

מִתְנַבְרוֹת • וְזֹאת לְהוֹרוֹת שְׂמֵשֶׁפְּחוֹת הַמוֹפְלְגוֹת
 הַמִּישְׁרוֹת הַנְּהַגוֹת • מְגִינּוֹת לְמִשְׁפָּחוֹת פְּחוֹתֵי
 הַמְּדַרְיָגוֹת • הַיּוֹרֵת אוֹמְרֵינוּ תְּמִיד מֵעַתְּדִים
 לְהַתְּעוֹרֵר לוֹיִתָן מִשֶּׁפַּחַת הַנְּנֹאֶסֶת • לְהַתְּחַתֵּן
 פְּחַתָּנִים וּבְאֲרוֹסוֹת בְּלִהְיוֹת הַמִּיּוֹחֶסֶת • לְזֹאת
 אֶת־פֶּלֶל וְאֶת־נֶפֶל וְאֶת־חֵן לְקְדוּשָׁתְךָ שֶׁתִּזְכְּנֵנִי
 בְּתִירָה וּמְדוּרַת יִשְׂרָאֵל • וְתִשְׂרָה
 שְׂכִינָתְךָ בְּתוֹכֵנוּ • וְתִמְצִיא פְּרוֹתֵינוּ • וְתִחַן
 שְׂאֲרוֹתֵינוּ וְתִכְוֶנֶן נַחֲלֵתֵינוּ • וּבְעֵרַת שֶׁתִּתְּעוֹרֵר
 וְתִגְבֵּל חֲמָתְךָ • תִּזְכֹּר עֲקִידַת אֵיתָן וְצַבּוּרְתוֹ
 הַמְּנַחַת לְעוֹמְתְךָ זֹאת תִּהְיֶה עֲדוּתֵנוּ • וּמִרְעֵדַת
 בְּעַתָּה תִצְרֵנוּ • אָמֵן :

שיר היחוד לראש חודש מרחשון

לפ' המלכני משטן ומסחית / ובכל סיבה אום חי"ת

אֶשְׁתַּחֲוֶה לְחוּסֵינוּ יְחִיד וּמְיֻחָד הַמְּחוּלָּל
 חֶלֶד בְּחִכְמָה וְחֶלֶק חֶבֶל
 לְמִשְׁפָּחוֹתֵינוּ לְמְנוּחוֹת • וְהַשְׁטִיחַ שְׁחָקִים
 חֲזָקִים לְמַחְנֵה חַיּוֹת הַמִּשְׁפָּחִים בְּתִשְׁבָּחוֹת •
 וְלַחֲשָׁמַיִם הַמְּלַחֲשִׁים וּמְרַחֲשִׁים בְּחֻקֵּי
 הַנְּבוּחוֹת • וְחֶקֶק חֲמָה לְזֹרוּהַ בְּשַׁחְרִית • וְיָרַח
 בְּחוֹשֶׁךְ וּבְמַהוּגָה חוֹזֶרֶת חֲלִילָה לְמַחְרָת •
 וּמִשְׁחִיקַת הַחֲמָה הַנִּמְחָן וְחֲרוֹת • יְחַלְמוּ
 וְיַחֲבֹשׂוּ לְתַחֲלוּאִים הַחֲלָשִׁים וְהַנְּחָשָׁלִים
 בְּחֶלְאֵי הַמְּסַפַּחַת וְחָרָס • וְהַחֲמָה וְהַיָּרֵחַ
 מִנְּחִישִׁים

שיר היחוד לריח מרחשון מד

מכתישים משפחות הנחשבים נחרס •
המשתתפים ומיחשים אחדות לריח וחרס •
והכרות אחרות יפצחו בפצה • ויפוחו רוח
בחפנם להכחיד חדושי חלד מתי נצה •
יחפאו בשיחם שהחלד הוחלט לנצה • ובהזותם
התחלפות וחזרות התמרה וחמוקי ירח סחור
סחור ומתחדשים התברות המחרפים
נחפרו ומחשבותיהם פחושים •

והכיב חודש השון שהוסינו מרתח
חוט חסד • שרחם וחנן וחמל לנח החסיד •
ברהשית להנאלחים ההומסים להלכאים
וחוטאים בחרפה וחסד • חודה לנח לחטוב
ולחצוב לוחות להבר ולספח אחד

באחד להדרים • ולטות פחמר החיץ והגוי
החורים • החלולים הלולים • להליץ מחברי
הסחיפות המחבלים • בבריתים השחים
ומרחפים בנחלים • וכירח השון החל לפתוח
חלוני שחקים • להזחיל בתוכחות הימרה
וחזיונים חזקים • ורוח חרישית חלצו חושים
ולחצו להחרים ולהחריב חיי חלד חזקו מצח
המשחיתים אורחות נכוהות וחזקים • ובחשון
חרבו מחוזות החלד ונחשפו השטחות • וחרבו
הארחות • וחדלו דליחות הסוחר ונשכחו
אנחות • וצמחו הצמחים • ופרחו הפרחים •
אחו וספיתו חטים שיחים ואבטיחים • ובהגית

פלגות
פחותי
תדים
תחתן
לזאת
תוכני
שרח
תחון
עירר
בירתו
עדת
•
זולל
חבל
קיים
זות •
חוקן
ירח
•
למו
ים
ירח
ים

שיר היתוד לריח חישון

נח ומחברתו ויחומיו • מניחי תלציו חניטיו
חניכיו מהבטת הפתח • וחברות החיות שחל
ושחץ • וחשיפי הרחלים תנים ומחים ואפרוחים
ממחבואיהם מחבלי הלחץ • מאנחה למנחה •
מהותק לרווחה • זבח זבח לחולו וגוהו וירח
מנחה • וחוסינו פחר בחברתנו וחקי תנים
וחדשים הנחלנו וחלק הירחים • ומשח בשבח
המשבחים • כחוק הנכוחים • וחודש השת
חלק פתבל החמדה שאחינו אחינו אהויות
משבחותינו החסילו חרצפות חצרינו •
חטיבות חבל נחלתנו • וחיי חלד החלו
לשמות • האח האח ויחמו בשמחה בנחר
מפוח • וחנטו חלב חטרה וחמר משח והריתנו
ריח ניחוח • וגוחיל ונחפה לחוסינו שידית
וירחץ ויצתר ויחזור צחן הטאורינו • ויחיש
לשלוח משיחינו • ויקחנו בחזקה ממחרפינו •
ולנחותינו בחן וחסד למחוז חפצנו • ובטמתי
החצים יברחו מחפירינו (פי' לשון וחסרה הלכנס יסמי'
כ"ד) וחרב חנית ורומח תותח ושלח • מוחם
יפלה • ולחטאותינו יסלה • וחכמי חרשים
ולחשים שסחב והזניח סנחרב וחסמם בכחוז
לחלת וחבור שישלחום חכשים • ויחזרו בכמח
למחנינו במחולות המחנים להסתפח בנחלתנו
נמחיר אנחה ינחם בנחמיה • פחזיון החזרה
הזו לאחותיכם רחמה • ויחוק חיל וחומרה
הנתרבה

שיר היחוד לרח חשון

הַנְּחַרְבֵת בְּחַמָּה • וַיְהוּלֵל חַלּוֹנוֹת תְּצַרִינֵנִי
בְּאַקְדָּח וְאַחַלְמָה • אָמֵן :

שיר היחוד לרה כסליו

לפ' ראשי כחמון חנוף / ואליו נהרות ימחלו נף /
ונכל מינה חות כ"ף

אֶכּוֹף בְּאַנְמוֹן אֵלֶיךָ מֶלֶךְ מַלְכִים • כִּי לָךְ
בְּתָר מַלּוּכָה וּמִמֶּנִּי נִבְתָּרוּ מַלְכִים
וַיְכַלֵּת בְּמִשְׁרָתֶךָ בְּכָל פְּלָכִים • מֵאַתָּה
מַעֲרֻכּוֹת הַבּוֹכִים וּמוֹשְׁנוֹת בְּסֵל וּכְיָמָה וּכְלֵל
הַמַּעֲרָכִים • יִשְׁבְּרָהּ בְּכֶסֶם הַמַּלּוּכָה בְּכִיכּוֹן
וְהַשְׁקִפְרָהּ לְגַמּוּכִים • טוֹבְרָהּ וְאוֹרְנוֹתֶיהָ
לְהַנְכָּשִׁלִים תּוֹמְכִים • וַיִּדָּה לְחַלְפָאִים סוֹמְכִים •
כָּלֶם כְּאַחַד בְּחֶכֶם עוֹרְכִים • לְכַנּוֹת כָּל גַּפְלָאֲתָהּ
הַגּוֹבֵל אֵךְ מִכֶּסֶת מִנְּבִדּוֹת נִסָּה לְכַנְפִּיּוֹת
בְּרוֹאֶיהָ מְאַרְיָכִים • כִּי כְּהַתּוֹךְ בְּסָה תוֹךְ הַכּוֹר
כֵּן אוֹמְתָהּ נְחוּכִים • פְּעֻלוֹת הַכּוֹרֶת אֲנִטּוּכִים
הַאֲכֹזר וְהַפְּכָפֶה וְתוֹךְ הַתּוֹכִים • וּכְעַכְס בְּעֵסוֹ
נִבְסָה וְכָמָה לְהַשְׁפִּיחַ עִמָּה מִתּוֹרְתָהּ וּמִחֶלְקָהּ
הַנְּבוֹחִים • וְלַהֲכַחֵשׁ וּלְהַכְחִיד בְּנִיָּה שְׂאֲחֶרְיָהּ
נִמְשָׁכִים • לְכֶסֶת וּלְפֶרֶסֶם כְּהַנִּיָּה וּפְנִיָּה הַנְּבוֹכִים
וּכְנִסְיוֹת אֲנִטּוּכִים כִּי קָר פָּרִים כְּבִירֵי כַח כְּכַפִּירִים
רוֹכְבֵי הַרְכָּשׁ וְהַרְמָכִים • כְּמוֹתָם וְאִיכוֹתָם
חֲכָלִילוֹת וְכַדְמוֹת כְּשָׂדִים כּוֹכְעִים נִסְרָכִים *
וּכְיָדוֹן
בְּכַפִּיהֶם

* לפי שורש לשון הקודש צריך להיות סרה נמי"ת אך לפי
לשון התלמוד משמשים מלה הלוצ"כ"ף כמו פירכא ולישנא •

שיר היחוד לריח כסליו

בְּכַפֵּיהֶם לַעֲרוֹךְ עֲרֻכִים • וּבְנַחְשֵׁים נוֹשְׁכִים
וּבְדַרְכֵיהֶם מְשׁוּרְכִים • וְהַתְּכַנְסִי לְהִיכֹל בְּכִשְׁלִי
וּכְלִפּוֹת לְכַתּוּרַת וּלְדַכּוֹת שְׁבַכֵי כֶסֶף מִכְמֵנִי
כַּתֵּם וְאֲדַרְכְּמוֹנִים הַמֵּסֵךְ כִּים • וְשִׁפְכוּ הָאֵס כִּים
מִכָּל הַפְּכִים • וְנוֹכַח שְׁכוֹנַת כְּבוֹדָה כָּבוּ וְדַעְכוּ
נְרוֹתֶיהָ הָעֲרוּכִים • אֵךְ בַּעֲשׂוֹתָהּ נִרְאֶה אֹתֶיהָ
בְּכַסְלֵי כְּשׁוֹךְ הַסַּכְסֻכִים • וְכִהְיֶה תִגְּבַר מִכְּבִי
וּכְהִיגִים הַנְּסִיכִים • נִכְנְסִי לְהִיכֹל לְכַסֵּם וּלְכַבֵּד
בְּבִרְכָב מִזְבַּחַהּ וּמִשְׁנֵנוֹתֶיהָ וּלְהַשְׁלִיךְ כָּל
הַלְּלוּכִים וּכְבוֹאֵם תּוֹךְ הַהִיכֹל נִזְכָּר כִּהֵן הַסּוֹכֵן
שֶׁבְכַתֶּה הַהִיכֹל כָּמוֹס וְכִמֵּן פֶּךְ וּבַתּוֹכָהּ אָסוּךְ
זֶךְ עֶרְבָה כְּלִיל אֲרוּךְ חֶרֶד וּבְנִסְפָה תִכְפַּל כְּשִׁמוֹנָה
עֲרֻכִים • לָכֵן כָּלֵם נִמְלָכִים • לְחִנֵּךְ בַּחֲנִיכִים •
וּכְמִנְהַגִּם וּכְמִשְׁפָּטֵם בֵּן אֵימָתָה נִסְמָכִים •
לְזִכְרוֹן שֶׁהִלְכְנוּ חֲשִׁיכִים • וּבְנִסְפָה מִתְבָּרְכִים •
וְאַנְטִיּוֹכֵם הָאֵבֶזֶר וְהַכֶּסֶל הוֹכַח בְּמִכְאוֹב וּכְאֵבוֹ
נִעְבַר כְּפָה כָּרַע וּכְפִיו תָּמְכוּ פְלָכִים • וּכְלִיּוֹתָיו
וּכְרִשׁוֹ בְּמִכְמוֹרוֹת הַמִּכְאוֹב נִשְׁפָּכִים • (עין
ציוסיפון מאמר הוה בארינות) וּמְכוּסָה בְּשִׁמְיָכִים •
וּבְכִידוֹ וּכְהִכְשָׁלוֹ נִבְנַע בֵּן כָּד הַמִּתְנַבְּלִים לְפָנֶיהָ
וּלְכַרְמִיךָ יִסְפָּרֵם בְּכַפֵּינוּ וַיְכַלּוּ כְּלִיל הַכְּבִשָּׁן
וַיִּדְעֵנוּ כָּאֵשׁ שָׁכִים • וּנְחַכְּהָ אֵלֶיךָ שִׁיכְנִיסֵנוּ
לְנִכְסֵינוּ וַיִּשְׁכַּלֵּל כְּלִילַת שְׁכִיּוֹת כּוֹתְלֵי נְכוֹתֵינוּ •
וַיְכוּנֵן חֲרָפִים בְּכַדְבָּד וּפּוֹפְכִים • אָמֵן •

בקושט

שיר היחוד לריח טבת

מז

לה' התומך יד מעיך / ויחסוס כיה המהגר פעיך /
ונכל סיבה לוח עי"ך .

בְּקוֹשֵׁט אֶפְרַט בְּמִבְטָא טוֹבַת שׁוֹפְטֵינוּ .
הַטְּהוֹר וְהַטְּמוֹר הַמְּבִיט לַמַּטָּה
וּמְשׁוֹטֵט בְּעֶלְטָה לְנַטְרֵינוּ . כְּמַעַט קָטַט
בְּחִטָּאוֹתֵינוּ נִקְמְטֵנוּ . וּבְטָעוֹתֵינוּ כְּמִלַּט וְעֵבְטֵיט
נְטַבְעֵנוּ . שְׂבַטְבַּת שְׁחַטוֹ סְטִים וּכְעֵיט יְטוֹשׁוּ
וּכְשֵׁטוֹ וְעוֹמְרִים לְנַטוֹשׁ חַטּוֹבַת טִירוֹתֵינוּ . וְטַשׁ
הַפְּרִיט לְבַטָּא שְׁנַת מוֹטְטָה מְטַרְפוֹלֵינוּ . וְנִצְטָה
הַמְּטִיף מְשׁוֹפְטֵינוּ לְהַטִּיף וּלְשִׁרוֹט בְּחַרְט וְעַט
נְטוֹרַת הַטְּפָסֵר לְרַטְשֵׁינוּ . וּכְרַבְט נוֹטְרֵינוּ
לְטַלְטוֹלֵינוּ וּלְטַרְחוֹתֵינוּ . נְטָה בְּהַטָּיָה לְטוֹבַח
לְנַטוֹעַ בְּחַשְׁקָט וּבְטַח נְטִיעוֹרַתֵינוּ . (עמ' מדנר
שניקס המן הרשע להרוג ולהשמיד לוחנו ונהגלגל הדנר שנשא
אחשורוש לאסתר נחודש ענת) . וּבְהַתְקוֹטֵט הַאֶטֶד
הַנוֹטֵר הַלְּהוֹט לְהַשְׁטִים בְּמִשְׁטָמָה לְטַאֲטָא
בְּמִטָּאֲטָא הַשְׁמֵט לְהַשְׁמִיטֵנוּ וּלְהַנְטִישֵׁנוּ .
לְקַטוֹל וּלְטַבוֹחַ כְּטַלָּים הַנִּיטִי בְּטֵינֵנוּ . קַטְנִי
טְפִינוּ שְׂטַפְחֵנוּ . וְהַרְטִי מִטְמוֹנִים קְשִׁיטִים
וּמְטַלְטָלִים בְּהַחֲלַט יְטָלוּ מִסְטִינֵינוּ . שְׁקִיטְרַג
הַשְׁטָן וְהַשְׁטִין הַחֲטָא שְׂמַטְרַף טְמָאִים (פי'
שנהנה מסעודה של לוחו רשע) . טְעַמוּ וְהַלְעִיטוּ
שְׂבִיטֵנוּ . וּבְהַבְטָחָה שְׂבַטְחוּ בְּשׁוֹטְרֵינוּ . הַנְטַ
רְטִיָּה

פי' שאמר הקב"ה להנביא נחז לך שם עלם היום הזה סמך מלך
בבל על ירושלים (יחזקאל כ"ד) והנביא נקרא מעיף : בשוטרינו ,
פי' בהקב"ה : רעי'

שיר היחוד לרח טבת

רמיה שמטבע המזב להטיב וטרם יחבוט
 במטה וילבט בשבט במריה יחניט רמיותינו •
 והושיט בשרביט טובו שבטבת נטפל מוכת
 קלסטר לשלמון ונמלטנו • ובטרו שטינת
 שוטנינו ונשחטו וישחחו שטוח מקטרינו •
 ובטובו בטחנו • שישטף בשוט שוטף ויעט
 לעוטינו • ויקמץ למורפינו ומטרירנו • ויקטב
 לשעטת השאטים והמתקוטטים בשבטינו •
 ויאמזם כסטינינו • ובמטחו למטרה יטושו
 שוטנינו • ולקוט פליטת השבטים שהשמים
 טכסיר טבהים (פי' טר הטנחים) בטבור סבטיון
 ויקטר ויטלל בפטדה ובהט רהיטי מירותינו •
 וימטר טל ומטר לעמופים ואמומים בעלטה
 • אמן •

שיר היחוד לראש חודש שבט

לפי אשר לא יטש ולא ייאן / אליו
 שפתי מרחשין / ונכל סיבה אום שי"ן •

אשתחיה ואשטח בשפלות חושיים • לשוכן
שחקים שדי שמו המשובב בשבע

שמות

רע" / לשון רפואה בלשון רז"ל בעלין רעיה בשנת ולדפת רע"י
 ז"ל ורשי ר' מנחם בן סרק נמלא ב"כ בצברי ע"י רשעים
 ירעני (חזב ע"ו) : טובת קלסטר / פי' אחשוורוש נשא לאסקר
 ומוסף הערך ומקורנמן גרסו קלסטר נטית : שעטות / פי'
 פס יטות מקול שעטת פרסת (ירשי ע"ו) : השאטים / פי'
 • ציזה (יחזקאל כ"ב) •

שמות קדשי קדשים • אשר שם שמם מאש
 ושלג ועשה שלום לשניהם ובשאנתו נתקשים •
 ועשם לשכון שכנתו ולמשרתיו השמלים
 שרפים ושנאים שהם בשירות ותשבחות
 משפחים ומלחשים • ובשלוש קדושות
 מקדשים • ולשליחתו ישעו וחסים • ושם
 שמש ושבע משטרות רשפי שלהבת
 המשמשים • להשקיף ולשוף בשחרית
 לאנשים • ובנטף נשקע השמש ונחשוף שאר
 משטרות אשר באישון חושך שביבי אשם
 מתחדשים • ובאשמורת השחרית ישרוף
 השמש לחדש שוב שנית להשתרע באמש
 ושלשום להשבות ולשדד מורשי מחשבות
 אנשי שחץ פישעים המכחישים • אשר שנונו
 לשונם ומחשבים ששעמטת השמש נשלל
 מהשגחת המושל ושמו שלטונית ומשתחיים
 לשמש ולמשמשים • ושחיקת השמש יחבוש
 וישגב להנכשלים והנחשלים והחלשים •
 ובשלוש שעות הראשונות יושב בשמים שופם
 לשלם איש איש כמעשהו לאנשים ונשים •
 לטורים ולשלישים • לעשירים וראשים ורשמים •
 ובשעה שנית יושט שרביט השפעתו להשביע
 ברשן

פשעטת / לשון דריכה כמו שטעת פרסות אביריו (ירמיה
 פ"ו) / כ"י יש אומות שמסתחיים לשמש / וכאשר סונב
 וכולך ככל יום ונסקע בערב יודע ש"י הק"נה מסונב :

שיר היחוד לרח שבט

בְּרִשׁוֹן נִפְשָׁם אִישׁ אִישׁ כְּאִשֶּׁר נִרְשָׁם • וּמִשְׁחַל
וְשַׁחֵץ מִשׁוֹר וְיֵשָׁה וּכְבָשִׁים • וּמִשְׁקָצִים וּדְמָשִׁים
וְעֵשִׂים (כִּי חוֹלָעִים כְּמוֹ כַלְמֵר יֵאָכֵל עִם) וּבְשִׁכְל
כִּחְשִׁבְתוֹ הַכִּשֶׁר לְיִשְׂרָאֵל וּלְחִשּׁוֹף שְׂבִילֵי אַנְשֵׁים •
לְהִתְחַשֵּׁב לְשִׁפְתוֹת וּלְהַדְרִישִׁים • לְשָׁנִים לְשִׁבְעַת
שְׁמִיטוֹת לְחִשְׁבוֹת שְׁדוֹת הַנְּחַרְשִׁים וְהַשְׁמִטַת
נוֹשִׁים • וְשָׁם יִשׁוּעוֹת חוֹדֵשׁ וְחוֹדֵשׁ וְהַמִּשְׁךְ
בְּשִׁבְחַת הַמִּשׁוֹבָח וּבְחוֹדֵשׁ שְׁבַט שִׁגְבַת יֵשַׁע
שִׁבְעֵשֶׁתֵי עָשָׂר חוֹדֵשׁ בְּרִאשׁוֹן בְּחוֹדֵשׁ פָּרֵשׁ
מִיָּשָׁה הַמּוֹרְשָׁה אֲשֶׁר שָׁמַת לְשָׁמַיִם וַיֵּשֶׁב שְׂבִי
וַיֵּשֶׁב מִשָּׁם שִׁי וְאֲשֶׁר לְאַנְשֵׁים • וּפָשׁוּ בְרוּשֵׁיו
וּבְשִׁבְעִים לְשׁוֹן נִפְרָשִׁים • שׁוֹב שְׁנִית הוֹלֵבֵשׁ
יֵשַׁע אֲשֶׁר בְּחַמְשָׁה עָשָׂר בְּשִׁבְטֵי רֹאשׁ הַשְּׁנִיחַ
לְאַשְׁלִים וּלְחוֹרְשִׁים • וַיִּשְׁוֹגְשׁוּ שְׂרִיגֵי הַשׁוֹרֵק
לְשִׁמְחָנִי בְּאֲשִׁישִׁים • וַיִּשְׁגָּא הַשְּׁבוֹלֵת וְשִׁית
הַשְּׁדָה וַיִּדְשְׂאוּ הַדְּשָׂאִים וַנְּחַפְּשׁוּ עֵשֶׁב הַשְּׁדָה
הַנְּרַפְּשִׁים • אֲשֶׁר שְׁבוֹלֵת שְׁמַכָּה וּבְגוֹשִׁים
כְּפוֹשִׁים • וּבְרַגְשֵׁת אֲשֶׁדוֹת הַשְּׁלָגִים מִתְּפִלְשִׁים •
וְהַשְּׂרִישִׁים שְׁדוּפִים וּכְחוֹשִׁים • וְהַנְּמוֹשׁוֹת
נִפְשָׁחִים וְאֲשִׁבוֹלֵת שְׁבוֹלוֹת וּנְבִאִישִׁים • וּבְחַמְשָׁה
עָשָׂר בְּשִׁבְטֵי הַשְּׁחֹת כְּלֶשֶׁד הַשָּׁמֶן רוֹטְבָשִׁים •
וְהַשְּׁמִשׁ וְהַשְּׂרָב וְשַׁעִירִים וּגְשָׁמֵי מְלָקוֹשׁ גְּשִׁים •
וְשִׁיחַ שְׁפִיתֵינוּ מִרְחָשִׁים • לְשֵׁם הַנְּשִׁגְבַת וְהַעֲלִיט
בְּשָׁמֵי שָׁמַיִם וְאַבְרָקֵשׁ לְחֹדֵשׁ שְׁנוֹתֵינוּ בְּשִׁמְחָת
וְשִׁשׁוֹן

ויסונשונו / לרד"ק לשון גדול :

שיר היחוד לריח שבט מזה

וְשִׁשׁוֹן וַיִּשְׁיַעֲנוּ מִשָּׁאוֹן וּמִשֶּׁמֶט שׁוֹנֵאִינוּ נִשְׁכַּחַת
 נְחָשִׁים • וַיִּשְׁלַח מִשִּׁיחוֹ לְהוֹשִׁיעַ כְּבָשִׁים
 הַנִּכְבָּשִׁים בְּרֶשֶׁת וַיְקוּשִׁים • וַיִּשְׁבֵּר שְׁנֵי רִשְׁעִים
 הַנּוֹגְשִׁים • וַיִּרְשׂ יִשְׂרָאֵל לְיֹדְרָשִׁים • יִשְׁמַעֲרֵל
 וַעֲשׂוֹ וַשְׁעִיר וּפְלִשְׁתִּים וְכַשִּׁים וְאַטּוּרִים
 וְלַטּוּשִׁים • וַעֲשֶׂרֶת הַשְּׂבָטִים אֲנִשֵׁי שֵׁם וַשְׁכָּל
 לְחָשִׁים וְחַרְשִׁים • שְׁהַשְּׁלִיךְ אֲשׁוּר שֵׁיטּוֹבוֹ
 חֲמוּשִׁים • וַיַּעֲשׂוּ שֵׁם בְּשׁוֹכֵם וַיִּשְׁכּוּ בְּהַשְׁקֵם
 שָׁלוֹ וַשָּׁאֵן בִּירוּשָׁלַם חֲבָשִׁים • וַיִּשְׁכַּלֵּל אֲשִׁיזַת
 מִקְדָּשׁוֹ שְׂכִיזֹת מִשְׁבֵּן שְׂבִינְתוֹ אֲשֶׁר לְשָׂדֶה
 חוֹרְשִׁים • וּמִשְׁעוֹל שְׂמֵמָה וְשׁוֹעֲלִים דָּשִׁים •
 מִשׁוֹהֵם וַיִּשְׁכַּח יַעֲשֶׂה קְרָשִׁים • וַשְׂמִשׁוֹרְתִינוּ
 מִלְשָׁם שָׁבוּ וְתַרְשִׁישִׁים • וְתַשְׁבוֹת שָׁלוֹם שָׁלוֹם
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹאֲפִים וּמִשְׁחָרִים וְדוֹרְשִׁים •
 אָמֵן :

שיר היחוד לראש חודש אדר

לה' בעומד לימין דהקיננו לקבל אף / ומזימות קמינו יסלף •
 ובכל חיבה חות אל"ף •

אֶפְרוֹשׁ אֲרָבוֹת אֲצִילִי אֵל אֵל אִיִּם וְנוֹרֵי
אֲשֶׁר בָּרָא בְּרוּאִים • וְהַפְּלֵא אֶתֶם
פְּלָאִים • אֹתוֹת נוֹרָאִים • וּמֵאֵז שְׁנַת־אֶמֶת אֲצִלוּ
אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ לְאִישׁ נֶאֱמָן הוּא אֱוִמָן לְצִאֲצָאִין
אֲחֵרָיו הַתְּאֲבִים וְהַצִּמְאִים • וְהִרְאָה אֶתְכֶתֶן
אֵלֵינוּ בְּאֲדָר אֹדוֹת אֲשֶׁר קָרָא לְאֲבוֹתֵינוּ וְקָאֵם

קרא / לשון מקרה כמו כי יקרא קן לפור • שאון

שיר היחוד לרח אדר

שאן שפא אהר מיצאצא אנג וקניא בקנאים •
 ואבה לאבד אנשי ישראל בטלאים וכצאן
 מריאים • ואסמיהם ואוצרותיהם יבואו
 השונאים • למאות ואלפים ורבואות אדרפונים
 וחלאים • וזאת הדאגה בא אליהם שמארוחות
 אחשוורוש אכלו ומסבאו סבואים • אלה אנפנו
 כאגמון ראשם לאליל אלים ובא שמתם זאת
 באנחות האלה נרנאים • אמנם בזאת לא נאצו
 ואצבעותיהם לא נגאלו בחטאים • ולא אשמו
 אשם באליל אך לתואר נבוכדנאצר שגארה
 בגאווה והתפאר לאמר אני ואפסי בפרואים •
 ואויביהם אנסי ואלצו אותם להראות שאליהם
 אימה ומוראים • אף אלהים אנה זאת בסאסאה
 סאן סיאן ואמר אפחידם אל אשר נאלו אולם
 אנאלם מאימת הרפאים ולא אמאסם ולא
 אנאלם באומות הצובאים • ולא לזקיד איש
 מהם ומדאעתיהם אניאם ואשמרם מפתאים •
 ומאוד השגיא אנקת אנתוהם ולאגלי אישון
 מאתם אשדו באפיקים וכנבאים • אהה והויא
 שאול הלא זאה התואנה בא אלינו לישר
 השיאיר שאול את האנג ואף אם אסרו באזיקים
 ויהחפאו בפלאים • אף לזאת נאוף ומלאו
 והלאה

חלואים, (ש"ה ז') פי' רד"ק חכשיטים פלשון מליכנס :
 לתואר נבוכדנאצר / עיין פסחים נחוסמות דף נ"ג / וסוף
 פסוקות דף ל"ג שהי' אנדריעו (פארטרעט) של נבוכדנאצר :
 חסחברו

שיר היחוד לרח אדר

סט

והלצה תאזרכנה פאורות ועפאים • והשגלי
 צאצאים • פאשר ישנא אחו ודשאים • ויצל
 אטר מכאיב וממאיר אעה האביר אשר אנה
 לאבד אנשים קרואים • מאופיר מסילאים •
 ובאילת אהבים מאולפים ומלאים • אמנם
 אלהינו גאה גאים • אושר אורחו מאוגמראשית
 שהכאיב בכמאוב ואנש ואנש לאנשים פריאים •
 הוא המציא רפואות וארוכות חלאים • וזאת
 הוא שנשא אחשורוש לאסתר וכאהבתה הניא
 מאית האויבים המשיאים • אשר נשאו לשוא
 ופתאום בא אידם ואומללו השונאים • והאגני
 וצאצאיו אצילי ארץ ונשיאים • איש אל אחיו
 אתחברו ונאסרו צוארם באטון ונאגדו באחד
 מרשי הנכאים • פארו אחד ארון מאד
 האחים אחים תלואים וראשם לאב נושאים •
 ואיבינו הרואים אתות אלה הנפלאים •
 אשר שנאתם וקנאתם אבדו דאבו וכאבו
 במכאובים ובתחלואים • ויאמרו לא נראתה
 כואת מאו ברא אלהים את הברואים • ויאפפו
 אליהם אימה ואספו אגודות אגודות מארצות
 ומשאר האיים • ולהתאחד אתנו לאום אחד
 באים • ומאז באשר בא אדר האח האח אצל

איש

וכאגני פי' כען שכל מן חגב • אחסבר • א' במקום ס' כמו
 אחסבר יהוספע (ד'כ') : תלואים • כמו תלואים למסובתי
 (כוסע י"ד) : באים • פי' שנאו להקביר כמו שנאמר ורבים
 פעמי סארן פתיכדים : כחח • פי' לשון שמחה :

שיר היחוד לרה אדר

איש ישראל ויאספנו באחד ואת האגרת הזאת
קוראים • באסיפה להראות שהאותות הנוראים
האלה אמת ולא אמרים בדאים • ואחינו אחינו
אנשי גאולתינו אתנן ואשכר איש אל אחיו
ואל אביונים יטלאו במלואים • אכן תקוה
ואשאף אף אני להראותינו נוראות ולגאול
אותנו מאומות הטמאים • מאריות ולבאים
ומאנשי פראים • מאדום ומישמעל וכאגריאים •
ואגבה שאביט גאות נכאותי אריאל ותאים •
אולם ואימנות חלאים • אמן :

ומהבריאים / פי' ג"כ ישמעאלים ונחלל כד"ס (ג"ה)

מליצה צחה וברה • ושיר תפארה • מהחריף
ובקי בשבע חכמות תלמודי ומפלפול כל
סתום לא עממוהו מו' משה קוניץ ני מקק
אובין בעהמה ספר העיון •

ואב ארב לטרופ טרף משים ארוחתו ושלו ככה לו ידיו
נפשי עיני ולבי • הרבני הבקי מליץ ומישורר מו' ואב
וואלף הכהן נ"י בכל מלחמותו ושלו אויביו • והוא על
במוהימו ידרוך נצח •

האמנם שחר פני לשוס עין נקורת על ספרו שירי חבלה
מבלי כחד חסד לשוני היטיב או סירע נעיני / הנס
זהעם הכרתיו ידעתי הסולה על יקר רוחו הרמה / היות
אחיו בערב החמת אחיו / להכניעו מרוב פניו מול אחיו הקטן
מחננו ולתק סודה רבה בהראותי על פניו את לא העיב לכת /
והנס מעולם יראתי לגעת בשירי חבלה / וען רחמי רבם
סלונת

חלונת חכמי קדם על דצרת שיר היחוד לאמור הריהו בשנחות
 הנורה ית' / אשר לו דומי' חלה / אבל אחרי ראותך וזאת
 מליצתו ונודל בקיחתו ויחכם מכל חכם / ויבין כל זאת להפליא
 עשות מכל מעשה אמן בידו החוקה / ולקט ממטיב דברי לשון
 עבר להעתיק רעיון אמת בדברי לחות / לא הנביה שנחין
 הנבט מעלה במופלא ממנו / להשמיע תוארים שונים לענש
 יקר אל רם וכשא / אשר אין נוי עכורה משנת מעט מזעיר
 טס / גם לא מנע מנוח בחפצת שירו פעמים במלות ערבות
 ולוף / ופעמים במשפט בניון המשולאים / אשר שוממו רבים
 מהסוררי הזמן על נוראות הנורה ונודל השגתו / אמרתי הנס
 כי כן יצורך כל נבר יראה' כמוהו נר אלהים בארץ! לעין כל
 רואה — ומי לא יודנו כאיכר / כשוע / כסכל / כמשכיל /
 כמה יחד ירונו / אך ורק קול ואז ערב / והי' מדי חודש בחדשו
 שנת בשנתו אך בתהלתו ינאו כל נשר לפני ה' / ומאוד לנת
 שלהנת אהנש אשר תחד תוך ק רות לבני ביקד יקוד סולך ונדל
 צראותי האותות אשר הקוס / ונוראות אשר הפליא / מבלי
 אוכל להתאפק וחודנו משירי : ואשא משלי

סרני ישראל / אל גפן ואל זית אליכם /
 תוף וחליל ויין משתיכם אך הגויה יתענגו /
 מפלי השפל וידוע טוב פועל אלהיכם /
 הן מתודות מעשי יי נהרי חלב ודבש יתפלגו •

אספו משוררים קדשו עברים : קחו מנה אפיים /
 הן אתם לשמח לב בשר תתרגשו /
 רק בשירי ענבים כל היום תתפגשו /
 פה תהלה לאל בו תושיה כפלים •

דרשי האב ב / אך בעם לועזי יבקרו /
 אותו לבדו / צורתו ותכונתו יחקרו •

הזאת
 ראים
 אחינו
 לחיו
 לקה
 נאל
 אים
 אים
 ח
 חרית
 כל
 מקק
 ריד
 ואב
 על
 הלה
 הנס
 כות
 סקטן
 לכת
 רנת
 ת

עַד שֶׁקָמַתְּ : עַד שֶׁשָׁשׁ יְהוּדִית תּוֹפִיעַ •
בְּשִׁיר תְּהִלָּה לְכָל מוֹעֵד אוֹמֵר תְּבִיעַ •

הַשָּׁמַיִם מִבְּלִי קוֹל בּוֹרְאֵם יִהְלָלוּ •
בְּהִרְאוֹת צֵאת קוֹם תְּמַלֵּא הַתֵּבֵל גִּילָה •
שִׁפְתֶיךָ מְשַׁמֵּים לְעוֹמֵק הָאָרֶץ דַּעַת מְלָלוּ •
תֵּבֵל וּמְלוֹאָתָה לֵךְ יִתְרוּעְעוּ אִף יִשְׁירוּ סֵלָה •

חֹלֶה דַבְּרֵי אוֹסֵבְךָ עַד עַד ה' וּמוֹשְׁנֵי שָׁמוּ • פֶּרֶאֱג דַּבְּרֵי בְּאַרְבַּעַס
עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַחֵק"ג ה' • מִשֶּׁה קוֹנִיץ מֵאוֹבִיָּן בַּעַ"מ ח"ס' הַעִיּוֹן •

הַטִּיבָה ה' לְעוֹנִים וְלִישְׂרֵי לֵב , ה"ה הַמוֹשֵׁלִים בְּרִאשֹׁנָהּ וְנִרְ
אוֹרִיּוֹן הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג בְּקוֹרָה וִירָאָה , לְדִיק וִישֵׁר
נְדִיב לֵב הַמְּפֹרָסִים מו' נִתָּן נִטְעָה נ"י מִק"ק אוֹשְׁפֵינִי חֶזֶן
הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג בְּקוֹרָה הַרְאָה וּמִנְהִיב מו' צְבִי הִירֵשׁ נ"י
מִק"ק הַנ"ל , אֲשֶׁר בְּנוֹסְעֵי דֶרֶךְ שָׁם לְהַדְפִּים סְפָרֵי זֶה עֲלֵרְנֵי
לִהְיוֹת מֵאוֹכְלֵי פֶתַח בָּנוּ , וְכֵּן לִבְנוּ יַעֲזֵן וַיִּמְלֹךְ יִרְחַ יָמִים אֲשֶׁר
הַתְּמַהֲמַהֲתֵי שָׁם לְהַעֲבִיב עִמִּי וְלַחֵט אֲרוּחָתוֹ דַּבֵּר יוֹם בְּיוֹמוֹ •
זֶלָּא הִי' מִקְלָם אֲחֵנָּה מִמֶּנִּי , אִף וּגְמָתוֹ הַחֲכֵמִית הַלְנוּעַת
שְׁחִסִּידָה בַּת הַרְבֵּנִי מו' לְנִי הַנ"ל הַכֶּרֶת בְּאוֹרְחִים עֲשָׂתָה עִמִּי
עוֹנֵה הַרְבֵּה , נִס וּלְקַט הַנ"ל הַפְּלִיחוֹ חֲסִדִים עִמִּי אוֹדוֹת מִכֶּסֶם
הַקְּאֵמִיר , ה' עֲלִיהֶם יִחִיו וַיִּנָּח כְּנֶרֶק חֶץ יִשׁוּעָתָם יַעֲשׂוּ חֵיל עַם
י"ח וַיְהִי ה' עֲלֵיהֶם לְמַחֲסֵה וּלְמַשְׁתוֹר , אֲמֵן •

בַּסּ חֹלֶה לֹא אֲשַׁכַּחְנָה הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג חֲכֵם הַשֵּׁלֶם הַמְהוֹלֵל מו' יוֹסֵף
נ"י בְּהַרְבֵּה הַמְנוּחַ מו' חִיסֵר מִק"ק בְּאַלְיָנָה יל"ו , נִכְד הַרְבֵּה פְּגָאוֹן
עֲאוֹר הַבּוֹלָה מו' פִּיטְל זל"ה אֲב"ד ק"ק לִוְקוּוֹח , אֲשֶׁר מוֹהַרְרֵי
הַנ"ל הִי' בּוֹקֵר בּוֹלֵשׁ שְׁקִי הַטְּעִיּוֹת וְהַנִּיהַ כְּמֵה עֲלִין , ה' יִצְרָךְ
פְּעֵשִׁי יִדְיוֹ וַיִּפְיֵק וּמִמּוֹ לְמַלְאוֹת מֵאוֹרִי , אֲמֵן •

פְּשִׁלִּישִׁי הַכִּי נִכְבַּד הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג הַלְמוּדֵי וּמְפֹלְפֵל , הַמְדַקְדָּק
הַבְּדוּל מו' יִשְׂרָאֵל וּנְאֻלָּף נ"י מִק"ק עֲאֲרֵנִיפֶּסָל , שְׁהִי' לִי עוֹז
פְּעַע לְהַשְׁנִיחַ עֲלֵי בְּנִקוּד הַס' שִׁירֵי חֵלְלָה בַּעַת הַתְּגוֹרֵר בְּק"ק
אַרְסוֹ , ה' יְרוֹס קְרָנוֹ בְּכַנּוּד • אֲמֵן :